

SLAMNIK

Človek, ti naduti stvor!
Ko se prigrabiš na oblast,
počenjaš take bedarije
pod svodom nebeškim,
zaradi katerih celo an-
geli jokajo!
WILLIAM SHAKESPEARE

Ugonobila nas bodo čustva, ne pamet

V Jugoslaviji je hudo, zelo hudo..., tako da človek več ne najde primerne besede. In pri nas v Sloveniji? Ali se res gremo tiho vojno v malem proti drugače mislečim? Praznovali smo Dan Osvobodilne fronte slovenskega naroda, »praznovali« tudi žaganje ali podiranje obeležij poti okrog okupirane Ljubljane, poti tovarištva in spominov. Komu ali čemu je bilo to potrebno? Ali se zavedamo, da nastala evforija lahko preraste celo v podiranje spomenikov? Ali bi bili potem boljši od tistih, ki so po vojni brez vsake vesti skrunili in podirali božja znamenja, kapelice in cerkve? Ali moramo biti mi njihovi učenci? Stari sistem kljub prizadevanju ni mogel izkoreniniti krščanstva, novi sistem pa naj ne poskuša izbrisati spomenike ali ostanke preteklosti nasploh. Ali nismo prisegli, da bomo boljši? Gospodje, skrunjenja in

podiranja nikar! Niti tistega z uradnim »blagoslovom« niti tistega zahrbtnega nezrelih posameznikov! Že zaradi tistih poštenih duš ne, že zaradi njih ne, njih, ki so se z namenom čistega boja (kolikor je boj sploh lahko čist) proti okupatorju vključili v OF in NOB, in ki so bili dobesedno ogoljufani, ne predvidevajoč, da se bodo osnovni cilji izrodili: udje niso vedno in vsi vedeli, kaj načrtuje glava.

Ali nismo že veliko dosegli, ko smo razkrinkali črnobelo prikazovanje naše preteklosti v prejšnjem sistemu? Imamo pravico zvedeti vso resnico, in o škofu Rožmanu in o Urhu in o vsem, toda ali bomo s podiranjem in skrunjenjem raznih obeležij ali tudi z odstranjevanjem spomenikov zvedeli več resnice? Že tako nezavidljivo stanje poslabšujemo z nevednimi prijemi, namesto, da bi z zaviranimi rokavi brez nepotrebnih razprtij, ki utegnejo ali ki bi utegnile biti za naš mali narod naravnost usodne, gradili svojo državo. Namen ali smoter strankarske demokracije res ni v medsebojnem božanju in pomilovanju strank, toda ali je v medsebojnih izzivanjih? Žal smo še precej, če ne celo zelo daleč od demokratičnega dialoga, gre nam predvsem za iskanje samega sebe in lastnih interesov, narodov blagor pa nam ni dosti mar, tako da si narod precej upravičeno lahko misli:

Ut censeo stulti habemur, kakor je ob neki priložnosti zapisal Matjaž Brojan, pomeni pa: Menimo, da nas imajo za norca. Zakaj še poglabljamo moralno in etično krizo, ki nas je, najprej ona, kakor je dejal ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar, pripeljala na rob

RAZSTAVA OBRTI IN PODJETNIŠTVA BO V HALI KOMUNALNEGA CENTRA
OD 21. – 26. JUNIJA 1991.

Kvaliteta, inovativnost in uspešnost

Razstavljalci, obrtniki, podjetniki: Še se lahko prijavite!

Naše razstavišče v dvorani Komunalnega centra ob razstavi leta 1988

zloma? Ne sme nam biti pomembno, kdo bo rešil slovenski narod nenehne izžemanja, važno je le, da se postavimo na lastne noge, pa če tudi če se bomo dolgo postavljali. S svojim dohodkom hočemo naposled sami razpolagati. Sprejeti moramo vsako dobro pobudo, pa naj prihaja od katerekoli Demosovih strank, od esdepejcev, liberalcev ali drugih. Ali

nam ni ravno na ta način dana možnost, da medsebojno tekmuje, kdo bo storil več za slovenski narod? Ne samo zase, čeprav »drugih« ne smemo imeti raje kakor sami sebe: to smo morali počenjati vrsto let! Menim, da se razumemo.

Da bomo pa zmogli uresničiti vse začrtane ali zadane naloge, pa vedimo, da ne bo nihče mislil namesto nas, tudi Zahod ne, zato naj nas ne motijo njegove želje, ki iz dneva v dan bolj postajajo sanje, o enotni Jugoslaviji, še o skupni ne moremo sanjati, čeprav skupno pomeni neprimerno manj kakor enotno, – in realizirajmo plebiscitno voljo slovenskega naroda danes, ne jutri. V ta vzvišeni namen pa bodimo vsi eno, kar nam naj Bog pomaga, kajti sami bomo težko zmogli takšen duhovni napor. Če smo vzpostavili novi sistem, potrebujemo nujno tudi novo ustavo, morda pa bomo potem lažje pojasnjevali morebitne človeka nevedne »vzpone« in proti njim ustrezno ukrepali, če in kadar bo to potrebno: tu sem mislil na posamezniška »dejanja«, ne v okviru vladnih ukrepov, sprejetih na demokratičen način. Slabo smo se tudi učili fiziko, če ne vemo, da je akcija enaka reakciji in njej nasprotna. Ali si morda želimo reakcije, da bomo potem lahko postregli z novo akcijo? Namenoma pretiravam, da bi opozoril na nesmisel nekaterih početij. Včasih smo rekli: Bog daj vsem ljudem pamet, pijancem pa denar, da bodo pili. – jaz pa pristavljam: Zadovoljimo tudi tiste, ki jim obeležja in spomeniki NOB veliko pomenijo, da bomo z novo oblastjo vsi zadovoljni, in ki žal niso vsi in vedno vedeli, da glavarji niso čistega duha, da so žejni krvi lastnega naroda. Priznajmo NOB tisto, kar je v njem plemenito.

Nadaljevanje na naslednji strani

MENILI, DA SO NAŠLI GRAD, V RESNICI PA NALETALI NA OSTANKE RIMSKE NASELBINE:

Rimljani v Praprečah

V zadnji številki našega časopisa smo pisali o domnevi, da so v Praprečah pri Lukovici našli ostanke gradu. O njem vedo iz ustnega izročila domačini še danes veliko povedati. Pri izravnavi večje grbine na terenu so našli na ostanke stavbe, zato so menili, da gre za nekdanji grad v Praprečah.

Najdbo so si medtem že ogledali strokovnjaki iz Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju in z gotovostjo ugotovili, da gre pri najdbi za ostanke okrog 1800 let stare rimske naselbine,

postojanke, morda tudi utrdbe ali posestva.

To ne bi bilo nič čudnega, saj so pri vходу v dolino našli temelje rimske ceste, ostankov posodja, orodja in novcev. Kot je novinarki neodvisnega Dnevnika poudaril domačin prof. Anton Kos pa gre morebiti celo za še starejšo najdbo iz obdobja halštatske kulture.

Kakorkoli: zaenkrat so še vedno pri raziskavah, na točen in dokončen odgovor pa bo treba še nekaj časa počakati.

26. APRILA 1991 – PRIZNANJE ZA ŠPORTNI DOSEŽEK

Barbara Brlec pri županu

Domžalski župan g. Ervin A. Schwarzbartl je za našo uspešno smučarko, ki je na mladinskem svetovnem prvenstvu na Norveškem osvojila srebrno medaljo, pripravil sprejem in ji izročil spominsko darilo.

Sprejemu sta prisostvovala tudi strokovnjaka Smučarske zveze Slovenije (trenerja Stojan Puhalj in Peter Petrovčič), predstavnik Smučarskega kluba Domžale g. Košir in predstavnik telesnokulturne organizacije Jože Zevnik.

Tako velik uspeh je lahko le plod talenta, ambicij, »okolja«, posledica naporov in dela, je poudaril v pozdravnih besedah naš župan. V času, ko smo v športu pričeli tudi nekulturni dejanji (izgredi navijačev v Škofljah) je prav, da spodbujamo tiste, ki so ob svojih športnih uspehih tudi preželi s kulturo. Poudaril je vrednotenje odrekovanja, kakršno mora Barbara Brlec spremljati skozi športno kariero ter izrekel čestitke za rezultate, ki so posledica velikega navdušenstva (entuziazma); Barbare in njenih staršev. Pri

takih športnikih se kažejo velike možnosti za sponzoriranje in to so tudi potencialni viri sredstev v prihodnje.

V imenu Smučarske zveze Slovenije se je zahvalil Stojan Puhalj, trener jugoslovanske ženske B reprezentance in poudaril kako velik uspeh je dosegla Barbara s tako hitro vrnitvijo med najboljši po lanski poškodbi. Barbara je športno dozorela tudi kot človek, zato se lahko nadejamo njenih še večjih uspehov.

Župan ni športnik, športnikov sicer v glavnem ne razume, vendar problemom pa le prisluhne. Tudi smučarskim je...

V počastitev 50 – letnice ustanovitve Osvobodilne fronte in upora slovenskega naroda proti okupatorju vas vabimo na

Srečanje na Taboru nad Ihanom

v soboto, 18. maja 1991 ob 11. uri

Slavnostni govornik bo član predsedstva Republike Slovenije **MATJAŽ KMECL**.

Po prireditvi bo zabavno srečanje. Zabaval vas bo narodno-zabavni ansambl. Za okrepčila bodo poskrbeli Nogometni klub in gasilci iz Ihana.

Vabljeni vsi, ki sta ponosni na del junaške zgodovine svojega naroda!

Nacionalna varnost republike Slovenije

V slovenskem prostoru sta se glede vprašanja nacionalne varnosti izoblikovala dva koncepta: demilitarizacija (razumljena v smislu splošne in popolne razorožitve) in ustanovitev lastne nacionalne vojske. Rezultati javnomnenjskih raziskav kažejo, da noben od navedenih konceptov nima absolutne podpore. Ti razlogi nas navajajo na dejstvo, da bo pri končnem sprejemu odločitve potrebna skrajna mera racionalnosti in tehtanje argumentov.

V tem članku bom skušal nanaizati nekaj najpomembnejših dejavnikov in dejstev, ki vplivajo na to vprašanje. Že uvodoma naj povem, da smatram demilitarizacijo (tudi v tem smislu kot jo večinsko razumemo v našem prostoru) za pozitiven družbeni smoter, ki pa je objektivno pogojen, kar pomeni, da enostranska odločitev majhne Slovenije za popolno razoroži-

tev, ob pomanjkljivih garancijah mednarodne skupnosti, pomeni zelo tvegano dejanje. Zato zagovarjam demilitarizacijo v smislu daljšega procesa, ki naj poteka vzporedno s tovrstnimi premiki v Evropi.

Preden preidemo na analizo nekaterih dejstev se skušajmo seznaniti s temeljnim pojmom, to je pojmom varnosti. Varnost je temeljna družbena vrednota, s katero se meri kvaliteta življenja v družbeni skupnosti. Varnost v najširšem smislu predstavlja eksistencialno človekovo potrebo, ki pa se je človek v normalnih okoliščinah niti ne zaveda. V polni meri se ta potreba izrazi šele takrat, ko človek zaide v okoliščine, ko mu preti nevarnost oziroma ko se znajde v kritični situaciji. Sicer pa varnost zagotavlja nemoteno družbeno življenje: razvoj, reprodukcijo, blagostanje, mirno uživanje sadov svojeje dela ipd. Zato mora biti varnost

eden od centralnih problemov države.

Objektivne okoliščine nas navajajo na sledeči sklep: S strani mednarodnega okolja se zmanjšuje verjetnost oboroženega napada na Jugoslavijo in Slovenijo, hkrati pa potekajo dezintegracijski procesi in naraščajo konfliktna situacije znotraj dosedanje Jugoslavije.

Splošna podoba sveta se je v zadnjem obdobju močno spremenila. Spremenilo se je dosedanje razmerje med velesilami. ZDA so zadržale svojo politično, gospodarsko in vojaško moč, dočim je Sovjetska zveza izgubila večino svoje moči in praktično stopila iz kroga supersil. Močno pa se je dvignila vloga Zahodne Evrope ter v neki meri tudi Japonske (manj v vojaškem smislu). Vse te spremembe pomenijo, da bodo ZDA ohranile nadzor nad ključnimi deli sveta, tudi v naši okolici. Glede na to, da ameriški vojaški stroj ščiti interese celotnega Zahoda, zahodne države prevzemajo del nalog in stroškov. Največji del le teh prevzemata združena Nemčija (severno od naših meja) in Italija (ob jadranski obali).

Na vzhodu Slovenije tj. na meji z Madžarsko pa potekajo naslednje spremembe: sovjetska vojska se iz Madžarske v celoti umika, tudi sama Madžarska zmanjšuje svoje vojaške stroške in krči svoje oborožene sile. Politični utrinki s strani naše vzhodne sosedice nas navajajo na dejstvo, da želi Madžarska slediti zgledu, uradno oborožene nevtralne politike Avstrije. Spričo vsega navedenega je sovjetski vojaški poseg v našem prostoru zelo malo verjeten. V Nemčiji, ki postaja neke vrste regionalni varuh potekajo

naslednje spremembe: z združitvijo se je Nemčija politično močno okrepila, zavirljiva je tudi njena gospodarska moč, dočim njena vojaška moč ni tako zastrašujoča, tudi na njenem ozemlju se zmanjšuje število vojakov, količina težke oborožitve, poleg tega pa je Nemčija prevzela tudi obveznost, da v sestavi svoje armade ne bo imela orožij množičnega uničevanja.

V Italiji, ki prav tako prevzema nase večji del zahodnih varnostnih nalog v vzhodnem Sredozemlju pa se nadaljuje modernizacija njenih oboroženih sil. V svoj vojaški arzenal uvaja Italija nekatera najsodobnejša orožja.

Nekoliko drugačna je slika pri naših južnih sosedih, kjer jugoslovanska kriza prihaja do svojega vrelišča. Tu je ostalo še mnogo odprtih vprašanj, ki ob vsej svoji pisanosti težko navajajo na jasne zaključke. Če smo celotno poveljno obdobje videli nevarnost od zunaj, je le ta sedaj skoncentrirana v razpadajoči se Jugoslaviji. Začetni nemiri v Jugoslaviji lahko pomenijo porušenje ravnotežja na širšem območju, česar se boji celotna Evropa in kjer so previdne tudi ZDA. To so tudi razlogi zakaj ZDA podpirajo enotno Jugoslavijo. To stališče so tudi javno izrazili, namenjeno pa je tudi tistim državam, ki bi morda imele teritorialne pretenzije do delov jugoslovanskega ozemlja. Toda tudi ZDA postopoma popuščajo z zagovarjanjem jugoslovanske enotnosti za vsako ceno. V ZDA bo vsekakor prevladala podpora demokratičnim procesom, toda če se le da bi radi videli, da bi se Jugoslavija razšla po mirni, demokratični in nenasilni poti. Podobna stališča imajo tudi ostale zahodnoevropske države.

Zgoraj navedene ugotovitve nas navajajo na zaključek: Slovenija v tem trenutku potrebuje tudi svoje oborožene sile, glede na nekatere okoliščine pa so te lahko manj številne, zato tudi cenejše, morajo pa biti sodobno opremljene in strokovne pri svojem delu.

MILAN PIRMAN,
dipl. obr.

RAZMIŠLJANJE OB ODSTRANJEVANJU JAMBOROV:

... , kratkega spomina?

Kadar se sprehajamo po parkih Arboretuma in ko gremo nazadnje mimo gospodarskega poslopja, v katerem je tudi uprava, vedno pomislim, kaj bi danes tu stalo, če bi partizani poleg graščine požgali tudi to veliko poslopje. Ob tem požigu se je zraven slučajno znašel pošten domači partizan (borec proti okupatorju), ki je požigalca (borca za revolucijo) prepričal, da naj to pustijo pri miru. S podobno prošnjo pa ni uspela Pepca Kavčič, ki je Šunkarja prosila, da bi ji pred požigom dovolil vzeti iz gradu, kjer je stanovala, nekaj pohištva, pa jo je samo grdo nadrl in ji rekel, da bo, če ne bo tiho, še njo vrgel v ogenj.

Da to razmišljanje prihaja v javnost, je vzrok v tem, da se v teh dneh v časopisju pojavljajo plohe besed o nezasišnem vandalizmu zaradi požaganih železnih jamborov.

Sam sem načelno proti podiranju kulturnih spomenikov. O tem, kaj je spomenik in kaj ni, pa so nam povojni časi pojme popolnoma zmešali. Spomenik pa je seveda treba najprej postaviti ali zgraditi. Če ga postaviš v svojem vrtu za svoj denar, času in kulturnemu okolju primerno, je to vredno pohvale.

Naši predniki so že od srednjega veka dalje postavljali znamenja iz najrazličnejših nagibov, v spomin in opomin na hude nesreče, epidemije, kugo, turške vpade, požare, potrese, poplave in druge nezgode. Postavljali so jih tudi iz hvaležnosti in po zaobljubi za povrnjeno zdravje za srečno vrnitev iz različnih vojn ali za odvrnitev kakšne druge hude nadloge.

S temi številnimi znamenji smo bili v etnološkem in versko-kulturnem pogledu del Evrope. Po zadnji vojni pa je brez nje ali potrebe v Sloveniji izginilo na tisoče znamenj.

Čudno pa je, da ob vsem tem pisanju v zvezi s požaganimi jambori med starejšimi pisci skoraj nihče ne omeni, da so sami živeli v časih, ko so se na široko požigali gradovi z vsem inventarjem in umetninami, šole in prosvetni domovi. Po vojni pa so bili na vrsti znamenja in ponekod tudi cerkve.

Razumem, da danes sredi radomeljskega križišča zaradi prometa nekdanje znamenje ne bi moglo stati. Toda če bi imeli vsaj kanček kulture, časti in spoštovanja do prednikov, ki so to znamenje zgradili, bi ga prestavili. Če pa že nič drugega, bi pa v nadomestilo nekje v bližini postavili vsaj simboličen lesen križ. Boltezovo znamenje bi danes stalo za ograjo, nikomur ni bil napotje Potokarjev križ.

Komu je bila napotje kapelica sv. Notburge ob grobeljskem gradu, ki jo je poslikal Franc Jelóvšek, po vojni pa smo jo tako hladnokrvno podprli. Kapelica ni bila na poti ali novi občinski cesti ali krajevni. Enostavno, povojni gospodi ni bila po okusu, saj ni bila v stilu takratnega totalitarizma. Grobeljska cerkev pa je bila po vojni za nekaj let spremenjena v skladišče cementsa. Marija Mulec je v sobotni prilogi Dela lepo zapisala, da bi bilo lepše, če bi namesto železnih drogov za spomin na NOB zasadili drevesa.

FRANCE CERAR

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE DOMŽALE

Razpis za vodje kolonij ter za vzgojitelje skupin

za vodje kolonij ter za vzgojitelje skupin v času od

- 6. 7. - 15. 7. 1991
- 16. 7. - 25. 7. 1991
- 26. 7. - 4. 8. 1991
- 5. 8. - 16. 8. 1991

1. Vodja kolonije:

- starost 24 let
- najmanj višja izobrazba
- program dela

2. Vzgojitelj:

- dopolnjenih 18 let
- zaželjene izkušnje v delu z otroci (planinci, taborniki, itd.)

Ponudbe pošljite do 25. 5. 1991 na naslov:
ZPM DOMŽALE Ljubljanska 36,
61230 DOMŽALE

Kandidati bodo vabljeni na razgovor in o izboru pismeno obveščeni.

Letovanje na Krku

Zveza prijateljev mladine Domžale bo organizirala v času počitnic letovanje za šolarje v počitniškem domu na otoku KRKU.

Letovanje bo organizirano v štirih izmenah in sicer:

- I. izmena od 6. 7. - 15. 7. 1991 (10 dni)
- II. izmena od 16. 7. - 25. 7. 1991 (10 dni)
- III. izmena od 26. 7. - 4. 8. 1991 (10 dni)
- IV. izmena od 5. 8. - 16. 8. 1991 (12 dni)

Cena za prve tri izmene znaša 2.900,00 din, cena IV. izmene pa znaša 3.200,00 din.

Prijavite se lahko do 31. maja 1991 na sedežu: Občinske organizacije Rdečega križa Domžale, Ljubljanska 36 in sicer:

- ponedeljek od 8 do 13 ure
- sredi od 8 do 13 ure in od 14 do 18 ure
- petek od 8 do 12 ure

Pri prijavi boste prejeli pogodbo, 3 položnice (obročno plačevanje), ki so plačljive:

1. obrok do konca maja, 2. obrok do konca junija in 3. obrok do odhoda na letovanje, ter tiskovino s katero bo šolar pred odhodom obiskal zdravnika.

Za dodatne informacije se obrnite na telefon: 721-246 g. Brane KOSMAČ.

Ugonobila nas bodo čustva, ne pamet

Nadaljevanje s prve strani

nitega, in razkrinkajmo samo »otrobe«, da ne bodo še nas požrle svinje.

Enkrat za vselej si zapomnimo, da je povsod, kjer so pleve, moralo biti tudi zrnje. In povsod, kjer je zrnje, ga je bilo treba očistiti plev. To naj seveda velja tudi za JLA, čeprav se moramo jasno in glasno

vprašati, zlasti ob najnovejših bridkih in najbridkejših izkušnjah hrvaškega naroda in predhodno slovenskega: Ali moreta Slovenija in Hrvaška še imeti voljo kakorkoli vzdrževati JLA? Pridružimo se povabilu dr. Alojzija Šuštarja k molitvi za mir in za tlačene brate in za vse tiste, ki se jim godi kakršnakoli krivica: Molitev je v danem trenutku najboljše »orožje« in zadnje upanje, če dialog ne obrodi sadov. IVAN KEPIC

OBRTNO ZDRUŽENJE DOMŽALE JE ORGANIZATOR NOVE RAZSTAVE OBRTNIH IZDELKOV IN STORITEV TER PODJETNIŠTVA

Kakovost, inovativnost in uspešnost

V Domžalah so torej pristojni sklenili, da bodo tudi letos pripravili tradicionalno razstavo obrti (izdelkov in storitev) ter podjetništva, s katero nadaljujejo tradicijo obrtnih prireditev sejmov in razstav. Zadnja je bila leta 1988.

Za pripravo razstave in spremljajočih prireditev so imenovali pripravljalni odbor v sestavi Andrej Počivavšek, Franc Mušič, Zoran Poljšak, Maks Resnik in Milan Juhant. Predsednik častnega odbora je gospod Ervin A. Schwarzbartl, domžalski župan.

Z razstavo nameravajo doseči:

- splošno predstavitev obrtništva,
- predstavitev inovacij v obrtništvu,
- predstavitev delovanja in proizvodnje obrtništva na področju ekologije,
- predstavitev domače in umetne obrti v občini,
- predstavitev informacijskega sistema občinske obrtne zbornice.

Ker bo prireditve v času svetovnega slovenskega kongresa, nameravajo nanjo povabiti vse udeležence te manifestacije. V sklopu prireditev bodo pripravili razne okrogle mize na aktualne teme, pripravili bogato zvočno ponudbo o delu in rezultatih podjetij in zasebnikov, obogatili bodo gostinsko ponudbo, postavili stojnice, pripravili modno revijo s prikazom ustvarjalnosti in na področju mode in urejanja priščak.

Razstava bo letos pripravljena v nekoliko manjšem obsegu zaradi manj finančnih sredstev, k sreči pa je na pomoč priskočila občina in primaknila manjkajoči delež iz sklada za razvoj obrti in podjetništva.

Na prireditvi bo razstavljalo ca. 150 razstavljalcev, vendar le razstavljalci iz domžalske občine. Za razstavo se lahko prijavijo vsi tisti, ki še želijo sodelovati in se doslej še niso.

V sklopu te prireditve pa pripravljajo še nekaj drugih športnih manifestacij:

- Avto-Rally obrtnikov in pri

njih zaposlenih delavcev Domžale 91

- Tenis Turnir - odprti teniški turnir obrtnikov in delavcev občine Domžale ali Slovenije

- VIII. balinarsko prvenstvo obrtnikov in pri njih zaposlenih

delavcev Slovenije na pokritem štiristeznem balinišču BŠK Budničar Količevo.

Zaradi velikega zanimanja je skrajni rok za prijave obrtnikov 31. maj 1991.

PO SLEDEH POVOJNIH MNOŽIČNIH POBOJEV, PRAVNO DVOMLJIVIH PROCESOV IN DRUGIH NEPRAVILNOSTI:

Resnici pot na plan!

Skupščina republike Slovenije je po obravnavi na Komisiji za raziskavo povojnih množičnih pobojev, pravno dvomljivih procesov in drugih nepravilnosti naložila vsem našim občinam, da ugotovijo v koliki meri je do takšnih dejanj v njihovih okoljih prihajalo. Gre za to, da zvedo za pričevanja tistih, ki so bili kakorkoli potegnjeni v metež krivic, ki vedo za poboje, zločine in druga zavržena dejanja.

Tudi v naši občini so se taka

dejanja morda dogajala. Tako so povabljeni vsi, da o takšnih, dolga leta zamolčevanih in vase skrivanih stvareh spregovore.

Svoje prispevke občani lahko povedo ali zapišejo. Prispevke sprejema Predsedstvo Skupščine občine Domžale oz. njen predsednik. Zagotavljajo tajnost posredovanih izjav in posameznikov.

Po zbranih ugotovitvah travmatičnih dogodkih polpretekle zgodovine bo razvidno ali je tudi v naši občini tovrstna komisija potrebna.

Deveta seja vseh zborov naše skupščine

Tik pred prvomajskimi prazniki so se na 9. seji zbrali vsi delegati naše skupščine. Upoštevajoč 290 strani obsegojoče gradivo, med katerim je bilo največ poročil različnih organov, organizacij, ustanov in še česa, je bilo pričakovati dolgotrajno zasedanje, saj je bila v gradivu prikazana raznovrstna problematika, s katero se pri svojem delu srečujejo tako izvršni svet kot posamezni upravni organi, delegati pa so se seznanili tudi s poročili vseh pravosodnih organov.

Zaradi preselitve iz naše občine je na prejšnji seji prenehal mandat delegatu Igorju Lipovšku, na predlog mandatno-imunitetne komisije Družbenopolitičnega zbora pa je bil namesto njega potrjen mandat Francu Arnužu z liste SDP v volilni enoti 2. Po hitrem sprejemu dnevnega reda, tokrat ga je spremenil le predlog delegatov Slovenske demokratične zveze, so delegati brez večjih zapletov sprejeli zapisnika zadnje seje in se kar takoj lotili predloga analize razvojnih možnosti občine Domžale za obdobje 1991-1995.

Čprav je sprva kazalo, da bo predlog analize, ki ga je pripravil Razvojni zavod in že večkrat obravnaval Izvršni svet, brez večjih pretresov sprejet, ni šlo. Delegatka Anamarija Cerar je že pred sejo vložila predlog za dopolnitev analize s besedilom o razvoju podeželja v naši občini, kar precej ogorčenih besed pa je bila deležna tudi zapisana ugotovitev pripravljalca gradiva, češ da med omejitvene faktorje, ki so lahko nadaljnjemu razvoju resna ovira in bi jih bilo potrebno nevtralizirati, spada poleg zelo degradiranega okolja, velike razdrobljenosti kmetijskih zemljišč, neugodnega razporeda poselitve, visoke odpisanosti

proizvodnih sredstev v industriji tudi, verjeli ali ne, lahko pa preberete še enkrat, zelo visok odstotek zaposlenih žensk. Seveda se niti slučajno s tem niso strinjale tudi delegatke, ki pa so ostale brez pojasnila, na kakšni osnovi temelji napisana ugotovitev. Delegate pa je začudila tudi ugotovitev, da je za pripravljalca analize pomemben samo program neizglasovanih krajevnih samopriskevkov v mestu Domžale, ne pa program vseh 22 izglasovanih krajevnih samopriskevkov. Očitno je, da pripravljalci stanujejo v Domžalah!

V razpravi, v kateri so sodelovali Peter Primožič, Marko Vresk, Franc Gorše, Jelka Habjan, Tomaž Štebe, Vinko Ceditnik, Marjan Velepec in Anton Preskar, predsednik IS SO Domžale, ki je predlagal, da se predlog vrne v javno razpravo, je bil izpostavljen tudi problem degradiranega okolja, pravih podatkov, na osnovi katerih se načrtuje nadaljnji razvoj gospodarstva, sanacije požrešnih energij ter problem reorganizacije šolstva.

Po krajši informaciji o spremembi stališča o usklajenosti dolgoročnega plana občine Domžale za obdobje 1986-2000, dopolnjenega v letu 1986, z obveznim izhodiščem dolgoročnega plana Republike Slovenije za obdobje 1986-2000, dopolnjenega v letu 1989, za področje kmetijstva, so bila na vrsti poročila Izvršnega sveta in upravnih organov. S podrobnimi opisi njihovega dela v preteklem obdobju in krajšimi usmeritvami za delo vnaprej so bili delegati zadovoljni, saj so poročila brez razprave sprejeli in se malce dlje zaustavili pri zahtevi Antona Preskarja za razrešitev funkcije predsednika Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale.

Kljub temu, da je skupščina razpravljala in sprejemala le zahtevo za razrešitev, je bilo pri tej točki že kar nekaj besed slovesa od sedanjega predsednika. Vsi sodelujoči v razpravi so mu priznali, da je bil pri svojem delu nadpovprečno uspešen, da je znal tankočutno prisluhniti in pomagati pri razreševanju še tako majhnega problema in da ga bomo na kratko rečeno zelo pogrešali.

Skupščina je njegovo zahtevo z večino glasov sprejela in začenja se postopek predlaganja novega predsednika in članov izvršnega sveta.

Poročila pravosodnih organov v naši občini so bila vsa po vrsti ocenjena pozitivno. Zaposleni so se v okviru možnosti trudili, da bi naredili čimveč in tudi izvršni svet je njihovo delo ocenil pozitivno. Same razprave na poročila pravzaprav ni bilo, na razpravo komandirja Postaje milice Domžale pa se je vendarle oglašilo nekaj raz-

Struktura prekrškov zoper javni red in mir

STRUKTURA PREKRŠKOV	1989	1990	index
držno vedenje	15	20	133
pretepanje	69	100	145
omalovaževanje PUO	16	25	156
pretepanje in vpitje	120	135	113
ropotanje in kričanje	143	183	128
nedov. točenje alkohola	14	34	243
klatenje in potepanje	5	1	20
pijančevanje	24	30	125
ostali prekrški	17	23	125
SKUPAJ	423	551	130

Povzročitelji prometnih nezgod

POVZROČITELJI PROMETNIH NEZGOD	1989	1990
vozniki osebnih avtomobilov	106	108
vozniki tovornih avtomobilov	6	15
vozniki avtobusov	0	1
vozniki traktoristi	3	1
vozniki motornih koles	4	4
vozniki koles z motorjem	11	12
kolesarji	15	12
ostalo	1	0
pešci	6	11
SKUPAJ	153	164

Pregled prometnih nezgod po kraju za leti 1989 in 1990

PROMETNE NEZGODE	1989 ŠT.	1990 ŠT.	+/- IND.
SKUPAJ	153	164	107
v naselju	105	106	101
izven naselja	48	58	121
magistralna cesta	60	61	101
regionalne ceste	40	50	125
lokalne ceste	53	53	100

pravljalcev, ki so bili enotni v zahtevi, da se ugotovi objektivna krivda košarkarskega društva HELIOS Domžale pri sami organizaciji in izvedbi ogleda tekme.

Ker je navadno najbolj zanimivo prav poročilo Postaje milice, naj vam tudi mi postrežemo z nekaterimi podatki, po katerih lahko sklopite, v kako (ne)varnem okolju pravzaprav živimo:

Vzdrževanje javnega reda in miru je ocenjeno kot dobro, saj ni bilo hujših oz. odmevnejših kršitev, ki bi lahko vznemirile občane, ki so zaprosili za intervencijo milice v letu 1990 603-krat, v 2698 primerih so bili kršitelji prijavljeni sodniku za prekrške.

Sicer pa je bilo obravnavanih 534 kršiteljev, ki so storili 551 prekrškov, podanih je bilo 420 predlogov za uvedbo postopka o prekršku, med intervencijami pa je bilo 270 konfliktnih situacij na javnem kraju, kar 333 pa v zasebnih stanovanjih, kar ocenjujejo kot zaskrbljujoče.

Nekaj pove tudi tabela:

V občini je bilo evidentiranih 35 požarov, materialna škoda je bila ocenjena na 1.656.000,00 din, beležimo pa tudi 6 primerov onesna-

ženja voda in pogina rib, policija pa je pomagala tudi pri neurjih in poplavih.

Stanje na področju prometa vam skušamo ilustrirati s tabelama, oglejte si ju in bodite bolj pozorni na cesti!

»Pozdravlja vas Olga Burica.« je svojo uvodno informacijo k Poročilu o delu Centralne čistilne naprave simpatično pričela njena direktorica in na kratko osvetlila sicer zelo izčrpano poročilo. Vprašanji zanjo sta imela delegata Jurij Berlot in Tomaž Štebe, vprašanji pa sta bili povezani s konkretnimi dejavnostmi čistilne naprave. Poročilo in program za leto 1991 sta bila sprejeta.

Sprejeti so bili zazidalni načrti za Center Domžal C-12, zazidalna cona T-5 Trzin ter lokacijski načrt plinovoda Domžale veje A, pri tem pa je bil Izvršni svet opozorjen na nerealizirani sklep o socioloških

študijah, ki pa naj bi prišle v poštev le v primeru blokovne gradnje. Najbrž pa ne bi bil odveč, tudi pri sprejemanju zazidalnih načrtov individualnih gradenj.

Zakon o zavodih zahteva novo organiziranost tudi na področju zdravstva. Razprava je bila polemična, kresala so se nasprotujoča mnenja, delegati pa so soglašali, da se iz zavoda Zdravstveni dom Domžale izločita in organizirata kot samostojna zavoda Zdravstveni dom Kamnik in Zdravstveni dom Litija, vendar le pod pogoji, da skupščini navedenih občin s sklepa zagotovita prevzem fizičnih in premoženjskih obveznosti v dogovorjenem deležu. Po uveljavitvi nove zakonodaje s področja družbenih dejavnosti pa lahko pričakujemo še druge novosti.

Če zapišemo še, da je bil sprejet odlok o potrditvi zaključnega računa proračuna občine Domžale za leto 1990, da so delegati dvignili roke za potrditev zaključnega davčnega računa za leto 1990, oblikovali dve komisiji ter postavili celo kopico delegatskih vprašanj, potem smo povedali skoraj vse. Skoraj vse pa zato, ker se je seja končala z najboljšimi željami za prijetno praznovanje. Kakšna je bila realizacija zadnjega sklepa, ve vsak delegat zase, prepričana pa sem, da pri glasovanju o njem vzdržanih in proti ne bi bilo!

VERA VOJSKA

Obrodimo sad v potrpljenju...

Zadnji dogodki v Jugoslaviji se vrstijo s takšno naglico, da obstaja resna nevarnost, da bomo zamudili svoj vlak za neodvisnost in samostojnost. Po besedah slovenskega premiera Lojzeta Peterleta postaja slovenski argument za odcepitev vsebolj gospodarske narave.

Že pred dobrimi dvajsetimi leti je bil na naslovni Pavlihovi strani natisnjen zemljevid Jugoslavije, čezenj pa naslikana krava, ki se v Sloveniji pase, Beograd pa se okolišča z njenim mlekom. S slovenskim plebiscitom 23. decembra lani pa smo se trdno odločili, da molžno mesto prestavimo na kraj pašnika. Plebiscit torej obvezuje.

Z zadnjimi volitvami se je Slovenija ponovno pridružila družbi evropskih narodov. Volivci med drugim zahtevamo od nove vlade vzpostavitev pravne družbe in države in zagotovitev slovenske neodvisnosti ob rastočem beograjskem centralizmu. Največji ali najosnovnejši problem, s katerim se soočamo, je neskladje novega sistema s staro ustavo. Potrebujemo in pričakujemo novo ustavo bolj kot strážniki jutranjo zarjo. Šele po sprejetju nove ustave bo novi sistem mogel biti učinkovitejši. Stari sistem nam je zapustil duhovno in materialno izpraznjeno Slovenijo, mi pa se mnogo bolj hudujemo nad Peterletovo vlado, ki ne more graditi gradov v oblakih, če imajo nekateri komaj za osnovno preživetje ali celo še tega ne. Navaditi se bomo morali živeti za svoj denar. Problemi našega časa so med drugim tudi posledica pretiranega zadolževanja prejšnjih generacij. Ponovno poudarjam, da nismo upravičeni od nove vlade pričakovati nikakršnih čudežev. Bodimo tudi razumevajoči do nje, ker ni navajena vladati, razumevajoči tudi do opozicije, ki navajena biti opozicija, od katere pa pričakujemo manj kritiziranja za vsako ceno, pač pa veliko več ponudbe uporabnih rešitev in konstruktivnih predlogov. Ne dajmo se premagati slabemu, temveč slabo premagujmo z dobrim. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum. Z demokratičnim dialogom vseh političnih strank pojdemo naproti osamosvojeni Sloveniji. Vsak posameznik je dolžan prispevati svoj delež k vzpostavitvi dokončne slovenske državnosti, vsak v svojem domačem, delovnem in družabnem okolju. Kjer vlada ne bo zmogla reševati težavnih vprašanj, se mora povečati naša solidarnost do človeka v stiski in učinkovitejša karitativna dejavnost, zlasti družinam z večjim številom otrok, mora postati poglaviti del našega časa.

Še beseda tistim, ki za vsako ceno obožujejo stari sistem: Če bi stari sistem trdno stal na svojih tleh, nikoli ne bi spustil vajeti iz rok, in če bi se le-ta še nekaj časa obdržal, bi se agonija samo podaljševala in problemi praelagali, ne pa reševali. To in nič drugega. To sem moral izreči resnici na ljubo ob priznanju tudi svetlih točk naše preteklosti. V demokraciji se moramo vsi obnašati demokratično, sploh pa, ker se nam ni bati prisluškovalcev.

V naslovu sem zapisal: Obrodimo sad v potrpljenju. Toda ne samo to: Bodimo tudi trezni v svojih sodbah, da ne bomo po nepotrebnem zameglili razlogov za naše upanje na bolje. V procesu osamosvajanja naj nas ne ovirajo nekatera stališča Zahoda za celovitost Jugoslavije: premalom so namreč seznanjeni z golim dejstvom, da bi bila močna Srbija nevarna ne samo za mir na Balkanu, ampak tudi v širšem okviru. Narod naš za to dokazuje hrani. Navkljub vsem nekaterim še tako nasprotujočim vetrovom in še tako hladnim pišem z zahoda in z našega juga moramo imeti sami sebe najraje. Drugi ne bodo poskrbeli za nas, če mi ne bomo sami zase. Sedaj je še čas.

Portas aereas conteram et vectes ferreas confringam. Strl bom bronasta vrata in zlomil železne tečaje, - samo da bom dosegel svoj cilj - in to je OSAMOSVOJENA SLOVENIJA. Kljub treznemu razmišljanju ne zamudite vlaka, to je vprašanje!

IVAN KEPIC

Takole gospodarimo

Pred dnevi so v Sekretariatu za družbeno planiranje in razvoj (v službi za plan in analize) pripravili že 65. publikacijo BILTEN SKUPŠČINE OBČINE. V njem pregledno prinašajo vse podatke o našem gospodarstvu. Brošuro in njeno tokratno vsebino nam je predstavil sekretar Sekretariata dipl. oec. ZORAN KRAMŽAR.

Seveda je prvi pogled, ki ga na gospodarstvo enega leta vrzemo počez - pogled na proizvodnjo. Leto 1990 primerjamo z letom 1989. V Domžalah je bila proizvodnja leta 1990 v primerjavi z letom poprej za 6 odstotkov manjša, v Sloveniji je ta številka 10 odstotkov. Pa poglejmo še letošnje leto - prve tri mesece. Januarja, februarja in marca smo v primerjavi z lanskimi tremi meseci izdelali za dva - tri odstotke manj. V Sloveniji na sploh se to zmanjšanje proizvodnje beleži s 14 odstotki.

- Položaj nasploh ni tako slab, prodaja je zadovoljiva; nenehno se zmanjšuje število zaposlenih. Ugotavljajo, da je ob relativno zadovoljivih rezultatih in zmanjšanem zaposlovanju vendarle prišlo do znatnega dviga delovne storilnosti tistih, ki so še v delovnem procesu.

Kako poslujemo s tujino?

Lani so bili trendi v družbeno-ekonomskih odnosih s tujino poziti-

vnost, vendar se je rast izvoza zaradi stabilnega odnosa dinarja do marke upočasnjevala, povečeval pa se je uvoz. Izvoz je bil v letu 1990 za 14 odstotkov večji od leta poprej, uvoz pa kar za 38 odstotkov. Pokritost uvoza z izvozom se je indeksno zmanjšala s 122 na 115.

Izvoz prvih treh mesecev?

Rezultati prvih treh mesecev leta kažejo, da je izvoz večji od izvoza lanskih prvih treh mesecev za 36 odstotkov, uvoz pa le za 2 odstotka. Strokovnjaki povedo, da se bodo rezultati pokazali v realnejši luči ob polletju, vendar ob tem menijo, da je izvozna perspektiva tudi za prihodnje obdobje dobra in da se bo še nadaljevala. Glede na nujnost izvoza je to za naš sedanji položaj tudi edino, kar nam nekoliko opogumlja pogled na prihodnje čase našega gospodarstva. In kdo so najboljši izvozniki? To so Lek, LIP Radomlje, Papirnica Količevo, Induplati.

Kaj pa stečaji, likvidacije, blokirani računi?

Gospodarska kriza je segla tudi med naše gospodarske dejavnike.

Že v preteklih mesecih je prišlo do likvidacije GG TOZD mehanizacija in gradnje TRZIN. Mengeška Melodija je šla v stečaj koncem lanskega leta, vendar so kolektiv sanirali, ob tem, da je ostalo zaposleno blizu 70 delavcev. V aprilu se je pojavil problem Mlinostroja (60 dni blokirani žiro račun), zato bo SDK po zakonu začela postopek stečaja. Žal gre v Mlinostrojevem primeru za okrog 150 ljudi. Upajo, da bodo z ohranitvijo zdravega jedra in prihodnjo obliko organiziranosti in dela v tovarni uspeli zaposliti večino. Seveda če bodo uspeli najti tudi nov program dela tovarne.

Koliko je nezaposlenih?

Ob koncu leta je bilo v občini skoraj 1200 nezaposlenih, kar je več kot 200-odstotno povečanje glede na število izpred enega leta. Naraščanje je bilo v določenem obdobju hitro, število zaposlenih v gospodarstvu in negospodarstvu pa se je zmanjšalo v enem letu za 12 odstotkov. V zadnjem času pa se je hitrost povečevanja števila nezaposlenih nekoliko upočasnila, saj se je to število povečalo le za 100 ljudi.

Pričela se bodo javna dela

Zaradi povedanega o naraščajoči

nezaposlenosti so se zelo povečali pritiski na sklad družbenih pomoči, na Center za socialno delo in občino. Občina skuša po svojih močeh in z izbiro stimulatvnihih elementov politike v gospodarstvu pomagati pri ustanavljanju novih obrti, stimulirati zaposlovanje kot tako, subvencionirati prispevke na novo zaposlenih, pomagati s krediti in drugo.

Ideja, da bi zaposlili ljudi, ki so brez dela, so »javna dela«. V manjšem obsegu (s sedmero ljudmi), so ta dela v občini že opravljali, načrtujejo pa še opravljanje javnih del v komunalni, ekologiji, pri čiščenju okolja, urejanju zelenic in parkov, šol, vrtcev, saniranju odlagaljšč, čiščenju ŠUMBERKA, nudenju različnih oblik pomoči potrebnim na domu in druga dela.

Za organizacijo in izvedbo javnih del so v občinskem proračunu namenili 1,2 milijona dinarjev, pričakujejo pa, da se bo z delom sredstev v to akcijo vključila tudi republika.

Poleg omenjenega pa na občini načrtujejo tudi obliko izobraževanja za tiste, ki si službo iščejo. Ugotavljajo namreč, da si marsikdo - preprosto ne zna poiskati službe, četudi je za marsikatero delo usposobljen in vešč. Za začetek bi tako pomagali skupini 20 - 30 občanov, da bi si le-ti laže našli svoje delo.

M. B.

Zaposlovanje invalidov v luči nove zakonodaje

V tem prispevku želimo prikazati kako se (če se) spreminja položaj invalidov pri zaposlovanju, predvsem zaradi sprejetja paketa zakonov iz področja davkov, upoštevaje tudi nekatere druge predpise. Da bi dobili jasnejši vpogled v spremembe, ki so nastale oziroma nastajajo, bomo komparirali stare in nove predpise. Na koncu pa bomo predlagali nekatere ukrepe. Najprej poglejmo, kako je z zaposlovanjem invalidov pod splošnimi pogoji.

Zaposlitev invalidov pod splošnimi pogoji

Podjetja

Podjetja in ustanove so pridobile finančne ugodnosti na podlagi 10. člena Zakona o davku iz dohodka TOZD in DS Ur. l. RS št. 3/89, kjer je bilo določeno, da je delovna organizacija ki zaposluje več kot 10% invalidov upravičena do zmanjšanja davka na dohodek za 80%, če pa je v delovni organizaciji delež invalidov med 5 in 10% pa se plačilo obračunanega davka zniža za 40%.

Z uvedbo nove zakonodaje prenehajo veljati zgoraj navedene ugodnosti, pojavi pa se davčna olajšava, ki jo določa Zakon o davku od dobička pravnih oseb (Ur. l. RS, št. 48/90) in sicer v drugem odstavku 22. člena. Tu je seveda težko primerjati učinek te določbe z ugodnostmi, ki so veljale po prejšnjem zakonu, ker je izhodišče in način obračunavanja različni. Glede na to, da pri nas prevladujejo družbena (državna) podjetja, ki se otepajo s problemom podzaposlenosti in ne ustvarjajo nobenega dobička, je seveda vzpodbuda nična.

Zasebne obratovalnice – obrtniki

Ugodnosti, ki so jih imele zasebne obratovalnice pri zaposlovanju invalidov je določal Zakon o davkih občanov Ur. l. RS, št. 8/89 ter seveda odloki o davkih občanov, ki so jih sprejele posamezne občine. Praktično za vse obrtnike v Sloveniji je veljala enotna določena davčna olajšava za davčne zavezance v višini 30% povprečnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v preteklem letu, če so zaposlili invalida, če pa so zaposlili invalida

s 100% telesno okvaro oz. gluho-neme s 70% telesno okvaro pa je znašala oprostitev 50%.

Skoraj identična vsebina davčnih ugodnosti za delodajalce – zasebnike torej tiste, ki dosegajo dobiček z opravljanjem dejavnosti (32. člen Zakona o dohodnini, Ur. l. RS, št. 48/90), dobimo sedaj v Zakonu o dohodnini in sicer v 50. členu. Razlika v primerjavi s prej veljavnim predpisom je v tem, da se sedaj za osnovo za znižanje davka vzame aktualen osebni dohodek delavca – invalida.

V prejšnjem pa je bila osnova osebni dohodek dosežen v preteklem letu, kar je v razmerah visoke inflacije izničilo kakršenkoli efekt. Sedanja ureditev je po našem mnenju ugodnejša in trdnjša od prejšnje, je pa praktično neodvisna od inflatornih gibanj.

V zakonu o dohodnini so tudi druge olajšave (16. člen), ki imajo manjši učinek na zaposlovanje – npr. oprostitev davka na prejemek za delo med rehabilitacijo, do katere pa so upravičene tudi pravne osebe, kot obračunalci in izplačniki teh prejemkov.

Zaposlovanje invalidov pod posebnimi pogoji oziroma v posebej njim prilagojenih oblikah

Invalidske delavnice oz. invalidska podjetja

Zaposlovanje invalidov v invalidskih delavnicah oz. po novi terminologiji »podjetjih za zaposlovanje invalidov« je bilo stimulirano s sledečimi predpisi:

– po Zakonu o davku iz dohodka TOZD in DS so bile invalidske delavnice v celoti oproščene tega davka,

– Samoupravni sporazum o odstopanju prispevkov invalidskim delavnicam za določene namene, Ur. l. RS št. 25/86, ki je določil pogoje za odstopanje prispevkov samupravnih interesnih skupnosti; zaradi narave akta je v praksi prišlo do stanja, da je obseg oprostitve, ki jo je bila deležna posamezna invalidska delavnica, odvisen od števila podpisnih sporazumov v posamezni občini, zato je višina teh oprostitve zelo različna po posameznih občinah; analiza rezultatov poslovanja nekaterih invalidskih delavnic v Sloveniji kaže, da je bil delež odstopljenih prispevkov v primerjavi z dohodkom. Vidimo da ta delež znaša od 12,1% do 41,1%.

Po novi zakonodaji so podjetja za zaposlovanje invalidov deležna

Narodne noše prvomajskega jutra v povorki...

Kebrove tri generacije so izrekle tradicionalno prvomajsko dobrodoščilo.

»Folklor« prvomajske noči: motoristi in slečni izpušniki...

sledečih olajšav:

– po Zakonu o davku od dobička pravnih oseb so invalidska podjetja oproščena tega davka v celoti (6. člen).

– po Zakonu o prispevkih na invalidsko in pokojninsko zavarovanje zdravstveno varstvo in zaposlovanje so invalidska podjetja oproščena plačevanja teh prispevkov v celoti, vendar je njihova uporaba omejena za materialni razvoj v teh podjetjih,

– po Zakonu o davkih na izplačane osebne dohodke, 2. člen. Prej teh posebnih olajšav ni bilo. S tem bodo društva v ugodnejšem položaju, kar bi znalo vplivati na večje zaposlovanje invalidov v društvih.

Problem pa bo pri tistih, ki imajo bistveno več kot 40% od vseh zaposlenih invalidov in tistih, ki poslujejo bolj po načelih zavoda oz. javne ustanove, kot pa podjetja, za te zadnje bo morda rešitev le v statusni preorientaciji v zavodsko obliko.

Invalidska društva

Invalidska društva pridobijo nekatere olajšave, če v svojih zakonsko določenih dejavnostih zaposlijo invalide (Zakon o davkih na izplačane osebne dohodke, 2. člen). Prej teh posebnih olajšav ni bilo. S tem bodo društva v ugodnejšem položaju, kar bi znalo vplivati na večje zaposlovanje invalidov v društvih.

Zavodi za usposabljanje in zaposlovanje invalidov

V zvezi z zavodi je še največ pravnih, statusnih in finančnih nejasnosti. Zaenkrat so to še vedno v nekem smislu organizacije združenega dela, ki imajo veliko avtonomnost tako v smislu strokovnih vprašanj kakor tudi upravljanja. V bodoče se bodo predvidoma oblikovali po načinu javnih služb (kar seveda ne izključuje možnost koncesij za zasebnike), kajti njihova dejavnost bi se zelo težko tržila. Morda bodo nekatera invalidska podjetja, ki niso sposobna na vstop na trg, poskušala pridobiti ta status. Sicer pa je Zakon o zavodih še vedno v fazi sprejemanja, pa tudi Zakon o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb, ki bi urejal tvorstne zavode, še ni v postopku spreminjanja.

Zgoraj smo navedli samo tiste predpise stimuliranja zaposlovanja invalidov v invalidskih delavnicah, ki se z novo davčno zakonodajo spreminjajo. Zakonodaje, ki ureja prometni davek ter carinske zakone (teh praktično ni več mogoče uveljavljati zaradi problemov v federaciji), ki tudi omogočajo nekatere minimalne olajšave za te subjekte in ostajajo še naprej v veljavi, ne navajamo.

SEKRETARIAT ZA DRUŽBENO PLANIRANJE IN RAZVOJ

ZOBOZDRAVSTVENO VARSTVO DANES

Med zobmi in ob zobeh – več reda?

Za zdravje zobovja bomo občani globje segli kot samoplačniki v žep. Storitve in izdelki bodo boljše...

Za javno zobozdravstveno varstvo v naši občini se upamo trditi, da je na primerni strokovni ravni osnovnega zdravstvenega varstva. Sposobno je nuditi vse storitve, ki se opravljajo ambulantno in sledi vsem sodobnim tokovom v zobozdravstvu z možnostjo ponudbe najzahtevnejših sodobnih zobno-protetičnih nadomestkov (vlite kovinske proteze, fiksno-protetični nadomestki, porcelansko kovinske tehnike, v konzervativnem zobozdravstvu – plombiranje – pa izdelke z najsodobnejšimi uvoženimi materiali), žal pa smo omejeni z oz. na normative in standarde in iz njih izvirajoče pravice zavarovancev. Te usluge zato lahko nudimo le z doplačilom oz. kot samoplačniške.

Na področju mladinskega zobozdravstva so naši rezultati organiziranosti po dispanzerski metodi dela tako glede zobozdravstvenega varstva vključno z zobozdravstveno prosveto in vzgojo v samem vrhu R Slovenije. Tako imenovani »hišni« oz. »družinski« zdravnik, ki je sedaj postavljen v prvi plan osnovnega zdravstva, je za naše mladinsko zobozdravstvo oblika dela že od leta 1976, ko so postali mladinski zobozdravniki odgovorni za določeno starostno populacijo (od 3–18 let) določenega šolskega okoliša in krajevne skupnosti. Ta oblika bo zahtevala le dopolnitev, da bodo lahko pacienti izbirali tudi zobozdravnika, če jim določeni ne bo odgovarjal.

Zobozdravstvo jutri

Javna zobozdravstvena služba si želi zadržati doseženo stopnjo strokovnega razvoja in zato je tudi predlagala titulariju tako organiziranost, ki bo to stopnjo omogočila oziroma podala tudi pogoje nadaljnjega strokovnega razvoja. V novih pogojih organiziranosti zdravstva se bo poleg javne zdravstvene službe pojavila tudi zasebna zdravstvena služba in torej tudi zasebna zobozdravstvena dejavnost. Javni zobozdravstveni delavci predvideno uvedbo privatne prakse pozdravljamo, saj bo pomenila sprostitev in dinamiko v javni službi, ki ne bo več indeksirana z osebnim dohodkom in strokovno omejena s standardi.

Kako v prehodnem obdobju

To je sedanje obdobje do sprejema zakonodaje na po-

dročju zobozdravstvenega varstva in predvsem tudi zavarovanja. Prispevki za zdravstveno varstvo se zbirajo v republiškem proračunu in jih deli Republiška uprava za zdravstvo. Republiška vlada rešuje likvidnostne težave v zdravstvu tako, da uvaja varčevalne ukrepe ter zožuje pravice in določa višji delež sofinansiranja zavarovancev s participacijo. Delež sofinansiranja na področju protetičnih nadomestkov dosega že več kot 55% vrednosti storitev.

Če želimo sprostiti pritisk na sredstva Republiške uprave za zdravstvo oz. proračuna, je delna rešitev tudi v samoplačništvu za zdravstvene in zobozdravstvene usluge v javni zdravstveni službi.

Samoplačništvo je aktualno predvsem zato, ker so sedaj sredstva namenjena za zdravstvo in zobozdravstvo omejena – limitirana z veljavnimi normativi in standardi, plačnik Republiška uprava za zdravstveno varstvo pa ni pripravljen plačati presežkov programov. Tudi že sedaj je treba plačevati izvenstandardne storitve (wizil, porcelan, helioprogram) tako pri odraslih kot pri mladini, treba pa je plačati tudi usluge, ki jih želi pacient dobiti pred potekom čakalne dobe (v ortodontiji čakalna doba 2–3 leta). Seveda pa navedene samoplačniške storitve ne veljajo za primere, ko gre za psihofizično oz. funkcionalno težje obolenje ustno-zobnega sistema.

V samoplačniških ambulantah v okviru javne zobozdravstvene službe bodo občani lahko dobili vse usluge s prosto izbiro zobozdravnika, dogovorom časa sprejema, vsebine in cene storitve. Usluge bodo podvržene strokovni kontroli zavoda in bo zanje veljal tudi določeni garancijski rok, česar sedaj občani nimajo v »črni« praksi, država pa ne davka od dohodnine.

S sprejemom zakonodaje zlasti pa zavarovalništva bodo postavljena nova pravila igre, kjer bo vrsto problemov odpadlo, saj se bodo zavarovanci lahko zavarovali za osnovno, t. j. obvezno zavarovanje ali pa bodo večje pravice zagotovili s plačilom prostovoljnega zavarovanja. Zavarovalnica pa bo sklepala pogodbe v imenu zavarovanca z javno zobozdravstveno službo ali pa z zasebnimi zobozdravstvenimi delavci.

Za javno zobozdravstveno službo:

ŠIRCELJ dr. MITJA

Novice s srednje kovinarske in usnjarske šole

Na edini srednji šoli v naši občini so konec marca uspešno izvedli informativni dan za osmošolce. V predpisu se je v 1. letnik prijavilo manj učencev kot je na šoli prostih mest. Zato se lahko vsi, ki imajo poklicna nagnjenja za strojništvo ali usnjarsstvo, še lahko oglasijo na šoli.

Odbojarska ekipa šole se je v Ljubljani pomerila z vrstniki Srednje splošne vojaške šole Franc Rozman Stane in jih premagala 3:1.

Sredi aprila so, skupaj z ostalimi slovenskimi šolniki, dva dni stakali delavci (zahtevali so podpis kolektivne pogodbe, jamstvo za socialno varnost zaposlenih ob spremembah mreže ali zapiranju šol, natančen predpis o delovnih obveznostih učiteljev, ustrežno poravnavanje materialnih stroškov in amortizacije šolam ter izenačenje plač na šolah z ostalim v državni upravi).

Zadnji teden aprila so se vseslovenskemu štrajku srednješolcev pridružili tudi učenci SKUŠ z zahtevo po ukinitvi zaključnih izpitov.

9. maja je bil izveden šoli še zadnji naravoslovni in kulturni dan. Učenci so, odvisno od programa in letnika, obiskali in si ogledali Železarno Jesenice, Unior in Comet v Zrečah, Kovinoplastiko Lož, Revov Novo mesto, SIP Šempeter, Kladirar Žiri in TAM Maribor, muzeje v Idriji, Radovljici, Ptujju, Gornjem gradu in Snežniku, cerkve na Ptujski gori, Suhi in Črnogru, Rakov Škocjan, jamo Pekel, Dolenjske Toplice, Mulajvo, Raščico in Žužemberk. Čeprav si morajo vožnjo in ogled učenci plačati sami, so se takšne ekskurzije izkazale kot zelo uspešna popestritev in obogatitev pouka.

UTRINEK

Zastava

Pred nekako desetimi leti sem kupovala novo zastavo. Stopila sem v trgovino in vprašala: »Imate zastavo, prosim?«

»Imamo!« je odgovoril prodajalec in pristavil: »Samo jugoslovansko. Slovenske so pošle!«

»No, pa mi dajte jugoslovansko!«

Saj je vseeno!« sem menila. Bil je nekoč! Danes pa ni več vseeno. Zastava stoji na podstrehi. Hiša ob praznikih ni okrašena. Zdaj čakam na novo zastavo. Kakršnakoli že bo, nas bo ona popeljala v boljše čase? To bodo storili samo pošteni in pridni ljudje...

MAJDA BAUER

V asfaltu lipa ne more rasti...

Lipa pred Slovenijalesom v Preserjah se je žal posušila in se je morala posloviti: Škoda...

SAMOSTOJNA IN NEODVISNA NESTRANKARSKA ORGANIZACIJA

Zgodovine se ne da spreminjati!

Na svoji volilni konferenci so se sredi aprila zbrali člani Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne borbe naše občine, da bi pregledali dosedanje delo, izvolili novo vodstvo in sprejeli dogovore za delo v naprej. Njihova konferenca je sovpadla tudi s spominom na začetke narodnoosvobodilnega boja v letu 1941, zato ni čudno, da je bilo o teh dneh govora tako v uvodnem referatu dosedanje predsednice Dragice Mihaele Kolenc, kot v sami razpravi.

Nadaljevati tradicije NOB

Kljub nekaterim težavam so borci naloge, ki so si jih zadali, uresničili. To je predvsem skrb za članstvo, skrb za negovanje in pravilno vrednotenje tradicij in izročil narodnoosvobodilnega boja, pa seveda tudi sodelovanje te organizacije v vsakdanjem življenju naše družbe.

terem naj svoje povedo strokovnjaki, pravniki in zgodovinarji.

Opozorila je na problem sprave, kjer se lahko spravimo samo tisti, ki to želijo in so na spravo pripravljeni, na skupen nastop na plebis-

Novi predsednik borčevske organizacije v Domžalah Stane Grilj

temveč celotnega slovenskega naroda. Ne strinjajo se s stihijskim in premalo domišljenim spreminjanjem imen ulic in javnih ustanov, od svoje republiške organizacije pa pričakujejo, da bo pri uveljavljanju svojih zahtev odločnejša, glasnejša in konkretnjša, saj imajo borci materialne in moralne podlage iz zgodovine, na katerih lahko gradijo.

Odgovornost še živečih borcev je velika

»Odgovornost še živečih borcev je velika in moramo jo uveljavljati povsod, kjer živimo in delamo,« so poudarili in izrazili svoje nestrinjanje s poizkusi, da se borci NOB izenačijo s sodelavci okupatorjev. Pri tem pa ne bežijo od sence odgovornosti za maščevalna dela po vojni, o katerih pa večina borcev ni vedela ničesar. Opozorili so na slabo stanje na področju gospodarstva, na morebitne negativne vplive privatizacije in nacionalizacije, kjer bi bilo potrebno onemogočiti razprodajo ipd.

Govorili so o tesnejši povezanosti z upokojenci, o boljšem sodelovanju med krajevnimi, občinsko in republiško organizacijo ter sprejeli nov statut po katerem so registrirani kot občinsko združenje.

Domžalski borci so ponovno poudarili zahtevo po tem, da je potrebno v Skupščino Republike Slovenije posredovati deklaracijo o priznanju OF, saj bi tudi na tak način zgradili trdne temelje, na katerih se bo gradil patriotizem bodočih rodov, da branjajo neodvisnost in obstoj slovenskega naroda. Precej je bilo govora o priznanju ustanovitve OF in začetka NOB kot najusodnejšega dogodka v 2. svetovni vojni, borci pa so sprejeli tudi do-

Dosedanja predsednica borčevske organizacije Drazica Kolenc med govorom ob zaključku mandata.

»Po letih smo ostarela organizacija, po duhu pa ne, saj se zavedamo korenin, iz katerih raste naša življenja in ker vemo, da so to korenine, na katerih gradimo danes in bodo gradili bodoči rodovi, nam ni in ne sme biti vseeno, kako se nastajanje teh korenin obravnava, zato bomo zgodovinsko resnico branili in nikoli ne dopustili njenega izkrivljanja.

Spremembe so hitre, včasih prehitre in iznenađujoče, naša ravnanja pa včasih premalo zavzeta, premalo učinkovita,« je v svojem uvodnem govoru poudarila dosedanja predsednica in nakazala usmeritve nadaljnega dela organizacije:

- skrb za organizacijo pravne zaščite in ohranitev pridobljenih pravic borcev,
- nadaljnje raziskovanje zgodovine NOB,
- pravilna obravnava zgodovine narodnoosvobodilnega boja, o ka-

ritu, kjer se je le potrdila v borčevskih vrstah že med NOB izražena želja in zahteva po samostojni Sloveniji, predstavila pa je tudi prireditve, s katerimi bo slovenska in domžalska borčevska organizacija obeležila 50-letnico začetkov NOB.

Pestra razprava

Razprava je bila pestra in je pokazala na celo paleto problemov, ki pa niti slučajno niso le problemi borčevske organizacije, temveč se tako ali drugače vsepovsod dotikajo tudi splošne problematike vsega našega življenja in dela. Borci so pripravljani na odrekanja, vendar zahtevajo ekonomsko, socialno in politično enakopravnost ter obseg pravic, kakršen pripada borcem povsod po svetu. Želijo aktivno sodelovati pri oblikovanju nove ustave, podpirajo prizadevanja za samostojno neodvisno Slovenijo, vendar menijo, da to ni stvar ene stranke,

govor o svojih aktivnostih v obeleževanju 50-letnice začetka NOB.

Stane Grilj, novi predsednik

Za novega predsednika Občinskega združenja so izvolili Staneta Grilja, roj. 1922, borca Gubčeve brigade, sedaj upokojenca iz Domžal, poleg njega pa bo na čelu občinskega odbora tudi Rajko Hafner kot njegov podpredsednik.

V svojem nastopnem govoru je Stane Grilj izpostavil uspešnost dosedanjega občinskega odbora, borci so se dosedanja predsednica Dragica Mihaela Kolenc za njeno zavzeto delo prisrčno zahvalili, ter poudarili, da bo težišče dela organizacije na iskanju metod in oblik dela, v katerih bo ideja borcev zivelala tudi vnaprej.

V. V.

SPODBUJANJE ZAPOSLOVANJA PRI SAMOSTOJNIH OBRNTNIKI IN ZASEBNIH PODJETJIH V OBČINI DOMŽALE:

Obrtnik in podjetnik spodbujena za zaposlovanje

Izvršni svet SO Domžale se je na seji dne 29/4-1991 odločil, da bo spodbujal novo zaposlovanje delavcev pri samostojnih obrtnikih in zasebnih podjetjih s sedežem na območju občine Domžale tudi s subvencioniranjem prispevkov za socialno varnost za novo zaposlene delavce. Zato je Izvršni svet sprejel Pravilnik o subvencioniranju prispevkov za socialno varnost za novo zaposlene delavce v obratovalnicah samostojnih obrtnikov in zasebnih podjetjih s sedežem na območju občine Domžale v letu 1991 in sklep o določitvi in odobritvi 500.000,00 din za ta namen iz občinskega proračuna za leto 1991.

Po pravilniku plačuje - subvencionira občina Domžale prispevke za socialno varnost (pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje) za vsakega pri samostojnem obrtniku oziroma zasebnem podjetju novo zaposlenega delavca za nedoločen čas s polnim delovnim časom nad skupnim številom delavcev zaposlenih pri samostojnem obrtniku oziroma zasebnemu podjetju za nedoločen čas s polnim delovnim časom na dan 31/3-1991, v višini 100% prispevkov za socialno varnost od zajamčenega osebnega dohodka v Republiki Sloveniji (sedaj znaša subvencija 2.528,30 din mesečno).

Višina subvencije je enaka ne glede na višino osebnega dohodka posameznega delavca in se usklajuje s spremembo zajamčenega osebnega dohodka.

Do subvencije so samostojni obrtniki in zasebna podjetja upravičeni le na podlagi posameznega zahtevka in le od vključno tistega meseca dalje v katerem je bil vložen pismeni zahtevek. Pismeni zahtevek se vlaga na Izvršni svet SO Domžale in mora vsebovati: ime oziroma firmo in naslov samostojnega obrtnika oziroma zasebnega podjetja, ime, priimek, datum rojstva, stalno in začasno prebivališče delavca za katerega se uveljavlja subvencija. Zahtevku morajo biti priloženi potrjeni obrazci M-1 (prijava za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo), za vse delavce, ki so pri samostojnem obrtniku oziroma zasebnemu podjetju v delovnem razmerju za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Subvencije se plačujejo mesečno na podlagi seznama upravičencev, ki ga določi Izvršni svet na predlog Sekretariata za družbeno planiranje in razvoj.

Subvencija ne pripada za tisti mesec v katerem niso bili obračunani prispevki za socialno varnost za posameznega delavca za cel mesec.

Subvencija ne pripada tudi v primeru prezaposlitve delavcev iz ene obratovalnice oziroma podjetja v drugo obratovalnico oziroma podjetje, ki jo je ustanovila

ista oseba, njen zakonec ali sorodnik do tretjega kolena.

Pravilnik določa, da se subvencije izplačujejo začasno za čas od 1/5-1991 do 31/12-1991 vendar le do izčrpanja sredstev, ki jih za ta namen določi Izvršni svet s sklepom.

Zaradi popolne informacije v nadaljevanje objavljamo celotno besedilo pravilnika.

Na podlagi 281. člena statuta Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 2/85, 13/89 in 18/90) je Izvršni svet Skupščine občine Domžale na 37. seji, dne 29/4-1991 sprejel

PRAVILNIK

O subvencioniranju prispevkov za socialno varnost za novo zaposlene delavce v obratovalnicah samostojnih obrtnikov in zasebnih podjetjih s sedežem na območju občine Domžale v letu 1991

1. člen
Prispevki za socialno varnost, ki se v letu 1991 obračunavajo in plačujejo po zakonu o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje (Ur. list RS, št. 48/90) za novo zaposlene delavce v obratovalnicah samostojnih obrtnikov in zasebnih podjetjih s sedežem na območju občine Domžale, se subvencionirajo v skladu z določbami tega pravilnika.

2. člen
Za novo zaposlene delavce se šteje vsako povečanje števila zaposlenih delavcev v delovnem razmerju za nedoločen čas s polnim delovnim časom v primerjavi s stanjem na dan 31/3-1991.

3. člen
Ne štejejo se za novo zaposlene delavce tisti delavci, ki se v letu 1991 prezaposlijo iz ene obratovalnice oziroma podjetja v drugo obratovalnico oziroma podjetje katere ustanovitelj je ista oseba, njen zakonec ali sorodnik do tretjega kolena.

4. člen
Prispevki se subvencionirajo s sredstvi proračuna Občine Domžale za leto 1991. Višino sredstev določa Izvršni svet SO Domžale s sklepom. Subvencije se izplačujejo do izčrpanja proračunskih sredstev.

5. člen
Mesečni znesek subvencije prispevkov znaša za enega delavca 100% prispevkov za socialno varnost od zajamčenega bruto osebnega dohodka. Subvencija pripada le za mesece v katerih so bili prispevki obračunani za posameznega delavca za cel mesec.

6. člen
Subvencije prispevkov se plačujejo mesečno na podlagi seznama upravičencev do subvencije prispevkov za socialno varnost v rokih, ki jih za plačilo prispevkov predpisuje zakon o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje.

7. člen
Seznam upravičencev do subvencije prispevkov določi s sklepom IS SO Domžale na predlog Sekretariata za družbeno planiranje in razvoj.

8. člen
Sekretariat za družbeno planiranje in razvoj pripravi predlog seznama upravičencev do subvencije prispevkov na podlagi pisemnih zahtevkov za pridobitev subvencije, ki jih vložijo samostojni obrtniki in zasebna podjetja. Subvencija pripada upravičencu od vključno tistega meseca dalje v katerem je bil vložen pismeni zahtevek. Zahtevke vlagajo prosilci na Izvršni svet SO Domžale.

9. člen
Pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Občine Domžale, uporablja pa se za čas od 1/5-1991 do 31/12-1991.

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE
IZVRŠNI SVET
PRESEDNIK
Anton Preskar, dipl. inž. gr.

Borci in upokojenci po Primorski

Občinski odbor ZTB NOV Domžale je v aprilu organiziral že drugi izlet za borce in aktiviste. Z dvema avtomobusoma se je 95 izletnikov preko Ljubljane odpeljalo do Črnega vrha. Tam je bil prvi postanek za ogrevanje s kavico, čajem in kapljico žganega. Po krajšem postanku smo pot nadaljevali v Ajdovščino. Ogledali smo si dvoirano, kjer je bila izvoljena prva Slovenska vlada. Ženske so obiskale še prodajalno »tekstilne«. Po ogledu Ajdovščine smo potovanje nadaljevali v Kobjeglavo. Tam smo si ogledali pršutarno MIP Nova Gorica Mesna industrija Nova Gorica. Po ogledu je bilo skupno kosilo. Po nakupu dobrot smo se še fotografirali in se v sončnem popoldnevu vračali proti Domžalam. Za nekaj časa smo se ustavili

še v Štanjeli na Krasu, kjer smo si ogledali grad, katerega obnavljajo, in tudi razstavo oziroma galerijo umetnika Spacala. Izlet je bil dobro organiziran, za kar gre zahvala organizatorju, posebno Dragici in Rajku, za

njune podatke oziroma predstavitev krajev in njihove zgodovine.

V letošnjem letu namerava Občinski odbor ZTB NOV še nekaj izletov.

JOŽE NOVAK

MORAVŠKI BORCI NA IZLETU PO PRIMORSKI...

SLOVENSKA KARITAS TUDI V DOMŽALAH

Ob ustanovitvi župnijske Karitas

Ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, sem brneč bron ali zveneče cimbele. In ko bi imel preroštvo in bi vedel vse skrivnosti ter imel vso vednost in ko bi imel vso vero, tako da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič (Kor. 13 1-2).

To kar človeka dviguje v njegovi duhovni rasti je altruizem. Egoizem je prirojen, altruizem pa si privzgojimo in čimbolj se bomo k temu vzgajali, lepše bo življenje. Veliko lažje je biti egoističen, misliti le nase in in morda še na svoje najbližje, na tiste, ki jih imamo radi. Kako težko se je odpovedati najmanjši stvari, pa čeprav je imamo v izobilju, kako težko si je vzeti čas za drugega, če ga nam samim vedno zmanjkuje, pa ve le vsak zase. Vedno znova nas prevzame strah, da ne bo ostalo dovolj za nas, da bodo prišli morda še hudi časi. Katoliška vera pa nas uči, ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe. To pomeni skrbeti tudi za druge ljudi, ne le zase. To pomeni razmišljati in spoznavati kako živijo drugi. So morda v stiski – bodisi duhovni ali materialni? Sem jim odklonil pomoč celo, ko so me prosili zanjo? Ali pa sem celo toliko vase zaverovan človek, da mislim kako mi je vse dovoljeno in imam pravico do vsega in nad vsakomer. Ali se morda kdaj vprašam, če ne bom morda že jutri tudi sam postal osamljen in pomoči potreben? Ali sem zmožen sprejeti dobrohotno pomoč soljudi? Sem tako močan, da si upam priznati svoje slabosti in nebogljnost, čeprav sem še morda mlad, zdrav, bogat in lep? Ali mi bo moja samozavest onemogočila spoznanje o hitri minljivosti vseh teh dobrot? Če želimo ostati »bogati« potem se moramo učiti dajati. Truditi se moramo vsak trenutek svojega življenja, da bi storili čim-

več dobrega in čimmanj slabega. To nam zaradi naših slabosti ne bo uspelo tako kakor bi želeli, toda tudi vsaka najmanjša dobrot, lahko usmeri našo pot od slabega k dobremu. Ne dovolimo, da nas osvoji pesimizem ali nihilizem. Uprimo se prepričanju kako se »nič ne splača« in da moramo v duhu svobodnjaštva v vse in vsakogar dvomiti. Naj nas ne prevzame misel, da so ljudje nasploh slabi. Nasprotno, saj vendar moremo opaziti, da vsak človek nosi v sebi kameček dobrote in ljubezni, ki mu je bila dana. Če bomo ta dar, to milost pri sočloveku vspešno dobili in se trudili za dobro, bo svet okrog nas postal vse lepši. Če se bomo vživeli v bit drugega ga bomo lažje razumeli in mu tako tudi pomagali.

V želji, da z našimi skromnimi duševnimi, telesnimi in materialnimi možnostmi skušamo pomagati bližnjemu in da bomo združeni zmogli več, kakor posameznik, je gospod župnik Perčič Anton skupaj z nekaj aktivnimi farami ustanovil župnijsko Karitas Domžale. Vsak tork zvečer ob 20. uri se zberemo v veroučni učilnici. Obvestimo se o opravljenem delu ter načrtujemo za prihodnji teden. Osnovno vodilo našega dela je ljubezen do bližnjega. Dogovorili smo se, da bomo

skušali nuditi pomoč ljudem, ki so pomoči potrebni. Posebej se bomo posvetili ostarelim, bolnim in invalidom ter nudili materialno pomoč socialno ogroženim. Želimo tudi sodelovati pri vzgoji otrok in mla-

dine, nuditi pogovore zakoncev v stiskah ter nuditi telefonske pogovore ljudem v duševni stiski. Za vsa ta področja smo zadolžili posamezne aktivne člane Karitasa, ki pa naj k sodelovanju za uresničitev teh ciljev pritegnejo še druge ljudi dobre volje, ki čutijo v sebi željo in moč, da bi pomagali drugim. Prav od številčnosti ljudi, ki bodo pripravljene sodelovati z nami, pa je odvisno koliko dobrega bomo lahko drug drugemu storili. Vsak izmed nas je le majhen kamenček v mozaiku dobrote, vendar, če ta kamenček manjka je mozaik nepopoln. Zato bi želeli, da se v vseh ljudeh vzbudi ljubezen do bližnjega in če bomo imeli ljubezen, bomo premagali vse. Zato vabimo vse, ki lahko kakorkoli pomagajo

bližnjemu, da to čimprej store, bodisi organizirano preko Karitasa ali drugih dobrodelnih ustanov ali pa osebno brez organizacij. Dobro, ki ga bomo napravili drugim, bo bogatilo tudi nas same. Člani Karitasa bomo hvaležni, če nam boste pomagali poiskati ljudi, ki so pomoči potrebni ter se jim približati s toplino in hvaležnostjo, da so našo pomoč tudi pripravljene sprejeti. Kdor pa ima možnost, ga prosimo za denarno pomoč, ki jo lahko nakaže na naslov: Ljubljanska banka Domžale – 300, na žiro račun št. 50120-620-149-05-1300113-1042769, lahko pa odda svoj dar v župnišču ali v nabiralnik z napisom »za Karitas« v cerkvi. Priporočamo tudi prispevke za Karitas, namesto preštevilnih vencev ob smrti

sorodnikov. Naše delovanje bo javno, o prispevkih in porabi le – teh bomo javno poročali. **Telefonske pogovore z ljudmi v duševni stiski** bomo imeli vsak ponedeljek od 18. do 22. ure. Pričeli bomo z majem 1991. Pokličete nas lahko na telefonsko številko 721-359. Pogovore bodo vodili strokovnjaki z medicinske fakultete.

Vse, ki želite sporočiti svoje želje in potrebe ali obvestiti Karitas o ljudeh, ki so pomoči potrebni in tudi vse, ki ste svojo pomoč pripravljene nuditi, vabimo na naša srečanja vsak tork ob 20. uri v veroučni učilnici Domžale. Sporočila lahko posredujete tudi v župnišču ob uradnih urah.

Tajnik župnijske Karitas
MARIJA BIZJAK-SCHWARZBARTL

POSKUS
PORTRETA

dr. Manca
Košir

Manca Košir je naša nasmejana prijateljica. Prijateljica vseh ljudi, ne le nas. Kdo ve kdaj je zmogla pripraviti usodno srečanje sama s seboj, kdo ve, kdaj je bila dobitnica sreče, da ji je bilo po migu usode naklonjeno zaznati osrečujočo vsebino pravih vrednot. Tistih vrednot, ki dvignejo človeka do tiste ravni, da si besedo človek tudi zasluži. Pred drugimi in predvsem zase!

Gotovo je, da v srečanju ali soočenju s samim seboj, ko ni nikogar nikjer in kjer sta pola le dva – dobrota in zlo – zlepa ne uideš nikamor, kot ne uideš svoji senci ali svoji vesti. V tem soočenju, ko si popolnoma sam, se tvoja dejanskost razkriva v vsej svoji velikokrat strašljivi, a objektivni goloti niča. Predan si v roke strašnega, nepodkupljivega, a pravičnega razsodnika.

Kakšen dar usode – moja pot je pot v dobroto...

Po tem namigu usode se ti življenje osrečujoče prevesi v promocijo dobrega, za integralno človeško počutje resnično odrešilnega. Z udejanjanjem dobrote in drugih pravih etičnih vrednot, ki po svoji naravi prevladajo vse druge naravne zakone in norme, postavljamo vsak svoj zasebni

pozitivni etični ego, ki nam v svetu in med temi ljudmi daje srečo duhovne eksistence.

Kot posoda je to življenje, naposled celó eno samo. Lahko je prazna ta posoda; ko s prstom frnceš obnjo, zavzemi svojo praznost, ki odmeva še dolgo, dolgo. Lahko je do roba in čez polna odpadkov in grdega, lahko pa je polna biserov in dragotin. Manca je segla v svojo, do roba in čez z biseri napolnjeno življenjsko posodo in ne sprašujoč se, kaj bo dobila v zameno, razsula s širokim zamahom dajanja vso njeno plemenito vsebino.

Srečen je, kdor v sreči drugih, do katere je sam bistveno pripomogel, najde svoj najgloblji smoter in lastno srečo.

Spoznavali smo te in spoznali, Manca. Vemo, kolikšna je tvoja sreča in, ker si nam povedala, kje so njene korenine. Hvala ti za spoznanja, hvala za to, da si nas vsakega od navzočih poslala na pot utrudljivih, a srečnih iskanj.

M. Brojan

Bil je bogat večer; prežet z iskrenimi mislimi in poglobljenim pogledom v čase, ki jih živimo; vsak zase in vsi skupno...

Marijin in naš maj...

»Vem: ta naš svet so zgradili moški za moške, njihova diktatura je tako stara, da sega celo na področje jezika... V legendah, ki so si jih izmislili moški, da bi razložili življenje, prvo človeško bitje ni ženska: moški je, imenovan Adam. Eva je prišla pozneje, njemu za veselje in žalost. Na slikarijah, ki krasijo njihove cerkve, je bog starec z brado: nikoli starka z belimi lasmi. In vsi njihovi junaki so moški: ... vse do tistega Jezusa, ki so ga proglasili za sina Očeta in svetega Duha: kakor da je bila ženska, ki ga je rodila, samo valilnica ali samo dojilja.«

To so na prvi pogled trpke in cinične besede italijanske novinarko in pisateljice Oriane Fallaci iz njene knjige Pismo nikoli rojenemu otroku (Mladinska knjiga 1976). Nas pa silijo k razmišljanju: V čem je osvobajanje današnje žene? Kako sta družba in Cerkev vplivali na njen položaj? V čem sta jo podrejali, v čem osvobajali? Ob besedah Fallacijeve se nam poraja še mnogo drugih vprašanj.

Nedvomno se današnja žena vedno bolj osvobaja. Želi se svobodno odločati za poklic, ki bo v prid njenemu osebnemu razvoju in razvoju družbe, v kateri živi. Želi, da na vseh področjih življenja na svoj način prispeva svoj delež. Nič več se ne more zadovoljiti le z vlogo pomočnice, bodisi v družini, družbi in Cerkvi. Žena hoče, da je z moštem enakovredna, enakovredna sodelavka in partnerka. Zakonska žena noče biti le v okras možu in domu, noče biti njegova služkinja ali zasebna lastnina, podobno kot sta avto in žiro račun.

Glede odnosov z moškimi današnja žena noče, da jo zapeljujejo, izsiljujejo, posiljujejo, zasmehu-

je, izkoriščajo v kakršnekoli namene, zapuščajo, varajo ali ponižujejo. Noči, da erotični in sentimentalni romani idealizirajo njeno ženskost, ker je tako onesposablajo za realno življenje. Zoprna ji je pornografija, ki gre sicer dobro v promet, toda žena z njeno pomočjo postaja potrošniško blago in predmet izživiljanja v očeh moških. Ali so ženo – zdaj ko so jo sklekli – res osvobodili?

S tem, da je žena enakopravna, še ni enakovredna. Prav tako ne moremo govoriti o njenem osvobajanju, dokler ji ne znamo najti pravih vrednot v družbi, družini in Cerkvi, dokler ne zna žena pravilno vrednotiti sama sebe in dokler je ne zna vrednotiti družba. Šele ko bo resnično svobodna, bo lahko bogatila sebe in druge ter izžarevala ljubezen do otrok in moža, tisto pristno ljubezen do življenja, ki jo je žena vedno imela.

Skozi stoletja je bila žena manjvredna zato, ker ne izhaja direktno iz Boga, ampak iz moža, ker je, kakor vemo, po svetopisemskem poročilu o nastanku človeka Bog naredil ženo iz moževega rebra. Sedaj tudi laže razumemo ironične besede Fallacijeve o Adamu in Evi. Šele leta 1957 je zbral papež Pij XII. toliko poguma, da je pretrgal skoraj dvatisočletno tradicijo, ko je objavil, da sta mož in žena odsvit Boga, enakovredni osebi po dostojanstvu, oba z enakimi pravicami. Janez XXIII. pa je v encikliki Pacem in terris poudaril, da je izboljšanje položaja žene v družbi in Cerkvi eno izmed bistvenih znamenj današnjega časa. S tem je Cerkev uradno končala tradicionalni družinski patriarhat. Hkrati je Janez XXIII. obsodil tudi najrazličnejše moderne oblike poniževanja žene. Pri vsem tem moramo poudariti, da v preteklosti ni le Cerkev vplivala na podrejeni položaj žene, ampak je bil to splošen kulturni in družin-

ski pojav. Za poročeno ženo so vsa spoznanja drugega vatikanskega cerkvenega zbora nadvse osvobajajoča, ker so ji priznala človeško dostojanstvo ter tako tudi izboljšala njen položaj v družini in družbi. V Cerkvi sami pa žena žal (še) ni dobila dovolj pravic.

Tudi svetovno politiko vodijo v glavnem moški. Z domžalsko ni nič drugače. Tu zasledimo zlasti dve ženski imeni: Darinka Grum in Cveta Zalokar-Oražem. Rekel sem: zlasti. Moški pa v nasprotju z ženo velja za bolj aktivnega, ima smisel za logično sklepanje, abstraktnost in matematične vede. Spet pa ni umestno preveliko povičevanje materinstva, ki omejuje žensko na biološko funkcijo rodne otrok in ji jemlje možnost za javno delovanje. Kdor se danes ženo najraje vidi skoraj izključno v krogu otrok, s svojim naukom ne bo prodril. Vedno pa bo ostalo neizpodbitno dejstvo, da je rodnja in vzgoja otrok najimnitnejše delo, nekaj najlepšega, kar človek lahko stori. Ženina spolna narava naj bi bila naravnana le na materinstvo, menijo nekateri, ali – kakor se je izrazila Fallacijeva – žena mora biti le valilnica in dojilja. Spolna narava pa ni le biološka danost, ampak podarjanje, nagnjenje in ljubezen.

Vsa ta gledanja na ženo, njeno »žensko naravo« in »posebno poslanstvo« hočejo nekateri opravičiti z Marijinim zgledom. Pri tem zlorabljajo njen »Fiat« (zgodi se) in odvrčajo ženo od opravičene čaščenja Marije, kot smo videli pri Fallacijevi. Ker ne pripada človeštvu po človeški naravi samo Kristus kot odrešenik in posrednik med Bogom in človekom, ampak tudi Marija kot predstav-

nica odrešenega človeštva, tako ženà kot mož, naj bi ne le žene, ampak tudi možje posnemali Marijine kreposti v dejavnem izvrševanju božje volje po Kristusovem zgledu.

V ilustracijo naj povem, da me je prijatelj, potem ko je prebral moj koncept pričujočega besedila »o povičevanju žene«, kakor se je sam izrazil, vprašal, zakaj se (še) nisem oženil. Odgovoril sem mu: lepa je ljubezen, še lepša pa je svoboda od ljubezni. Ne pravim, da sem mu odgovoril pravilno, hotel pa sem reči, da pomeni ljubezen veliko odgovornost, na kar često pozabljamo, ljubezen do žena pa je med najodgovornejšimi. Vsi se moramo truditi, da se bo v današnjem času sprememb seme evangelija tako razraslo, da se bo žena vedno bolj razvijala kot enakovreden človek, vključena v božji stvariteljski načrt. Saj nas je k temu skoraj že pred dvema tisočletjema povabil sveti Pavel, ko je v pismu Galačanom oznanil konec razizma, suženjstva in spolne diskriminacije: »Ni več Juda, tudi ne Grka; ni več sužnja, tudi ne svobodnega; ni več moškega in ženskega; kajti vsi vi ste eno v Kristusu Jezusu.«

Hvala ti, Marija, za svetlobo, ki jo je svetu prinesel Kristus.

Hvala vam, matere za ljubezen, s katero spreobračate svet. Hvala.

Mesec maj pa je posebej obeljezen s praznikom dela. Tu želim prav tako posebej omeniti papeško encikliko Janeza Pavla II. o delu – Laborem exercens, kjer razločno pravi: Ni človek ustvarjen za delo, ampak je delo ustvarjeno za človeka. Premik poudarja ni nespoznanten.

Vsem, ki vam prvi maj posebej veliko pomeni iz kakršnegakoli razloga, želim, čeprav post festum, ne samo vse lepo in najlepše, pač pa tudi smisel za požrtvovalnost, velikodušnost, odpoved, skromnost, vztrajnost. Kdor se ne bo spotaknil ob teh željah, je ugedal in do umel znamenje današnjega časa. Vsaj tako mislim.

Ivan KEPIC

Plesna šola Apel iz Mengša je pripravila plesno prireditev v VVZ Kurirček v Mengšu.

Ob 20-letnici ansambla Franca Miheliča bo izšla kaset. V ansamblu igrajo trije naši občani: Moravčana Milan Kolaj, Saša Vavpetič in Mengšan Primož Kosec.

STE ŽE ZAVAROVALI SVOJE POSEVKE IN PLODOVE?

Po toči zvoniti je vedno prepozno

Časi so težki, denarja zmanjkuje na vseh koncih in krajih in človek se le težko odloča, da bi investiral v nekaj, kar bo dalo sadove jutri, ali pa jih celo ne bo. Teško bi prav zavarovanje uvrstili v to kategorijo »stroškov«, pa se je vendarle dogajalo, upamo, pa da se bo v prihodnje čim manjkrat, da so nekateri šele ob naravnih ujmah in nesrečah ugotavljali, da posevkov in živali sploh niso zavarovali. Samo spomnimo se lanskih katastrofalnih poplav, pa toče, ki sem ter tja tudi oklesti naše posevke in plodove. Vedno znova in znova ob takih priložnostih ugotavljamo, da bi pravočasno sklenjeno zavarovanje posledice nesreče vsaj omililo, preprečiti je itak ne more skoraj nihče.

Naš namen je, da vas s tem kratkim prispevkom opozorimo na možnosti, pa tudi cene zavarovanj, ki jih že vrsto let kmetovalcem, pa tudi vsem ostalim, ki se s kmetijstvom ukvarjajo bolj ljubiteljsko, ponuja Zavarovalnica Triglav d.d.

Ljubljana Območja Enota Ljubljana, na našem območju pa POSLOVNA ENOTA DOMŽALE-KAMNIK. Brez sodelovanja Kmetijskega zavoda Ljubljane, ki je (o tem ste lahko prebrali v prejšnji številki) prevzel pospeševalno službo in Kmetijske zadruge Domžale tudi tokrat ne

tiste, ki bodo zavarovali večje površine nikakor ni zanemarljiva vsota, posebej če vemo, da človek vsak dinar pogreši.

Zavarovali boste lahko vse: pšenico, koruzo, silažno koruzo, pa ječmen, oves, tudi proso in oljno repico, če jo se-

KULTURA	pričakov. pridelek (kg)	cena za kg (din)	zavar. vsota	prem. stopnja (%)	premija	popust	cena/ha 5% davek
pšenica	4000	4,50	18000,00	1,86	334,80	30%	246,00
koruza	40000	0,70	28000,00	1,16	324,80	30%	239,00
silaza							
koruza	5000	4,00	20000,00	1,52	304,00	30%	224,00
ječmen	4000	4,50	18000,00	1,86	334,80	30%	246,00
oves	3500	4,50	13500,00	2,56	345,60	30%	254,00
proso	2500	10,00	25000,00	1,52	380,00	30%	280,00
olja repica	2500	10,00	25000,00	3,70	925,00	30%	680,00
zelje	35000	2,00	70000,00	2,90	2030,00	30%	1492,00

gre, zato preberite in zavarujte se!

Tudi letos vsi našeti ob sodelovanju Odbora za pospeševanje kmetijstva v naši občini za skupinsko zavarovanje posevkov in plodov zagotavljajo 30-odstotni popust, kar zlasti za

jete, pri zavarovalnici pa so mislili tudi na večje proizvajalce zelja.

Iz tabele je razvidno, da je skupinsko zavarovanje zelo ugodno, zato tako Zavarovalnica Triglav, kot vsi ostali sodelujoči pričakujejo, da se boste

v velikem številu odločili za zavarovanje.

Od 10. maja do 10. junija 1991

Zavarovanje boste lahko sklenili pri njihovih zastopnikih, ki vas bodo v času od 10. maja do 10. junija 1991 obiskali, sicer pa enako kot v preteklih letih lahko svoje posevke zavarujete na zadržnih enotah Kmetijske zadruge, pa pri svetovalni službi organizirani v okviru Kmetijskega zavoda Ljubljana.

Posebej bo sklepanje zavarovanj organizirano v zbiralnicah mleka, o točnih datumih in

KREDITI – KREDITI – KREDITI

Občina vzpodbuja razvoj obrti in podjetništva

Na podlagi 7. člena pravilnika o dodeljevanju posojil iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja obrtništva in podjetništva v občini Domžale (Ur. vestnik občine Domžale, št. 15/90) je Izvršni svet SO Domžale na 38. seji dne 8. 5. 1991 sprejel

SKLEP

o razpisu natečaja za dodelitev posojil iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja obrtništva in podjetništva v občini Domžale

I.

Razpisuje se javni natečaj za dodelitev posojil iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja obrtništva in podjetništva v občini Domžale v skupnem znesku posojila 2.000.000,00 din (z besedo: dvamilijona din).

II.

Posojilo se dodeljuje za naslednje namene:

- nakup, urejanje in opremljanje zemljišča za gradnjo poslovnih prostorov,
- nakup, graditev in adaptacijo poslovnih prostorov,
- nakup nove ali generalno obnovljene opreme,
- izdelavo programov razvoja obratovalnic in podjetij.

III.

Za posojilo lahko zaprosijo naslednji prosilci:

- samostojni obrtniki,
- podjetja v zasebni in mešani lasti,
- občani, ki so pri pristojnem občinskem upravnem organu vložili zahtevo za izdajo obrtnega dovoljenja oziroma na pristojnem sodišču prigrasitev za vpis v sodni register in priložili vse predpisane dokumente za ustanovitev obratovalnice oziroma podjetja.

Sedež obratovalnice oziroma podjetja mora biti na območju občine Domžale.

IV.

Posojilo se dodeljuje z najdaljšo dobo vračila do pet let. Višina obrestne mere za posojilo znaša 60% obrestne mere, ki velja za tovrstna posojila pri LB Banki Domžale, d. d. Domžale in se spreminja s sklepom v skladu s politiko obrestnih mer.

V.

Prosilci vložijo prošnjo za posojilo skupaj s spodaj zahtevano dokumentacijo v roku 30 dni po objavi razpisa natečaja v glasilo občine Domžale »SLAMNIK« na Izvršni svet občine Domžale.

V prošnji morajo prosilci navesti ime, priimek oz. firmo in naslov podjetja oz. obratovalnice, opis in predračunsko vrednost investicije, predvideno število novo zaposlenih delavcev ter višino zaprosenega posojila.

Prosilci morajo prošnji za posojilo priložiti naslednje dokumente:

- potrdilo o vpisu obratovalnice v register obratovalnic oz. sklep o vpisu podjetja v sodni register ali potrdilo, da je občan pri pristojnem upravnem organu vložil zahtevek za izdajo obrtnega dovoljenja oziroma na pristojnem sodišču prigrasitev za vpis v sodni register ter priložil vse predpisane dokumente za ustanovitev obratovalnice oziroma podjetja;
- potrdilo o plačilu vseh zapadlih davkov in prispevkov;
- dokazila glede na namen posojila:
 - pri nakupu poslovnega prostora: kupoprodajna pogodba overjena na sodišču;
 - pri gradnji ali adaptaciji poslovnih prostorov: gradbeno dovoljenje oziroma prigrasitev del in predračun, zemljiškoknjižni izpis, izjava lastnika oziroma upravljalca poslovnih prostorov, da dovoli nameravana dela in najemno pogodbo, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila;
 - pri nakupu opreme in nadomestnih delov za generalno popravilo: predračun ali račun in kupoprodajno pogodbo, pri nakupu generalno obnovljene opreme pa še pismeno garancijo izvajalca generalnega popravila s katero zagotavlja življenjsko dobo opreme;
 - pri nakupu opreme za prenos dosežkov raziskovalnih del v proizvodnjo: račun ali predračun in potrdilo pristojnega organa o verifikaciji inovacije;
 - pri izdelavi programov razvoja obratovalnic in podjetij: predračun oziroma pogodbo za izdelavo programa;
 - d) če odgovorna oseba podjetja še ni v delovnem razmerju v tem podjetju: pismeno izjavo ustanoviteljev podjetja, da bo odgovorna oseba sklenila delovno razmerje v tem podjetju najkasneje v roku šestih mesecev od pridobitve posojila;
 - e) dokazilo o kreditni sposobnosti prosilca, ki se praviloma pridobi pri občinski upravi za družbene prihodke, SDK oz. banki.

VI.

Izvršni svet SO Domžale bo najkasneje v roku 30 dni od dneva poteka roka za vložitev prošnje sprejel sklep o dodelitvi posojil in ga najkasneje v osmih dneh po sprejemu posredoval vsem prosilcem.

VII.

Posojila se plasirajo preko Ljubljanske banke – Banke Domžale, d. d. Domžale s katero bo Izvršni svet občine Domžale sklenil pogodbo o medsebojnem sodelovanju.

VIII.

Sklep se objavi v glasilu občine Domžale »SLAMNIK«, PREDSEDNIK IS Anton PRESKAR, dipl. ing. gr.

PRVI MAJ NEKOLIKO DRUGAČE!

Samo da smo preživeli lepe praznike...

Dolgo je trajalo, da smo tudi kmetje vzeli 1. maj za svoj praznik in prvomajski piknik je postal dogodek v našem letnem koledarju. Piknik smo mi imeli vedno na istem prostoru, na travniku ob bajerju.

Rastla sem in se tudi poročila na kmetijo. Spravilo sena spada in je spadalo med opravila, ki jih imam rada in se jih z veseljem spominjam. Toda spravilo sena »pri bajerju« je bilo v mojem otroštvu najlepše.

Travnik leži skoraj sredi gozda v Trzinu ob njem je bajer. Tam imeti mrvo je bil užitek. Morja in počitnic nismo poznali. Začele so se, ko smo imeli mrvo »pri bajerju«. Ko si obrnil mrvo (ročno), si se lahko skopal v vodi ali pa se v gozdu najedel borovnic. Če pa si mami nabral lisičke ali jurčke ali celo kakšen liter brusnic, iz katerih je kasneje nastala mar-

melada, si bil še dodatno pohvaljen. Bile pa so tam tudi druge zanimivosti: žabe, belouške, tudi gnezda ptičev smo si ogledali. Ob ranih jutrih si lahko videl srne, ki so prišle v krmilnico.

Ko smo postali bogata družba, smo začeli pozidavati kmečko zemljo in se vse bolj približevali gozdu. Tako je tudi v Trzinu tik ob gozdu zraslo naselje, ki se vedno bolj širi. Naša čedalje bolj strnjena naselja nimajo niti slučajno predvidene prostora za otroško igrišče in otroci se igrajo kjer pač morejo. Nekaj časa na cesti, ker pa jih od tam odrasli vedno podijo, se zatečejo pač tja, kjer jih ne odganjajo. Da bi se igrali na kakšnem vrtu – o groza – saj bi lahko pohodili kakšno gredo ali travo ali celo razbili kakšno šipo. Ker je v bližini gozd, tam so vendar najbolj na varnem, in je sredi gozda še travnik – čigav je ni važno – kakšna sreča. Tam pa je tudi bajer, ki ob mrzlih zimah dovolj zmizne, da se na njem lahko igra hokej in drsa. Spomladi, poleti in jeseni pa na travnik

ob bajer igrat »fuzbal«. Saj trava oziroma seno nikomur nič ne pomeni.

Ko je bilo naselje manjše so naša opozorila še nekaj zalegla. Vsaj travnika so se nekoliko izogibali. Športno društvo Trzin je enkrat letno na njem priredilo piknik. Prišli so k naši mami, pa smo se dogovorili, kdaj ga lahko uporabljajo, da bomo prej pokosili, da ni bilo škode. Po zabavi so pospravili za seboj in vedno smo našli skupen jezik.

Toda vedno novi stanovalci naselja so stvar le poslabšali. Sedaj je gozd in travnik postal sprehaljšče in igrišče za vse: otroke in pse, upokojeince in zaljubljenice. In naš travnik je postal manjkajoči javni prostor naselja. Da so si ob njem, kljub opozorilni tabli, uredili smetišče kosovnih odpadkov in smeti, jih očitno ne moti. Toda letošnji prvi maj je zasenčil vse izgrede do sedaj. Ko smo zjutraj prvega maja kot navadno prišli na travnik, smo mislili, da smo zašli. Sredi travnika je ostalo pogorišče kresa, okoli pa vse pohojeno in pomedrano. Dovoljenja niso pomembna – ne za seč-

njo šestih zdravih dreves, ne za prostor na travniku. Odrasli iz naselja Novi Trzin imajo vendar dolžnost, da pripravijo lep kres za svoje sosede, na čigav račun ni pomembno. Razbitih steklenic, polivinila, plastičnih lončkov itd. nismo šteli, ko smo pospravljali za njimi. Uničen je bil naš trud spomladanskega čiščenja travnika. Da ne govorimo o uničenem senu prve in verjetno tudi naslednje košnje, saj črepinje niso prebavljive niti za živino.

Zakaj pa smo tako neumni, da se še ukvarjamo s kmetijstvom, saj bomo kmalu jedli le še umetno hrano in ne rabimo teh trapastih kmetov, ki zganjajo paniko ob vsaki pomedrani bilki.

Zanimivo bi bilo vedeti, koliko prebivalcev Novega Trzina se priteva k simpatizerjem gibanja Zelenih Slovenije. Kajti zaskrbljeni smo ob ekoloških katastrofah, ob onesnaženem okolju, bojimo se ozonske luknje, uničenih gozdov, kislega dežja. Toda tukaj, pred lastnim nosom je vseeno kako je, samo da smo preživeli lepe praznike.

PREBERITE, ZLASTI ČE STE Z GORSKO VIŠINSKEGA OBMOČJA

Natečaj

Najbrž večina ne ve, da imamo v naši republiki tudi Zakon o spodbujanju razvoja demografsko ogroženih območij, na osnovi katerega je Republiški sekretariat za družbeno planiranje v Uradnem listu objavil natečaj za sofinanciranje nekaterih programov in investicij na omenjenih območjih.

Enake olajšave kot za demografsko ogrožena območja, ki jih v naši občini ni, pa veljajo tudi za območja, ki so opredeljena kot gorsko višinska območja z omejenimi dejavniki za kmetijstvo. Teh pa v naši občini je nekaj, zato na natečaj opozarjamo zlasti občane in krajevne skupnosti iz naslednjih območij:

- Krajevna skupnost Češnjice (Poljane nad Blagovico, Lipa)
- Krajevna skupnost Blagovica (Gaberje nad Špilkom)
- Krajevna skupnost Moravče (Hrastnik, Limbarska gora)
- Krajevna skupnost Krašnja (Vrh nad Krašnjo)
- Krajevna skupnost Zlato polje (Brezovica pri Zlatem polju, mala Lašna, Obrše Podgora pri Zlatem polju, Trnovče, Zlato polje)

In kako sodelujete v natečaju?

Natečaj je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 15. in sicer 6. aprila 1991, rok za oddajo prijavnih je 6. junij 1991, zahtevke pa je potrebno oddati pri Republiškem sekretariatu za družbeno planiranje, Ljubljana, Gregorčičeva 25.

Sredstva iz natečaja so namenjena:

- sofinanciranju izdelave razvojnih načrtov posameznih območij
 - refundiranje dela stroškov projektne dokumentacije
 - sofinanciranju gradnje objektov lokalne gospodarske infrastrukture
 - spodbujanju naložb za razvoj kmetij, dopolnilnih dejavnosti na kmetijah
 - spodbujanju razvoja drobnega gospodarstva
 - spodbujanju naložb v druge proizvodne in storitvene objekte in opremo zaradi razširitve obstoječe ali urejanja nove proizvodne ali storitvene dejavnosti.
- Zahtevke lahko vložijo občani ali občina. Vse občane, zlasti kmetovalce in obrtnike pa opozarjamo na možnosti pridobitve do 30% sredstev za spodbujanje naložb za razvoj kmetij, dopolnilnih dejavnosti na kmetijah – vse informacije o tem dobijo pri najbližji svetovalni službi, obrtniki pa naj se po potrebi obrnejo na Sekretariat za družbeno planiranje in razvoj – svetovalca za obrtništvo in podjetništvo.

Ne pozabite, rok za oddajo zahtevkov je 6. junij 1991!

V. V.

To je le del smeti, zbranih na Količevem, potegnjenih z obrežij Kamniške Bistrice.

Mladi in vreča, ki jo v Črnem grabnu – polno smeti – vlečejo tja, kamor smeti sodijo...

Sredi akcije: na obrežjih je polno odpadkov, smeti, polivinila, dokle, ljudje, se danes sprašujejo ribiči in le še malokdo drug.

VARUJMO NARAVO IN NAŠE VODE

Polivinil – zastava našega odnosa do narave

Tekoče in stoječe vode domžalske občine so med najbolj ogroženimi v Sloveniji, saj je naša občina na vrhu tistih občin, kjer najmanj skrbimo za to, da bi ozdravili naše vode in omogočili preostanku življenja v vodi obstoj še naprej. Tako je bilo v obdobju zadnjih 2 let na območju občine Domžale kar 8 zastupitev rib kot posledica izlivov odtokov, odplak, različnega pranja in nevarnih tehnologij.

Med tistimi, ki so jih ugotovili kot povzročitelje zastupitev so, Termit v Moravčah, Papirnica Količevo, Podjetje Kamnik (»Barotana«) v Kamniku in čistilna naprava v Mengšu, kjer je bil vzrok kar za dva pomora rib v PŠATI.

Težava pa ni le v kemikalijah in strupih. Obrežja in vode same zec onesnažujemo tudi z mnogimi odpadki, ki jih odlagamo v neposredno bližino – na obrežja. Smeti, odpadni avtomobili, kuhinjska oprema in mnogo drugih kosovnih odpadkov ribičem greni veselje v njihovem lepem konjičku. Na prvem mestu je polivinil, ki plava skoraj na vsakem drugem mestu obrežja – kot zastava našega ekološkega odnosa do narave in voda.

Ribiška družina Bistrica šteje 300 in nekaj več članov, voda pa imajo v skrbi okrog 30 km. Kjer so vode regulirane praktično ni večjih težav z onesnaževanjem obrežij, kjer pa voda še niso regulirali, pa je potrebno nenehno čiščenje in urejanje obrežij. In tega so se člani RD Bistrica lotili na porečju dveh rek: Radomlje od Blagovice do Krašnje in Kamniške Bistrice od Homca do Domžal (do Repovža). V pomoč so jim priskočili učenci z osnovnih šol Blagovica, Krašnja, Janko Kersnik Brdo in Josip Broz Tito. V nevhvaležnem, predvsem pa nelepem delu (čistiti za drugimi njihove odvržene odpadke) so zbrali več deset velikih vreč odpadkov, ki se bodo naposled po njihovi zaslugi vendarle znašli tam, kamor spadajo: na smetišču v Dobu.

Ob akciji sta povedala:

Učenec Bojan Urankar

Bojan Urankar, učenec 6. razreda na šoli Janko Kersnik Brdo:

V domači vasi ni urejenega odvoza smeti, zato večina ljudi odpadke pokuri v pečeh, veliko pa je tudi takih, ki jih odpeljejo v naravo. Pri nas doma vse smeti pokurimo. Mislim, da je naravo treba čuvati, predvsem je to pogoj za življenje v prihodnjih časih. Mladina v šoli o ekologiji veliko izve, žal se pa vseh ne prime.

Marjan Peterka, gospodar Ribiške družine Bistrica:

V današnji akciji sodelujemo ribiči in kakih 40 otrok z različnih osnovnih šol. Čistimo, urejamo. Ampak škoda je v tem, da bo čez

Gospodar RD Bistrica Marjan Peterka

leto, dve (o tem me uči izkušnja) spet enako, kot smo našli danes. Spominjam se urejanja kraja ob izlavljanju rib. Ko smo se čez dve leti vrnili na isto mesto, smo našli celo smetišče! Nevarno je zato, ker se na obrežje odložene smeti, motorna olja, odpadki, strup, embalaža, odpadne vreče in druge ob deževjih namakajo in počasi izcejajo v vodotoke.

Žal tako ni samo v domžalski občini, enako je tudi ob Nevljici v kamniški občini in drugod. Tudi pod Dobenom je podobno klavrn položaj in se to lepo mesto za počitek, spreminja v umazan rovak nesnage, strupov in nezdravega okolja.

SDZ Domžale v boju za čisto okolje

Slovenska demokratična zveza – Zbor za Domžale se je priključila akciji čiščenja okolja v naši občini. Člani naše stranke smo se zbrali v soboto, 20. aprila pri mostu čez Kamniško Bistrico ob regionalni cesti Ljubljana – Celje. Namenili smo si očistiti bregova naše največje občinske reke in sicer od kraja našega zbirališča pa do naslednjega mostu čez reko.

Kljub temu, da kakšnega množičnega odziva nismo pričakovali, se nas je zbralo kar nekaj ljubiteljev čistega okolja. Trdo smo poprijeli za delo. Bili smo zelo presenečeni (v negativnem pomenu), ko smo videli, kaj vse ljudje puščajo ali zavržejo v naravi. Od najrazličnejših ostankov konzerv, v katerih je bila nekoč hrana (večinoma tujega – beri neslovenskega oz. jugoslovanskega izvora) pa do močno koroziranih (rezervnih) delov avtomobilov. Plastičnih vrečk oziroma njihovih žalostnih ostankov (ki so viseli na drevih še od lanske katastrofalne poplave!!!) pa tako ali tako ni nihče štel, ker bi bilo njihovo število potrebno izraziti v obliki potence. Kaj smo še našli? Verjeli ali ne, včaske »gate« oziroma spodnjice, kot se jim pravilno pravi v knjižnem jeziku. Spraševali

smo se, kaj to pomeni. So to mo-goče prvi zametki morebitne karsarne JLA v naši občini?! Opazili smo, da ljudje še vedno precej radi kadijo in odmetavajo »čike« povsod tam, kjer bi sicer ob določenih pogojih lahko prišlo do požara. Če ste v finančnih težavah in potrebujete denar, kar pojdite malo na

sprehod ob naših rekah. Denarja najbrže res ne boste našli, pač pa boste z malo sreče postali lastnik še neizplačanih čekov. Samo pazite, da vas ne dobijo pri njihovi vnovčitvi. Pojdite vedno tja, ker imajo uslužbenci veliko dela in kjer se vrste pred okenci vijejo kot jara kača.

In kaj na koncu reči o naši akciji? Mislimo, da je čudovito uspela, nabrali smo kar precej vreč najrazličnejših odpadkov, očistili precejšen del brega naše ljube Kamniške Bistrice in se doobra sprostili ob najrazličnejših »štosisih«. Vsem skupaj je dobro del popoldanski sprehod in rekreacija obenem (stalno smo se priklanjali, pardon pripogibali), zato podobne zadeve priporočamo, vsem, ki so preko tedna preobremenjeni z raznimi sestanki, sejami, konferencami ipd.

Janez Stibrič

Občinska SDZ v čistilni akciji. Na fotografiji je le manjši del smeti, ki so jih člani stranke nabrali

ZAJČEVA HUMORESKA

Posel je posel..

Neke neprespane noči sem skenil, da korenito spremenim način svojega življenja. Na boljše, seveda. Najboljše misli in želje pa vedno pridejo ponoči.

Vse življenje capljam nekje zadaj, na obrobju. Zdaj bo temu konec! Če že ne na čelo, vsaj v ospredje se bom prirnil, med množico.

Postal bo podjetnik. Velik, morda največji. Sem mar slabši od drugih, ki so to že?

Če se peljem naokoli, se skoraj ne spoznam, kje sem. Včasih so naselja in hišne številke označevale table z napisom kraja na začetku vasi in tablice na hišah, medtem ko se danes lete preprosto zgubijo v poplavi reklamnih tabel, ki jih nosi skoraj vsaka hiša. »KOXq d.o.o.« – »CAN k« – »YUL d.o.o.« – »MAD d.o.o.«

Same šifre, imena firm, da se ti zmeša. In vsak nekaj prodaja, kupuje, preprodaja. Ne vem komu sicer, ampak tu so, obstajajo.

Stopil sem malo na občino, pa sem, pa tja, povohunil, kjer se je dalo, in z veliko mukatrnostjo zbral zajetno mapo dokumentacije.

Podjetje d.o.o Marketing. Biznis. O, dosti sem se namučil, predno sem izoblikoval program mojega biznisa. Registriral sem okoli trideset dejavnosti, s katerimi se bom ukvarjal. Če mi bo res vse uspelo, ne vem. Saj je vseeno. Potrdilo dobiš, če prodajaš samo vezalke ali podmornice. Moje področje bo poleg raznih preprodajanj in drugih uslužnosti doma, predvsem usmerjena v mednarodno trgovino. Uvoz in izvoz bo moj motto. Botruje mu seveda DEM. Vse za DEM.

Poslovni prostor sem za začetek preuredil kar iz spalnice. Za ogled komisije sem pohištvo znosil v hlev, ki je trenutno brez živine, vanjo pa postavil skoraj novo pisalno mizo in dve rolo omari, ki so jih občinska in druga upravna odlagališča polna.

Novi ljudje, nova oprema. Malo zvez, pa se vse dobi za telefon pa sem montiral kar otroško igračo. Komisija »finte« sploh opazila ni. Saj pozneje, ko bodo dotekale DEM, bo vse super, za začetek pa se je treba malo znajti. Nisem tak, da bi začel z veliko. Dinarček, pa po dinarček. DEM pridejo kasneje.

Kot rečeno so najboljše nočne misli. Seveda, če je človek zasvojen od risank in ameriških filmov, pa potem s spancem nima ravno najboljših odnosov.

Pa mi je prišlo, da bi se med drugim ukvarjal z nenavadno dejavnostjo, ki sem ji dal oznako: P.p.d.o.o. kar pomeni: pospravljanje podstrešij. Nenavadno. Pa sem začel.

Nekaj rekalm, malo osebnih stikov in dela je čez glavo. Česa vsega ljudje ne odvržejo in zmečejo na podstrešje. Spomniti se je treba na domače podstrešje.

Znanec, ki živi na tujem, mi je nekoč dejal: Denar je na podstrešjih. Čevlji. Stari, vendar še dobri čevlji. V te sem se zapičil. Podstrešja so jih polna. In namesto, da bi jih vozil v zabojnike in v jame, jih preurejam, preoblikujem in prodajam. Za med.

Taisti znanec me je navdušil, kako iz Amerike prodira v Evropo že malce pozabljeni ples, ki pa se spet oživlja, »Swing step«, ali kar »step«. To je strašno dinamičen in temperamenten ples, ki je odvisen predvsem od posebnih čevljev in ga gledamo le v ameriških filmih. Zdaj pa je že v Evropi in mi smo takorekoč v Evropi. Nor je, kdor zamudi priliko. Kdor prvi pride, prvi melje.

Čevljev na pretek. Pa kakšnih! Odvrženih, pred petdesetimi leti in več! Pa še čisto dobrih! Samo malo biksa in okovati jih je treba z medenastimi podkvicami, takimi, da imajo prevleke luknjice. Podkavica je glavni del čevlja, ker mora čevljev značilno šklepetati, ko plesalec tolče ob tla. Zalogo podkvic mi je med »ših-tom« »naštancal« sosed. Povezal sem se z gradbeniki, ki imajo starih kontrabasov, da ne vedo kam z njimi. Saj je znano, da so v stari teroristični vladavini, še predno je izbruhnil minister Capuder, za vsako večjo slovesnost in praznovanje, teh pa ni bilo malo, dobili nove inštrumente. Pravijo pa tudi, da so podkvice iz starih inštrumentov najboljše, ker imajo malo glasbe že v sebi.

Potem me je Mojca Horvat naučila plesati step. Za uspešnost moje firme sem ga moral znati, ker pa za moja leta sploh ni lahko. Skakati po tleh, pa na mizo in še višje, pa bumf dol, zraven pa cepetati in s čevlji in podkvicami ustvarjati značilno melodijo, ki jo ima samo step. Moj posel to zahteva in zdržal sem.

Organiziral sem nekaj predstavitev kot vsi, ki kaj novega prodajajo. Obrnil sem se na stranke in nisem se zmotil. Najboljši kupci so iz Kmečke stranke in Krščanski demokrati, kar pomeni, da imajo največje apetite po Evropi, medtem ko Liberalci in Prenovitelji pa še kdo, previdno stojijo ob strani v upanju, da se povrnejo stari časi in, da bo spet kakih sedemdeset let ljudstvo tako plesalo kot bodo oni igrali.

Skratka za začetek se mi je posel presenetljivo razcvetel. Malo tudi po zaslugi mojega »nakladanja«. Ljudje kar verjamejo in kupujejo. Če je na kaki predstavitvi več ljudi, sam nataknem čevlje in zaplesem in odšklepetam melodijo: »Oj Mariška dremlje«. Ljudje norijo!

Naporno je, ampak posel je posel. Ko bo prej ko slej starih čevljev zmanjkalo, imam v rezervi še devetindvajset drugih aktivnosti. Le nekaj noči bo treba žrtvovati, da se mi v kateri utrne prava misel.

Moram pa priznati, da po zgledu kovačeve kobile, ki je najraje bosa, tudi sam nimam pospravljenega podstrešja. Ja, ljubčki, za to je treba plačati. Sam sebe pa menda ne bom plačeval!

Andrej ZAJC

Mengeška mladina čisti...

Osnovna šola Mengeš je pripravila spomladansko očiščevalno akcijo

Grad Belnek (Wildenech)

(2. nadaljevanje)

Ana Mrčun-Barličeva, mama iz Drtije, se še spominja razmer na belneškem gradu med obema vojnama, od začetka stoletja do prve svetovne vojne pa jih pozna iz pripovedovanja drugih.

Mož Minutillove hčerke, Elizabete Maksimilijana Duplebsky, je bil mornar, višji častnik – viceadmiral in je služboval v raznih krajih. Tako družina tudi potem, ko je bil upokojen, ni stalno živela na Belneku, ampak je prihajal sem samo na počitnice.

Dvornadstropni grad je bil opremljen z lepim stilnim pohištvom in s številnimi umetniškimi slikami belneških prednikov. Tudi sicer je bil grad prijetno uredjen, le elektrificiran ni bil.

V gradu so dolga leta stanovali Biziljevi, ki so bili doma v Pukelčevem mlinu Podorehom. Gospodar Ludvik Bizilj se je leta 1910 pri obnovi mlina in žage preveč zadolžil pri moravški združni hranilnici in posojilnici in je tri leta pozneje prišel na boben. Družina mati Marija in otroci: Marička, Angela, Ančka in Ivan, so se morali izseliti. Okoli leta 1920 so se preselili na belneški grad in so bili hkrati v njem tudi kot oskrbniki. Kadar pa so grajski prišli na počitnice, so se Biziljevi umaknili v stanovanjske prostore pri gospodar-

skem poslopju. Pri hlevu je bilo kar udobno stanovanje za kočijaža, dve sobi in kuhinja. Ker na Belneku že dolgo niso več imeli ne konj in ne kočijaža, so tu našli brezplačno stanovanje tudi drugi moravški siromaki. Tu sta našla streho nad glavo, potem, ko jima je pogorela Poljsnikova hiša, starejša zakonca iz Trsta, ker sta že imela zlato poroko, so njej rekli »zlata gospa«. V gradu zgoraj je več let stanovala neka moravska učiteljica.

Zemljišče okoli gradu, kolikor ga je še bilo, je imel v najemu Ignac Tomc iz Moravc, ki je tudi poskrbel za košnjo. Uslug ni posebej plačeval, ampak se je lastnikom, kadar so bili v gradu, odložili z dobrotami iz svoje trgovine. Kadar so bili Duplebsky v gradu, to je bilo vsako leto po nekaj mesecev, jim je kuhala Štefka Ravnikar-Flegarjeva iz Dobrave pri Drtiji; večkrat pa je šla z njimi gospodinjit v Graz. Družina je sicer govorila nemško, le baronica Elizabeta je za silo znala slovensko in je tudi rada slovensko govorila. Med domačini je bila posebej znana kot domača zdravnica. Ljudje so se radi zatekli k njej po pomoč. Še najbolj uspešna je bila pri zdravljenju ran. Teh veččin se je naučila od svoje matere, ki je bila poklicna zdravnica.

Belneški gospodje so imeli prijatelje in znanca v okoliških gra-

činah. Kajradi so zahajali v Črnelo. Tja jih je navadno s kočijo vozil Ernest Šuštar-Pečar iz Drtije s svojimi konji s svojo ali graščinsko kočijo. Pred drugo svetovno vojno pa jih je vozil tudi Ignac Tomc z osebnim avtomobilom. Sicer so se belneški še največ oglašali pri Barličevih v Drtiji in pri Flegarju v Dobravi.

Belneški mlin.

Henrik Jabelski je 23. julija 1322 kmetijo z mlinom v Drtiji prodal samostanu v Mekinjah. Pozneje je mlin pripadel belneški graščini. Leta 1826 je tu že bila zidana stavba, gospodar pa je bil Ignac Baraga. Poznejši lastnik, avstrijski stotnik Reja, je mlin in žago prodal Antonu Ribiču-Rotarjevemu iz Dešna. Ker novemu gospodarju ni šlo od rok, je leta 1885 oboje prodal Matiju Krulcu-Gostiču z Gorice pri Drtiji. Mlin je obratoval do leta 1956, ko je podjetje Termit Domžale Drtiščico zavezilo in jo uporabilo kot tehnološko vodo v pralnici in za separacijo kremenčevega peska v Drtiji.

Zanimivo je tudi to, da je Maksimilijan Duplebsky okoli leta 1930 nameraval odkupiti vodni strmec pri tem mlinu, da bi postavil elektrarno za potrebe gradu in Drtije.

Grob Maksimilijana Duplebskega v Drtiji.

Čprav belneški gospodje niso stalno prebivali na Belneku, so vendar bili tu doma. Gospod Maksimilijan Duplebsky je želel biti pokopan pri drtijski cerkvi, ker naj bi bila po ustnem izročilu cerkev nekdanja graščinska kapela. Ker pri cerkvi v Drtiji že dolgo ni več pokopališča, v letu 1826 pa je še bilo, so priskrbeli posebno dovoljenje. In ko je umrl, so ga pokopali na južni strani drtijskega prezbiterija. Na grobu so dali po-

staviti daleč okoli viden lesen križ, ki so ga izdelali iz starega ladijskega jabolca njegove ladje. Na nagrobniku pa je napis: MAXIMILIAN DUBLEBSKY VON EICHHAIN K.U.K. VICEADMIRAL. Rojen 17. januarja 1865, umrl 28. maja 1939.

Družina, ki je sicer živela v Gradcu, zaradi razmer pri nas tudi na očetov grob po drugi svetovni vojni ni prihajala. Tako je sin Fric po 47. letih, leta 1987, prvič obiskal očetov grob in se srečal z Barličevo mamo, ki tudi sicer vsa leta skrbi za grob. Sedaj prihajajo v Drtijo tudi drugi domači. Maksimilijanova žena Elizabeta je pri osemdesetih letih okoli leta 1967 umrla v Gradcu v Avstriji, kjer že žive sorodniki.

V letih po prvi svetovni vojni je skupina fantov iz okolice enkrat ali celo dvakrat vlomila v belneški grad. Nekdo se je oblekel v starinsko grofovsko obleko, in ko so našli še pijačo, se je začela nočna komedija v gradu. Proti jutru pa se je avantura vendarle končala, tako da so po načelu, kar je graščakovo je tudi naše, odnesli več umetniških slik portretov in drugih dragocenosti. Moravški orožniki so imeli potem kar nekaj dni polne roke dela, da so fante polovili. Precej sitnosti so fantje nakopali tudi Ignacu Tomcu, ki je bil oskrbnik. Zadnje besedo pa je seveda imelo sodišče, nekateri so bili celo zaprti. Barličeva mama je rekla, da se vseh dobro spominja, le imen ni hotela povedati, Tone Cerar pa je dodal, da je bil vodja tega pohoda na grad neki Armoni. Nekaj slik so vrnil. Ob drugem takem vladu v gradu so odnesli veliko graščinske posteljnine. Domačini še sedaj vedo povedati pri katerih hišah so potem še dolgo let sušili perilo z vezanim belneškim graščinskim grbom.

Požig in propad belneškega gradu.

Tako kot številnim drugim gradovom na Moravškem in drugod druga svetovna vojna tudi belneškemu ni prizanesla. Med vojno v njem ni bilo stanovalcev in tudi vojašnice ne.

Partizanska vojska ga je v noči med 14. in 15. majem 1943 požgala. Tone Cerar se spominja, da so partizani skupaj z nekaterimi okoliškimi aktivisti naredili sami, brez poprejšnjega dogovora z odborom osvobodilne fronte Moravce, kot je bilo to pozneje. Tisti domačini, ki so za požig vnaprej vedeli, so iz gradu rešili nekaj dragocenega pohištva in druge opreme, kar so tudi odpeljali in poskrili.

Nemci so domačine sicer prisilili, da so morali požar gasiti, a za grad ni bilo več rešitve. Ostrešje in leseni deli z opremo je pogorelo, židovje pa je začelo propadati.

STANE STRAŽAR

Nadaljevanje prihodnjic

Ivan Bizjak s soprogo na predavanju v Domžalah.

Srečo si gradiva...

Predavanje zakoncev Bizjak na temo družinske sreče; organizirali so ga Slovenski krščanski demokrati naše občine. Ljubezen, ki ni grajena na trdih temeljih, zagotovo postane nesrečna. Graditi si srečo je po besedah zakoncev Bizjak najprej dajanje in šele potem prejemanje.

V petek, 19. 4. 1991 smo se v domačinski knjižnici pogovarjali o odnosih mladih pred odločitvijo o skupni življenjski poti. Slovenski krščanski demokrati iz Domžal smo organizirali predavanje na to temo v želji, da pomagamo pred odločitvijo, ki je v življenju tako zelo pomembna in odločujoča za našo srečo ali nesrečo v dvoje in kasneje v družini.

Vsako ima v sebi del otroške sebičnosti, ki jo moramo znati obvladovati. Za uspešno življenje v dvoje je velikokrat treba biti dober psiholog, ki zna trezno premisliti in pametno reagirati. Vedno to ni lahko in tudi uspe nam ne vedno. Toda, če smo vztrajni sleherni dan, zagotovo osebnostno rastemo in partnerja osrečujemo. Kmalu bomo lahko ugotovili, da znamo kakšno besedo zadržati zase, da znamo preslišati besede, ki so grobo izzvenele.

Vendar pa je nesmiselno zatiskati oči pred lastnostmi partnerja. Prav je, da sta pogleda obeh mladih enako usmerjena vsaj v osnovnih vprašanjih o vzgoji otrok, o kulturnem in zabavnem življenju, zvestobi, poštenosti, pripravljenosti pomagati drugim... Vedeti moramo ali se lahko s partnerjem pogovorimo o vsaki stvari. Pre-

cej žalostno je zahajanje moškega v gostilno in ženske k prijateljicam, kjer se na veliko razpravlja o zakonskih problemih. Zelo primerni in koristni pa so pogovori parov med seboj, kjer si v dvoje izmenjujemo svoje slabe in dobre izkušnje.

Ko smo pričla nesrečni zvezi, bomo pošteno in se ne zgrajamo ob tem. Tudi za nas je to lahko bogata izkušnja, če smo ugotovili, kaj je bilo v določenem odnosu narobe.

Še predno se za partnerja odločimo, ga skušajmo spoznati tudi ob delu. Navadno so naša spoznanja vezana izključno na zabave in prijetna srečanja, v življenju pa, kot vemo, ni vedno tako. Zabave je konec, ko zapustimo poročno slavje. Prično se delovni dnevi, usklajevanja, prilagajanja. Vse to pa ne pomeni, da se naj odpoveduje, da naj popušča in se žrtvuje vedno isti. Zvezo sta ustvarila dva in oba se morata truditi za njen obstoj. Čprav smo poudarili le duhovno plat neke zveze, se zavedamo, da tudi materialna ni nepomembna. Najbolje je, da se mlada dva popolnoma osamo-svojita in začeta svojo neodvisno pot. Vsem pa nam je jasno, da imajo prav mladi danes najslabše pogoje in izhodišča za ustvarjanje srečne družine vsled slabih ekonomskih razmer.

Kljub temu dejstvom se moramo truditi za oblikovanje osebnosti, ki je kos zakonskim in družinskim problemom. Pa dec življenjskega standarda nam ne bo izgovor tudi za našo duhovno zaostalost.

DARINKA GRUM

ŽIVELI IN DELALI SO VČERAJ ZA NAŠ JUTRI... (5)

Ob 70-letnici Bonačeve tovarne – Papirnice Količevo

Pri presoji zgodovine delavskega gibanja na Količevem ne smemo pozabiti, da je bila tovarna zgrajena šele leta 1920 in v čisto kmečkem okolju. Ker je delavstvo kot družbeni razred pričelo tu komaj nastajati, niso delavske organizacije imele kakšne posebne tradicije; poleg tega je vladajoči meščanski razred z vrsto radikalnih posegov prav v citiranem letu močno zdesetkal vse revolucionarne politične organizacije.

Dovoljene so bile samo delavske strokovne organizacije. Zato so bile volitve za obratne delavske zaupnike vedno zelo živahne. Delavski zaupniki so bili namreč edini zakoniti predstavniki delavcev po tovarnah in so se vneto borili za njihove koristi.

Ni še temeljito raziskano, katera delavska strokovna organizacija je bila prva, ki je organizirala količevsko delavstvo, niti se še ni ugotovil točen datum takšnega organiziranja. Zanesljivo pa je, da je v februarju 1935 Jugoslovanska strokovna zveza (krščanski socialisti) spet pričela pripravljati svojo organizacijo na Količevem. Ta »spet« je dokaz, da se je že pred tem delavstvo razgibal, verjetno pod vplivom večjih papirničarjev

(ti so bili po večini člani Jugoslovanske strokovne zveze), da pa je organizacijsko delo zamrlo. Do konca leta 1935 je JSZ pridobila v svoje vrste 200 članov. Vendar so bili že v avgustu toliko organizirani, da so si za voditelja izbrali popularnega Franca Bukovca. Ta takrat 25-letni mladenič je prišel v papirnico z Jesenic leto dni prej, po poklicu je bil kovinostrugar.

Dva dni po izvolitvi za vodjo zaupnikov je bil Bukovec odpuščjen z dela. Delavstvo je proti temu protestiralo na ta način, da je v soboto dne 17. avgusta 1935 po opoldanski zamenjavi ustavilo delo in predložilo podjetju naslednje štiri zahteve: 1. Bukovec se mora ponovno sprejeti na delo, 2. glavni krivec inž. Wultsch mora zapustiti tovarno, 3. delavstvu se mora priznati svoboda organizacije, 4. zaradi tega spora ne sme izvajati podjetje nobenih posledic.

Ko je Wultsch res zapustil tovarno, so na pogajanjih med podjetjem in delavstvom sklenili, da se podpišeta dogovor o spremembah mezd in dogovor o poslovnem redu (nekakšni kolektivni pogodbi). Sporazumeli so se tudi o tem, da 1. djetnik prizna strokovno organizacijo. Sporen je

ostal le ponovni sprejem Bukovca na delo. Zato je stavka trajala dalje. V vsem času stankanja je delavce podpirala vsa okolica. Tako je mogla delovati kuhinja, ki je vse stankajoče oskrbovala z zadostno in toplo hrano trikrat dnevno.

Dvomesечna stavka je uspela

V začetku oktobra se je podjetje približalo delavskim zahtevam in po osmih tednih se je stavka končala 14. oktobra 1935. Sporazum je obsegal naslednje točke: 1. zaradi stavke se ne

sednika so izvolili Jožefa Avseca za podpredsednika Jožeta Pirca, za tajnika Viktorja Burgarja itd., za odbornike pa Franca Bukovca, Andreja Ravnikarja, Vinka Klopčiča itd. Organizacijski zaupniki so postali Ciril Sitar, Viktor Gostič, Ivana Aleševa, Franc Burgar in drugi. Ob tej priložnosti so napravili nabiralno akcijo z namenom, da kupijo darilo za Bukovca (ta za akcijo ni vedel) v znamenje hvalečnosti za njegovo požrtvovalnost. Bukovec se je sicer za darilo zahvalil, a ga je energično odklonil, češ, naj se nabrani denar raje razdeli med delavce, ki še niso bili takrat zaposleni.

Delavski zaupniki

Konec leta so se tudi približali dnevi o razgovoru za volitve delavskih zaupnikov za leto 1936. Sklenili so, sestaviti enotno listo, namreč listo JSZ, ker se druge liste niso predložile. To enotno listo so na sestanku 6. januarja soglasno sprejeli, za obratne zaupnike pa izvolili Franca Bukovca, Franca Avblja, Jožefa Avseca, Jožeta Pirca, Mihaela Jermanova (poznejšo Bukovčevno ženo), Angelo Pečnikovo – in šest namestnikov. Za starešino delavskih zaupnikov so izvolili Bukovca, za tajnico Jermanovo.

Tovarniški Poslovni red

Kot končni rezultat pogajanj med delavstvom in podjetjem so 14. julija 1936 objavili »Poslovni red tovarne papirja I. Bonač sin, Količevo«. Ta red je razdelil delavstvo v deset mezdnih skupin.

Nadaljevanje prihodnjic

France Cerar

Delavska Pravica

Glasilo krščanskega delovnega ljudstva

O političnem položaju
Delavstvo na Količevem za svoje pravice
Naslednja stran vsebuje članek o političnem položaju delavstva na Količevem. Vsebuje tudi besedilo o delavski pravici in delavski organizaciji. Članek je napisal France Cerar.

bodo izvajale nobene posledice, 2. delavska strokovna organizacija se prizna, 3. podjetje prizna delavcem šest obratnih zaupnikov, 4. mezde se zvišajo za 10%, 5. delovni red se bo izdelal sporazumno, 6. ravnatelj inž. Wultsch mora za vedno zapustiti tovarno (to se je zgodilo že prej). Ta uspeh je delavske vrste še bolj strnil. Po ponovnem pričetku dela je bil 8. december 1935 »občni zbor JSZ za Količevo in okolico. Za pred-

IZ SOCIALNEGA PROGRAMA SLOVENSkih
KRŠČANSKIH DEMOKRATOV

O zaposlovalni politiki

Brezposelnost je že sedaj in bo tudi v bližnji prihodnosti pereč problem slovenske družbe. Pojavlja se zelo naglo, ker so se tudi razmere v gospodarstvu zelo hitro spremenile in se še spreminjajo. Prav tako kot v drugih državah, bo brezposelnost naša spremljevalka, čeprav bomo uspeli ustvariti sorazmerno uspešno gospodarstvo. Vzroki tega nezaželjenega družbenega pojava izhajajo predvsem iz hitrega tehničnega in tehnološkega razvoja. Če v petih letih zastari 50% znanja, potem izgine tudi približno toliko delovnih mest. Ta delovna mesta je treba nadomestiti na drugih, novih področjih. Ljudi, ki so izgubili delovna mesta, ker so bili usposobljeni za delo na področjih, ki so zastarela, je treba usposobiti za delo na novih. Še bolj je, da se usposobijo za novo delo, še preden izgubijo staro.

Ko načrtujemo dolgoročne ukrepe za večjo zaposlenost, se moramo zavedati nekaterih dejstev:

– naša miselnost je tudi odsev desetletij polne zaposlenosti, ko je bila država odgovorna za zagotovitev delovnega me-

sta. V naši zavesti je vsidrano prepričanje, da mora posameznik doseči določeno izobrazbo, potem pa je nekdo drug (država, družba) odgovoren, da poskrbi za ustrezno delovno mesto. Misel, da je skrb za delo moja stvar in je ne morem delegirati družbi, je pri večini tuja, neznana;

– poklici se vedno hitro spreminjajo. Znanje, potrebno za opravljanje določenega poklica, zastari že v nekaj letih;

– v prihodnjih desetletjih bo svetovna ekonomija potrebovala »pismene« ljudi. Čim bolj bo nekdo pismen (sposoben sporazumevanja), tem večje bo povpraševanje po njegovem delu.

Dolgoročna želja po čim večji zaposlenosti nas torej usmerja v naslednja področja:

– vzgoja mladih v duhu podjetnosti in odgovornosti do osebnega oblikovanja in načrtovanja svoje poklicne poti, kar pomeni, da bo moja zaposlitev moj problem, ki ga moram (morem) sam in ga tudi lahko sam rešim. Zato pa je treba stalno gledati okrog sebe, se usposabljanje (strokovno izpopolnjevati), iskati in izkoriščati priložnosti;

– stalno izobraževanje že zaposlenih v svojih poklicih in za morebiten prehod v druge poklice in za samostojno delo. V razvitih državah delavci stalno vlagajo 10–30% delovnega časa za izobraževanje. Hkrati pa bi morali zagotoviti široke možnosti izvenšolskega izobraževanja mladih (tudi šoloobveznih) in odraslih za tržno gospodarstvo, na primer tečaji za privatno podjetništvo, vzpodbujanje za podjetnost in za poznavanje različnih obrti (stare obrti, kmečki turizem...);

– večanje splošne ravni pismenosti (sposobnosti sporočanja pri čim večjem številu ljudi).

Slovenskim krščanskim demokratom se zdi nujno potrebno, da bi za saniranje in ozdravitev zdajšnjega slovenskega gospodarstva bilo čim prej ločiti zdrave in ozdravljive dele od neozdravljivih delov gospodarstva oz. posameznih podjetij, kajti le tako lahko zaživi tržno gospodarstvo. Menimo, da je nujno potrebno, da nemudoma sprejmemo v parlamentu slovenski zakon o stečajih, ki bo omogočal stečaj enega dela podjetij in natančno opredeliti kriterije za finančne intervencije v ozdravljive dele gospodarstva. Na ta način bomo zagotovili socialno varnost slehernemu, ki pade v socialno kategorijo. V času prejetanja denarnega nadomestila pa bomo na vse načine stimulirali samozaposlovanje in vse tiste, ki bodo ponudili nova delovna mesta.

BOGDAN OSOLIN – Slovenski krščanski demokrati

ARABESKA

Balada o ljubitelju konj in konjski ljubezni

V Domžalah imamo nekaj kulturnih znamenitosti, ki so s svojo izjemnostjo zaslovene celo izven meja naše občine. Tako se lahko pohvalimo z najkrajšo vinsko cesto, na kateri se nahaja preko 40 gostinskih lokalov, premoremo najbogatejši in najlepši vozniki park vozil z motorji z notranjim izgorevanjem, imamo dragocene domažalske zvonove, ki so financirani iz domažalskega proračuna, pohvalimo pa se lahko tudi s svetovno znanim ljubiteljem konj in konjem Favorijem.

Ljubitelj konj, ki obvladuje vse like dunajske šole jahanja, slovi po tem, da po prvem tednu intenzivnega treninga pripravi konja do tega, da dvigne levo nogo, po naslednjih 200 urah je sposoben (konj namreč) vzeti rejcu zemljo iz ust, po šestih mesecih pa se je sposoben celo postaviti na zadnji nogi (zopet konj).

In tako se je zgodilo, da je znamenitemu ljubitelju konj, domažalski župan zaupal v varstvo svojega lepega konja Favorija. Da ga izučiti. Dressure. Vožnje kočije. Razpoznavanja domačinov od turistov. Da se ve, kdo bo plačal dresurno jahanje v lipah in kdo v DEM.

Minili so trije meseci. In se ni

zgodilo nič. Konj je sameval v hlevu in ni mogel nikoli na sveži zrak. Enkrat je rahlo deževalo, kar je dokazano škodljivo za štirinožne živali, drugič spet se je odrgnil lok na kočiji, v Helliosu pa niso imeli laka enake kvalitete, tretjič si je rejec konj z mesarskim nožem odrezal pol malega prsta, če pa ni bilo drugega razloga, pa je bil ljubitelj konj slabo razpoložen, ker ni dobil izplačane pokojnine za tekoči mesec.

Ker so konji občutljive živali, (predvsem konji z visokim rodovnikom) in so navajeni vsaj enkrat dnevno razgibavati svoje spodnje okončine, se je našemu konju Favoriju silno sto-

žilo po svojemu lastniku. Po več mesecih bivanja v hlevu je enostavno odpeketal iz hleva, prestopil ihansko, mengeško in trzinsko mejo in se po več dnevih iskanja sam vrnil k svojemu ljubečemu lastniku, ki je zanj odšel četrtino deviznega denarja, ki ga trenutno premore domažalska ekspozitura Ljubljanske banke.

Po izjavah lastnika je bilo ponovno srečanje tako ganljivo, da je »konjiček Favori od vesolja skočil lastniku v naročje in se milo zjokal«. (Konec citata).

Post Scriptum: Ali ste si slučajno ogledali film:

»Konje streljajo, mar ne?«

DILETANT

Kaj veš o prometu?

O tem, da naša prometna vzgoja predšolskih pa tudi šolskih otrok ne zadošča za slovenske razmere, da prometno razvitejših evropskih dežel niti ne omenjam, je bilo prelitih že mnogo besed. A kaj, ko le malokatera beseda pade na plodna tla! Ena od dejavnosti, ki pa le kaže na večletno sistematično delo z otroki in vzgojo na prometnem področju, je tekmovanje KAJ VEŠ O PROMETU.

Letošnje občinsko tekmovanje je potekalo 18. aprila na OŠ Martin Koželj v Dobu. Tekmovanje je obsegalo tri področja znanja: teoretični del znanja prometnih predpisov, mestno vožnjo, končno pa so morali tekmovalci pokazati še spretnostno vožnjo na poligonu. Prvi del je ocenjevala izpitna komisija za voznike motornih vozil občine Domžale, drugega inštruktorji bodočih voznikov, tretjega pa Franc Kovačič (OŠ Dob) ob pomoči drugih mentorjev.

Vsaka šola iz naše občine se je tekmovanja lahko udeležila z dvema ekipama s po štirimi učenci:

- Rezultati ekipno (5., 6. razred)
1. OŠ Martin Koželj Dob
 2. OŠ Šlandrove brigade
 3. OŠ Edvard Kardelj.

Za konec pa še droben utrinek. Imamo torej otroke, ki dobro poznajo prometne predpise. Ko pa postanejo aktivni udeleženci v vsakdanjem prometu, se človeku zdi, da je v našem prometu dovoljeno skoraj vse. Torej, vse, ki imamo opraviti z otroki čaka še najtežji del vzgoje: ozaveščanje.

MARTA KERŽAN

JANEZ KOSIRNIK – republiški prvak

Če se prav spominjam, sem se naučil voziti kolo, ko sem bil star pet let, tekmuje pa že 4. leto. Uspeha na republiškem šolskem prometnem tekmovanju sem vesel, saj ga nisem pričakoval. Z menoj se veselijo tudi moji domači. Vprašanja niso bila pretežka, raje pa imam spretnostno vožnjo, kot teorijo, čeprav vem, da brez nje ne gre.

FRANC KOVAČIČ, mentor

V šolskih prometnih tekmovanjih sodelujemo že vrsto let in dosegli smo že veliko uspehov. Letošnji uspeh, ko smo postali republiški zmagovalci, je pravzaprav pika na i našim večletnim prizadevanjem, v kateri je vtakno veliko truda tako učencev kot vseh, ki pri tem sodelujejo. Radi se spominjamo vseh tekmovanj in tekmovalcev, med katerimi ima naš bivši učenec Pavle Vojska kot udeleženec svetovnega prvenstva, posebno mesto. Naše delo je v osnovi vzgoja otrok za varno vožnjo v prometu, zato začnemo s kolesarskimi izpiti že v 2. razredu, učenci višjih razredov pa imajo možnost opravljanja izpitov za kolo z motorjem. Vsem tekmovalcem želimo veliko uspeha na državnem prvenstvu!

V. V.

POGLED NA OPRAVLJENO

Občni zbor borčevske organizacije na Vrhopoljah

Krajevna organizacija ZZB Vrhopolje pri Moravčah je na občnem zboru pregledala svoje delo v letu 1991. Med udeleženci občnega zbora organizacije, ki šteje 54 članov, je bil tudi predstavnik občinske borčevske organizacije Rajko Hafner.

V delovnem predsedstvu so bili Anton Cerar, Anton Peterka in Dora Kozmelj. Izčrpno poročilo o delu organizacije je podal njen dolgoletni predsednik Tone Peterka, za katerega je bilo na zboru sprejeto, da bo dosmrtni predsednik. Članarina za leto 1991 znaša 100,00 din, poverjeniki so članarino pobrali na terenu. Člani borčevske organizacije so dokaj aktivni, predvsem pa njen upravni odbor. Plan za leto 1990 je bil v celoti uresničen, tudi letošnji program dela je

bogat. Borci bodo s svojim delom prisotni povsod: v domačem kraju in izven njega. Tako so se že udeležili slovesnosti v Dražgošah in na Oklem, veliko pa jih je bilo tudi na letošnji jubilejni proslavi ob 50. letnici ustanovitve osvobodilne fronte Slovenskega naroda.

Rajko Hafner je pozdravil vse

prisotne in pohvalil delovanje organizacije obenem pa poudaril, da zadnje čase ugotavljamo oz. smo pričrta vsakodnevnemu strankarskemu spopadanju. Sprava mora biti resnično pravična. Zločine morajo priznati vsi, ki so jih zagrešili.

Po razpravi je bilo prijetno srečanje borcev, aktivistov in internancev. Po obujenih spominih in načrtih za delo v prihodnje so se udeleženci občnega zbora veseli razšli.

Tekst in foto: Jože Novak

Na občnem zboru borčevske organizacije na Vrhopoljah...

Aerobika – priprava na poletje

Poletje, ki je pred nami, želimo doživeti sproščeno in aktivno, zato se nanj primerno pripravimo ob urah organizirane vadbe – aerobika in sprostitvena gimnastika – kar organizira ZTKO Domžale z zunanjimi strokovnimi sodelavci.

Kdaj in kje? – v telovadnici Osnovne šole Vencija Perka, vsak ponedeljek in četrtek od 20.05. dalje. Prvič se dobimo v ponedelje, 20. 05. ob 20. uri!

Kaj pa stroški? – samo 400,00 din na osebo, res ni veliko, kar se plača prvi dan vadbe.

Prijave sprejemamo na telefon 715-755 (Pirnat Meta), vsak dan od 15–17 ure, ali 721-015 (ZTKO Domžale) vsak dan od 8–14 ure.

Pa še nekaj – ob prijavi najmanj 15 udeleženk, bomo vadbo organizirali, zato ne odlašajte in storite nakaj zase! R. Cukrov

LEPA DARILNA AKCIJA PODJETNIKOV IZ MENGŠA

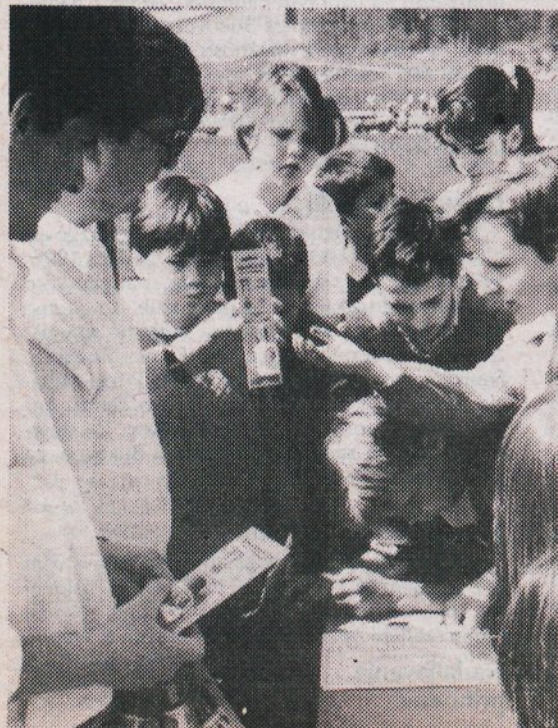
Edigs za 2000 šolarjev

V široko zasnovani in odmevni akciji so šli EDIGSOVI ljudje iz Mengša med naše šolarje. Obiskali so Osnovno šolo Trzin, Osnovno šolo Mengeš, Osnovno šolo Josip Broz in še nekatere druge. Med učence so razdelili 2000 steklenič EKOFLUIDA.

In kaj je EKOFLUID? To je najboljšo korekturno sredstvo, rezultat petletnega razvoja in tekme s konkurenco. Optimalno korekturno sredstvo EKOFLUID v plastenki ostaja tekoče, na papirju se hitro suši.

Izdelano v Sloveniji

V današnjem času...

V današnjem času, ko je svet postal tako zmaterializiran, človeški odnosi tako hladni in odtujenost ljudi drug od drugega tako velika, smo lahko veseli vsakega takega srečanja, kot je bilo v sredo, 17. 4. z novinarko in prof. Manco Košir. Še veliko takih srečanj bi bilo potrebnih, da bi zajeli večji krog ljudi in jih spodbudili k razmišljanju: razmišljanju o sebi, o drugih, o svetu, o vrednotah, ki vladajo svetu in o tistih, ki bi morale biti vodilo našega življenja.

Že ko sem Manco poslušala na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je imela predavanje na temo: Trkaj in se ti bo odprlo, sem bila nad njenim mišljenjem in pogledom na življenje zelo navdušena. Kajti takih pogledov nam zelo manjka. Zmaterializiran svet je iz nas naredil zelo hladne in preračunljive ljudi. Navadili smo se delati le v svoje dobro, za zadovoljitev svojih potreb, da bi bilo le naše osebno življenje čim lepše. Pa je postalo ponavadi še bolj črno. Pri vsem tem pa smo ostajali prazni, neizpolnjeni, vedno z občutkom, da nam še nekaj manjka. Ta manjko smo si skušali pridobiti še z večjim gmatenjem materialnih dobrin. Vseeno pa smo še vedno ostajali nezadovoljni, nemirni, prazni. Kajti človek, ki vidi le sebe, svoje potrebe in dela le za zadovoljitev svojih želja, vedno v svji notranjosti ostaja prazen. Resnično se lahko osreči in zapoloni le občutek, ki ga dobiš, ko v ljudeh začneš iskati prijatelje in ne samo tekmece. Ko v njih začneš iskati

najprej tiste dobre stvari, ki so v vseh in si sposoben nekemu nekaj dati, ne da bi se zato čutil večjega od njega.

Da pa si to sposoben, moraš najprej razčistiti sam s seboj, poglobiti se moraš vase in se pogovoriti sam s sabo. Spoznati moraš, kako nemočen si sam. Kako hitro omagaš, če računaš le nase. Spoznati moraš, da je neke neka večja sila, ki nam daje energijo. Priklopiti se moramo na to energijo. Kot ti nič ne pomaga akumulator v avtu, če ni priklopljen, ti tudi ta energija ne more pomagati, če je nočeš priznati in se nanjo priklopiti. To energijo lahko imenujemo z različnimi imeni: verni Bog, neverna narava, kozmična energija. Mislim pa, da ji vsi lahko rečemo ljubezen. In prisotnost ljubezni sredi sveta, je kakor sonce, ki posije spomladi, ko navidez vse izgleda mrtvo in pusto, a spet vse oživi.

Zato trkajte, kot pravi Manca, trkajte na svoja srca, da se bodo odprla za sprejemanje ljubezni, za sprejemanje dobrega. Kajti le tisto srce, ki je ljubezen sprejelo, jo bo lahko dajalo tudi drugim. Le tisti, ki v sebi čuti in nosi dobro, je sposoben to dajati drugim. In taktat, ko občutiš srečo takega dajanja, take nesebične ljubezni, postaneš bogat in srečen. To ni le njeno, takšno je tudi moje spoznanje. In to bogastvo je dosti več vredno, kot vse dobrine sveta, kajti daje ti veselje in mir. Nobeno delo, ki ga opravljaš, pa če je v njem prisotnega še toliko znanja, pri tem pa nimaš v srcu ljubezni do dela in do ljudi, s katerimi

delaš, ti ne more dati takega zadovoljstva in takih rezultatov kot jih pričakuješ. Ljubezen je energija, ki je ne vidimo, jo pa čutimo. Ljudje, ki z nami delajo, ki so z nami v stiku, čutijo ali je v našem srcu prisotna ljubezen ali ne. Tako kot so naša čutila sposobna zaznati toploto in hladno, tako je naše srce sposobno začutiti, kdaj iz človeka in njegovoga dela veje ljubezen in kdaj le hladna preračunljivost, ko gre človeku le zato, da bi s svojim delom le dokazal in povišal sebe.

Ker moramo vsi strmeti za tem, da bi se svet in odnosi v njem izboljšali, moramo vsi poskrbeti, da najprej popravimo in spremenimo sebe. Če bomo to delo hoteli opraviti temeljito, potem nam bo ostalo bolj malo časa za to, da bomo hoteli spreminjati druge. Mi pa vedno hočemo spreminjati le druge. Za napake nas samih in našega dela pa zato ostajamo slepi.

Za boljše razumevanje vsega in kot v pomoč pri tem iskanju in spreminjanju sebe, pa vam topla priporočam knjigo Mance Košir Ženska pisma in knjigo, ki jo svetuje tudi Manca, to je knjiga Dr. M. Scotta Pecka Ljubezen in duhovna rast. Dali vam bosta veliko in vam pomagali pri vaši rasti.

MILOJKA LUNAR

Skupni tečaj iz CPP za boljše znanje

Avto šoli Delavske univerze in Lipe-best organizirata skupni tečaj iz cestno prometnih predpisov v predavalnici avto šole DU na Kolodvorski 6 v Domžalah s pričetkom 14. maja ob 17. uri.

Tečaj organiziramo za vse kandidate, ki si želijo dobro teoretično znanje za vozniški izpit. Zaradi boljšega izkoristka časa in prostora, ki je v samem središču mesta ob neposredni bližini postajališč potniškega prometa, je obisk še posebno primeren za udeležence izven Domžal. Zagotovljena je strokovna podaja prometne snovi bodočim

voznikom v za ta namen stalno ustrezno opremljeni učilnici. Organiziramo tudi tečaj iz prve medicinske pomoči. Ob zadostnem številu prijavljenih kandidatov, ki imajo izmenični pouk ali delo, oziroma se tečaja lahko udeležijo le dopoldne, bomo uvedli predavanja tudi v dopoldanskem času.

Prijave sprejema in daje vse potrebne informacije Delavska univerza Domžale vsak delovni dan od 6. do 14. in ob sredah do 16. ure. Ob istih urah sta vam na voljo telefonski številki 711-082, 712-278.

DU in LIPA-BEST

OCENA OBLIKE NOVEGA IMENA NAŠEGA OBČINSKEGA ČASOPISA

Slamnik

Ko je glavni urednik časopisa Stane Stražar predlagal to ime, sem imel občutek, da se bodo zanj odločili tudi drugi člani odbora in nazadnje še skupščina. Saj ta beseda, ta pojem res povezuje skoraj vse kraje naše občine; kite za slamnike so pletli od Trojan do Trzina, v Mengšu in Domžalah pa je bilo več slamnikov, kjer so dolga desetletja slamnike tudi šivali in jih izvažali po svetu.

Moti me pa oblika, to je videz naslova SLAMNIK. Pričakoval sem, da bo to nekaj zgodovinskega, starega, predvsem pa mehkega. Že samo slamo so morali navlažiti, da so jo spretni prsti naših mam, babic in prababic lahko pletli. Tudi slam-

nik je nekaj lahkega, saj ti ga z glave odnese veter.

Poglejmo sliko Ivane Kobilce Poletje. Ena sama milina. Slamnik na glavi mladega dekleta z zvitimi krajci poudarja okroglino, mehko in nežnost. Predvsem pa je SLAMNIK pojem naše preteklosti.

Avtorja, ki je narisal ta naslov, ne bi rad prizadel, saj ima vsakdo pravico do svojih pogledov. Menim le, da bi bile kakršnekolik črke starinskega videza bolj primerne. Zdajšnje črke SLAMNIK po moje izgledajo kot nekakšni betonski kvadrati, in to kljub temu da so v črkah narisane slamnate kite, obenem pa je tudi osenčenje že malo iz mode.

France Cerar

PESEM MAJDE BAUER

»Kamen« – ob 50-letnici Osvobodilne fronte

Mamljiva, dehteča, v naravo vabeča pomlad je prišla...

V gozdu zelenem bel kamen stoji, sonce imena na njemu zlati: bili so talci za domovino, svetel spomin jim ohranimo...

UBOGE RADOMLJE

Toča – kot grah debela

Ne vem, kaj smo se Radomljani zamerili vremenu, da nas je v ponedeljek, 6. 5. 1991 popoldne, približno ob 16. uri dobesedno zasulo z drobno točo.

Dobrih pet minut je nepretrgoma letelo iz oblaka nad nami na gosto belo, kot grah veliko in okroglo ledeno zrnje. Ko se je oblak otrešel ledene teže, ga je odneslo v smeri proti Trojanam, na bele Radomlje pa je posvetilo radovedno sonce in

v manj kot eni uri stopilo ves nezadržani led. Vsi prebivalci, ki smo bili takrat slučajno doma, smo skozi okna opazovali enkratno igro narave, potem pa žalostni ugotovili, da so ledena zrna sklatila skoraj vse cvete iz jablan in hrust, manj pa poškodovala poganjajoče povrtine. Vendar mi ostajamo še naprej optimisti!

Lep pozdrav iz Radomelj

Zlatka Levstek

Popravek epigrama F. Cerarja

V Epigramu PRI ZDRAVNIKU je tiskarski škrat naredil hudo napako, saj spremeni smisel. Pravilno je:

Pri zdravniku

(v moji deželi)

Tam v čakalnici so dvoja vrata: ena so za borce, druga za? – ljudi. Al' zdravljenja zdravnika ne poznata, al' pacienti neenake so – krvi!?

Hvala, Elektrotehna!

Zgodilo se mi je, da se mi je pokvaril strojček Black & Decker. Kam naj ga nesem v popravilo? Naj ga sam peljem v Grosuplje, izgubim dan dopusta ob tem – pa še ne vem, ali mi ga bodo vzeli v popravilo. Seveda, treba ga bo iti tudi iskat. Spet bo šel en dan!

Pa se spomnim trgovine Elektrotehna v Domžalah (nekadaj Jugotehnika) in brž naletim na prijaznega šefa. Kot bi mignil – prijazen kot je – prevzame pokvarjen strojček in

ga odda v popravilo. Čez teden in kak dan več zavzoni telefon in prijazna prodajalka pove: Vaš strojček vas čaka popravljen. Dvignite ga in nekaj malega bo treba plačati!

Z veseljem grem ponj, odrinem tistih nekaj desetakov in strojček je spet tak kot je bil. Vesel pa sem tudi prijaznosti šefa in personala naše trgovine, ki mi je šla – kot radi pravimo – na roke.

Da bi se le namnožili tisti, ki jih v taki poslovnosti posnemajo. OBCAN

Moj prispevek

Spoštujem vašo vrnitev k tradiciji zgodovine časnikarstva in poziv k sodelovanju vsem piscem, da s svojimi mislimi, željami, predlogi ... pomagajo oblikovati naše skupno glasilo. Zato se odzivam valibu in preko poezije poskušam predati pozdrav vsem čutečim po-

etom, ki preko harmonije črk vstopajo v življenje. Morda bodo tudi pesmi neke četrtošolke, ki stopa proti stopnicam zrelosti, naše svoj potiskane košček v Slamniku.

Naj šumeča reka besed, izlita iz poetovih globin, pomirja in prevzema bralce.

Krik

V nebo vpiojči vsklik – iztisnjene duše krik. Blaženo sestopa z Zemlje, vspenjajoč se na krilih sončevih puščic.

Žareče nitke stih se spleto do globin sreče ne izpete, do dna skrivnostnega duha s hrepenenjem misli na izpolnjenost želja.

Takrat ko ...

Ko boš prvič srečal prebivalca Sonca, ko na Luni boš odtrgal cvet, ko z levo nogo boš na Zemlji stal in z desno stopal na planet Onstran in se hkrati z zvezdami rokovaj, takrat boš sebe prepoznal.

PETRIA PAVLI

Na sliki so bili papirničarji

Fotografija, ki smo jo objavili pod naslovom »Kdo pa so ti mladi fantje?« je vzbudila med občani mnogo ugibanj. Po več posredovanih podatkih je očitno, da so na sliki delavci Bonačeve tovarne v letih pred II. svetovno vojno. Fotografija je bila posneta v Domžalah na igrišču pri Kebru. Domači so na fotografiji prepoznali pred kratkim umrlega Janka Veita (prvi z desne), rojen leta 1921, hči Kristina Ručman pa je na sliki prepoznala svojega očeta Adolfa Drnovška (roj. leta 1913) in je na sliki tretji z desne. Vsem sodelujočim hvala za odziv!

UREDNIŠTVO

Pesmi Zlatke Levstek

Tako je to!

Krasi mladost, razgibanost, norost, a zrela leta umirjenost, modrost, sadi izkušnje v mladi rod starost, gradi med generacijami most.

In vendar!

Ponosno hodi človek svoje dni, zravnano prenaša, kar ga doleti, četudi kdaj pri tem hudo trpi, ceniti zna, življenje da živi.

Ljubezni

Moja ljubezen je tvojo spoznala, vzljubila, nerazdružljivi sta srečo, užitke odkrili.

Moja ljubezen je tvojo spoznala, vzljubila, nerazdružljivi

sta naju oba zasvojili.

Kam čas hiti

Kam le čas tako hiti, čim pomlad se razcveti, že poletje cvet suši, sadeže jesen rodi.

Kam le času se mudi, čim otroka podoj, mati srečna, da živi, že otroke sam rodi.

Kamen na duši...

Tina se ne more odtrgati od okna. Kakor da je privezana k njemu, kakor da s snežinkami zunaj pada in se dviga, da se staplja z mrakom, ki se plazi okrog vseh oglov, pust in dolgočasen kakor bečak, ki na vsake toliko časa prikolovrat naokrog.

In v tem hipu se je spomnila na popisovalca, spomnila na veliko torbo, ki jo je nosil s seboj, spomnila na hitro minevajoče trenutke popisovanja na vse velike sanje o novem družbenem sistemu, ki so legle kakor pokošene globoko k tlom.

Ni bilo moči v duši, da bi se uprla mislim. Vrele so od vseh strani, kakor topele, omamljajoče tok. Tina se upira na vse pretege, da bi premostila mučne misli, toda zaman. V sebi podoživlja brezdušna popisovalčeva vprašanja, zlasti tista glede veroizpovedi in nacionalne pripadnosti. Od novega sistema si je nadejala veliko, da pa jo je razočaral. Položnice z dokaj velikimi denarnimi zneski ji ne grédo iz glave. Saj je bilo v starem sistemu boljše. Vsi jamrajo čez novi sistem, ljudi mečejo iz služb, odkod jim bo poslednji denar za vsakdanje potrebe, kaj šele za kaj drugega...

Tina ni bila nikoli ne vem kako verná, pobožna pa sploh ne. Njen pretiran ponos na družino, iz katere izhaja, ji je izrival iz srca še tisti košček prostora, ki ga je svoj čas namenjala Bogu. Preden se je poročila, je oklevala, ali naj bi se tudi cerkveno. Pa se je. Že zaradi ljudi,

Žal je še vedno »kaj bodo ljudje rekli?« tisti bog, ki nam kroji srce in kožo, dokler ne omahnejo in pademo. Tudi otroka pošilja k verouku. Saj hodijo večinoma vsi, zakaj ravno njen ne bi? Kaj si bi pa župnik mislil? Škoditi mu ne more: ko bo pa odrasel, bo pa že sam krenil po svoje...

Toda »brezdušni« popisovalec, ki se ni menil ali ni prisluhnul Tininemu razpoloženju, ji ne gre iz spomina. Vedno znova obstane o neizgovorjeno besedo. Ko jo je mrko vprašal, ali pripada kakšni veroizpovedi, je osorno odgovorila, da ne želi odgovoriti na to vprašanje.

Lahko bi njen odgovor prišel na uho veljakom iz prejšnjega sistema. Le kaj bi si mislili o njej? Da je na dve plati nož, kakor pač veter zapiha. Po drugi strani pa spet: v Bogu in Cerkvii naklonjenem sistemu ne odgovoriti na vprašanje o veri, ali ni to bogokletje? Sicer pa je bila zlasti zaradi položnic jezna na ves svet, tudi na Boga, ki je ustvaril davke. Zato ga ni priznala, še več: zatajila ga je. Kdor hoče hoditi za menoj, naj zataji samega sebe, je rekel Kristus. Tina pa je zatajila Njega, ko ji to ni bilo treba. Prav nič ji ne bo koristilo. Davke bo morala zato vseno plačati. Z vsako stranko bo morala zato biti vseeno prijazna. Zakaj je vedno tako polna sama sebe? Svetopisemskega stavka iz pisma Sv. Pavla, sedaj se vsaj lahko reče »svetega«: »Če kdo misli, da je kaj, ko ni nič, sam sebe vara,« nikoli ni ne razumel, sam ma-

rala. Morda ga razume danes. Tudi novemu sistemu dela krivico, saj se vendar ne more izkazati v tako kratkem času, pač zaradi slabe dediščine starega sistema. Toda o pokojnih vse dobro. Zakaj bi tudi kritizirala sistem, v katerem je dobro živela? In tudi danes se lahko odpelje v Avstrijo in Italijo in še drugam... Toda mislila je, da bo demokracija odtehtala vse tegobe... Za prazen nič je zatajila Njega, včasih je bilo to uradno zaželeno, danes je obratno... V Tini vstajajo spomini in se postavlja prednjo kakor drevesa v gozdu.

In ko jo je popisovalec s prodorno besedo pomenljivo vprašal po nacionalni pripadnosti, je bleknila, da je Jugoslovanka, čeprav jugoslovanska federacija razpada. S tem ni poželja nobene potrditve, nobene afirmacije. Hotela je le biti nekaj posebnega, pač drugačna od drugih, pa čeprav Ciganka, toda z nabasano denarnico. Odkar je Milošević z razbijaškimi mitingi stopil na vrat avnojski Jugoslaviji, Jugoslavije kot take ni več. Slovenija se osamosvaja, za mnoge se je Kristus rodil že 23. decembra, ko so – Tina namreč ni glasovala »ZA« – izglasovali plebiscit. Sama pa se je opredelila za Jugoslovanko. Le čemu? Zatajila je Gospoda življenja, zatajila je nacionalno pripadnost, za katero, pravzaprav za obojo so tako ali drugače mnogo pretrpela srca mnogih. Najhušje je bilo duhovno ogblavljanje. Ni ji več pomoči ne na nebu ne na zemlji. Izglasošana je.

Zapuščena je od Njega in od sveta...

Uboga Tina!?

Nox praecessit, dies autem appropinquavit. Minila je noč in dan se je približal. Nekdo je na hitro potkal na vrata. Kakor da se mu zelo mudi. Hvala Bogu, si misli Tina. Samota je tako globoka, da bole oči. Samota, ki rodi svetnike in ustvarja zločinca. Bil je župnik. Prišel je po opravkih. Čudovita tišina je razpeta po sobi. Zunaj je potegnil veter, kakor da bi šel Bog s plahutajočim plaščem na obisk k dorbnim ljudem. »Zakaj si tako razvaven?« župnik ni skrial besed. »Niti sama ne vem, ste za kavo?« »Ne bi škodilo, ker imam še dovolj pisarniškega dela.« je odvrnil župnik. Tina premišlja, kako bi napegljala razgovor, da bi ga zadržala čimdlje časa, da utopi svoj greh. Zakaj ni stekla za popisovalcem in jasno povedala, da je katoličanka in s ponosom izjavila, da je Slovenka? Bog takrat gotovo ni bil prisoten v njenem srcu. Ne, ne. Sedaj je prepreno.

»Zakaj si potratna, Tina?« ne odneha župnik. »Pravkar sem mislila o popisovalcu, pa...« lomi besede, nakar se župniku posveti: »Ali nisi dajala pravih odgovorov? Sicer pa: luxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde. Blizu je Gospod tem, ki so potrtoga srca, – ker takrat niso napolnjeni sami s seboj.«

Tina je nekoliko odleglo. Toda samo nekoliko. Župnik je pojasnil namen svojega obiska in odšel, njej pa leži na duši greh kakor velikanški kamen in bo ležal vse do naslednjega popisovanja prebivalstva. Tina zaganjanje vetra v šipe čuti kakor očitke vesti. Čas pa gre dalje svojo pot.

IVAN KEPIC

DOBER DAN, LOKA PRI MENGŠU

Loka, skoraj si že trg za vódo

Sprejem ureditvenega načrta za ta del naše občine pred tremi leti je pomenil začetek velikega koraka razvoja tega sicer pred vojno manjšega naselja, ki pa danes šteje že kar blizu 200 gospodinjstev, v okviru katerih živi okoli 700 ljudi. Loka je pravzaprav veliki sosed Mengša, v katerem ima podeželje tu in tam že videz mesta, domačije so lepo urejene, le sem in tja pa še srečaš trdno kmetijo, ki jih je bilo menda včasih veliko več.

V razgovorih s krajanji, ki pa niso kazali prevelike želje, da jih »damo« v časopis, zvemo, da (so) se čutijo zapostavljene nasproti velikemu sosedu, vendar lahko rečemo, da za zadnji dve leti to nikakor ne bo držalo. Namreč krajevni samoprisevek, ki so ga v celotni krajevni skupnosti Mengeš izglasovali v letu 1989, veliko prinaša prav Loka.

Samoprisevek, ki pa ne za- jejo še dodatne obveznosti, je na- došča, saj krajanji ob njem plaču- menjen izgradnji kanalizacije, ki

bo priključena na kolektor. Ta je bil pred leti izgrajen iz sredstev tedanjega SKIS-a. Delajo se že tudi sekundarni priključki, zdaj pa ne strpno čakajo, kdaj bo asfaltirana cesta, ki je to nekoč že bila. No, na krajevni skupnosti zvemo, da bo to prav kmalu, zamude pa so, ker ne gre le za vzpostavitev prvotnega stanja, temveč bodo Ločani pravzaprav dobili novo cesto. Kjer se bo le dalo, bo široka 5 metrov, imela bo obojestransko robnike, pa tudi odvodnjavanje naj bi bilo v celoti urejeno. Zamuda je zaradi pridobivanja nove dokumentacije, krajanji so pri tem pokazali veliko razumevanja in so bili pripravljeno tudi sofi-

s podpisom pogodb in tako omogočite hiter zaključek akcije. Tudi tu namreč velja že tolikokrat izrečen rek: Kdor hitro da, dvakrat da.

Razvoj tudi v prihodnje

Čprav pravzaprav nihče od nas ne ve, kaj bo jutri, še težje pa je prerokovati, kaj bo drugo leto, vendarle napišimo, kaj lahko Ločani pričakujejo v prihodnjih letih: Pšata naj bi bila regulirana v vsem svojem teku skozi Loko, nadaljuje se s projektiranjem kanalizacije v delu Loke, ki ga domačini poznajo pod imenom Gmajna, tako da se upravičeno pričakuje, da bo iz naslova samoprisevka do leta 1994 izgrajena vsa sekundarna kanalizacija. Najbrž pa to še ni vse, saj če bodo prebivalci tega prijetnega dela naše občine tudi v prihodnje pripravljeno tako sodelovati s KS, potem resnično ni bojazni, da se napredek tudi prihodnja leta ne bi z velikimi koraki sprehajal po Loko. Na tako pripravljeno in uspešno sodelovanje računa tudi vodstvo KS Mengeš, ki pa ob tem izpostavlja zlasti zelo uspešno delo gradbenega odbora, ki je glavna opora za medsebojno sodelovanje in uspešen potek vseh akcij.

je cesta vsako soboto pometala kot kmečka dvorišča. Včasih je bila vsaka druga hiša kmetija, ljudje so si pomagali. Saj ne rečem, da si danes ne, vendar je drugače. Pšato je nujno potrebno regulirati, saj pogosto poplavlja, zaščitni nasip in morda bolje urejena struga bi to zanesljivo preprečila. »Regulirati« pa bi morali tudi ljudi, da bi smeti in odpadke dajali v »kante«, ne pa metali v Pšato in jo na tak način onesnaževali.

Franc Perne – če me vprašate, kakšno je bilo življenje včasih, potem vam moram reči, da dosti bolj veselo. Če že ne zaradi drugega, pa zaradi veselja, ki jih je bilo polno. Gostilni sta bili dve tako, kot danes. Med sabo smo prijatli, se razumemo, če je treba, tudi pomagamo. Težko čakamo, da se bo ce-

šta dokončno uredila, saj nas moti prah, pa tudi nevarna je dosti boljše sedaj. Najbolj delavni, pravzaprav edini so v Loki gasilci, saj skoraj ni hiše, kjer ne bi imeli člana gasilskega društva ali pa vsaj podpor-nega člana.

Davorin Zupan – gasilsko društvo je gonilna sila v kraju, ki pa se poleg stvari, povezanih z gasilstvom, skuša lotevati tudi drugih. Tako bi radi uredili majhen prostor, na katerem bi se srečevali naši najmlajši in malo starejši, saj je sedaj njihovo edino igrišče cesta, kjer vsak hip lahko pride do kakšne tragedije. Nujno bi potrebovali tudi prostor za gasilske vaje. Vse to bi poizkušali urediti s prostovoljnimi delom, ki ga je bilo v Loki že sedaj veliko.

V. V.

Pri tej hiši je glasba doma? Zgoraj stojita člana ansambala Robi in Franci, ki sta v glasbi neposredna proizvajalca, mama Tončka in oče Tone pa sta v glasbi režijska delavca.

PRI STOPARJEVIH V LOKI PRI MENGŠU

Glasba je peti član družine

Tone in Tončka Stopar sta starša Robija in Francija, ki ju vsi (ali pa skoraj vsi) ljubitelji domače glasbe, pa tudi drugi, poznajo kot člana ansambala Stoparji.

Kdo ve kolikokrat so se že pogovarjali z mladima glasbenikoma, sem razmišljala, ko sva se skupaj s fotografom Vidom ustavila pred prijetno hišo v Loki Na ulicah 22. Najin namen je bil pogovoriti se s staršema in od njiju zvedeti, kako je biti oče oz. mama dveh znanih glasbenikov.

»Prijetno,« je najkrajši odgovor na postavljeno vprašanje očetu Tonetu in mami Tončki.

Glasba je v Stoparjevi družini prisotna vseskozi. Oče Tone, bi igral na harmoniko, ampak včasih je bilo komaj za mleko in kruh, le kje bi vzel denar za instrument, je pel pri Mešanem mengeškem zboru, je tudi eden njegovih ustanovnih članov. »Pa na koru tudi, sedaj se to lahko pove,« se zasmeji in skupaj se preseliva za desetletje in pol nazaj, ko je sin Robi, prvošolec, zaprosil atija, naj mu kupi harmoniko. Prinesel jo je kar s sabo od sosedu in domači se dobro spominjajo, da so zanj odšteli 120 din. Tedaj to ni bilo malo, ampak če bo šel Robi tudi v Glasbeno šolo, pa

naj jo ima. In se je začelo. Mama Tončka, ko je bila mlada Belokranjica, je rada plesala (to še sedaj) in poslušala plošče (kdo pa jih ne, ko je mladi), se spominja, da je na frajtonarici najprej zazvenela pesem Na okno priletel en črn je vran, na diatonično harmoniko pa je Robi najprej zaigral Janez, kranjski Janez in najbrž še danes obe pesmi prav rad zaigra. »Za muzko« ju ni bilo treba nikoli priganjati, pripovedujeta oba starša, za kaj drugega pa je bilo že težje. »Pa saj ni vse v rokah, ampak je nekaj tudi v glavi,« ju hudomušno kdo ve katerikrat zavrne Robi.

Se spominjate prvega nastopa? Kaj se ga ne bi, saj so bili »živčni vsi«, starša pravzaprav še bolj kot mlada glasbenika. To je bil nastop na tradicionalni Mengeški marelji in prav nenavadno je bilo videti, od kod mladim ljudem, ki naj bi jih vendarle bolj zanimala zabavna glasba, taka ljubezen do domače glasbe. Od tod je šla pot navzgor, starša pa vedno zraven, kot spremeljvalca, kot šoferja, svetovalca, zvesta navijača pa še kaj. »Smo bili kot cigani, saj so bili z vsemi otroki spremeljvalci in smo se selili z enega nastopa na drugi.« Kljub naporom in stroškom je bilo lepo in se teh časov vsi radi spominjajo.

Vsake od 6 MAREL pa še posebej. Tudi drugih tekmovanj in javnih nastopov ni bilo malo, skoraj praviloma uspešnih. Lepi in prijetni spomini so to, pa vendar pravita, da je posebno občutje, ko si med zdomci v tujini. »Pesem, glasba, solze veselja in žalosti, vse je pomešano s spomini na domovino, ko zavzemi Slovenija, ali pa kakšna druga pesem. Različna tekmovanja in festivali so posebna reč, ker tudi tukaj ne manjka »kuhinje« in ko to spoznaš, je vse lažje, »pripovedujeta v njunih besedah pa je delček grenkobe, da tudi na tem področju ni vse tako, kot bi lahko bilo.

Domačo glasbo imata zelo rada, med besedili in skladbami, ki ju igra njuna fanta, bi se težko odločila, katero jima posebej ugaja. Pa vendar. Ko zaslžiš Zaihtela bi od sreče, ali pa Vsak ne more biti muzikant, njuni srca še posebej pritegneta.

Fanta sta sedaj že velika, vendar skrb za njiju ostaja. Če že ne gresta zraven, potem težko čakata, da se fanta vrmeta domov, kjer je bilo za glasbo vedno dovolj razumevanja.

Zato, srečno mlada fanta in starša Stoparjeva tudi!

V. V.

Marija Beravs

Anton Sršen

Feliks Segatin

Franc Perne

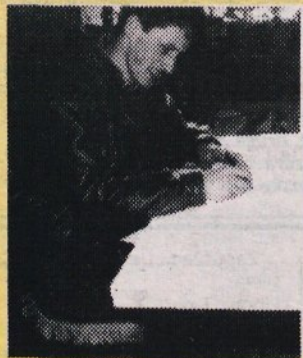

Davorin Zupan

VRPOLJE PRI MORAVČAH

Popisovalec Peter Pirnat pripoveduje

Peter Pirnat je star 22 let in ima stalno bivališče v Zg. Tuštanju štev. 1. Je študent 3. letnika Strojne fakultete v Ljubljani in je sodeloval v aprilskem popisovanju prebivalstva, gospodinjstev, stanovanj in kmečkih go-

Popisovalec Peter Pirnat z Vrhpolja pripoveduje

spodarstev. Za popis je zvedel preko Občinskega poročevalca, občinska komisija pa ga je dodelila v KS Vrhpolje-Zalog.

O popisu mi je povedal naslednje:

Popisoval sem v vaseh Vrhpolje in Sp. Javorščica, vsega skupaj sem dobil 150 popisnic. S popisovanjem sem pričel 1. aprila in ga do roka končal. Potrebno je bilo izpolniti kar pet obrazcev, povprečno pa sem se zadržal pri posameznem gospodinjstvu približno pol ure. Vsak dan sem na terenu del od 4 do 5 ur, zatem pa sem moral vse še šifrirati. Večinoma so bili občani doma, ponekod pa sem moral obisk ponoviti. Sprejem je bil v redu, občani so dajali objektivne podatke, po mojem tudi točne. Popis je bil zame toliko lažji, ker sem domačin, večino občanov poznam. Popisovanje sem verjetno opravil zadovoljivo, precej sta mi pomagali »inštruktaža« in moja vztrajnost. V popis sem se vključil, da bom nekaj zaslužil, saj denar potrebujem za šolanje.

Popis mi bo ostal še dolgo v spominu posebno zaradi srečanj z ljudmi na Vrhpolju in v Sp. Javorščici.

JOŽE NOVAK

nancirati. Brez njih širše in varnejše ceste zanesljivo ne bi bilo!

Kot ste medtem že lahko opazili, je cesta zakoličena, izvajalec že dela, podpisana pa je tudi pogodba za asfaltno prevleko v grobi izvedbi. Ob tej priliki bo urejen tudi nujno potrebni varovalni nasip (škarpa) in potem adijo prah in nevarnost!

Sekundarna kanalizacija bo hitreje, če...

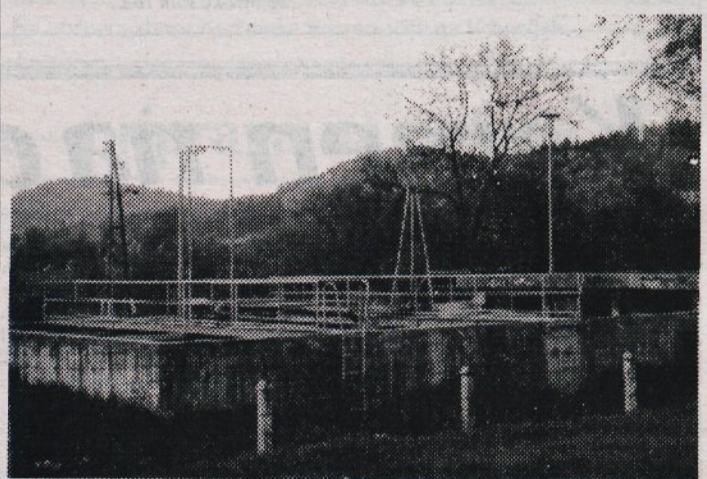
Izgradnja sekundarne kanalizacije se je v Loki pričela na osnovi pogodb o sofinanciranju s strani krajanov. Več kot 80 odstotkov jih je pogodb že podpisalo (143 pogodb), ostalih 20 odstotkov še čakajo. Če bodo tudi te pogodbe v kratkem podpisane, potem bo dela mogoče zaključiti čimprej, zato na tem mestu objavljamo tudi poziv, da »zamudniki« pohitite

Marija Beravs, 83 let – sedaj je bolj lušno. Stanujem zraven ceste in zraven vode ter vsak dan vidim ljudi, ki hodijo mimo hiše. Včasih je bilo več revščine in kar težko je bilo življenje številne družine, v kateri so bili štirje otroci. Pa sem vse »gor spravla«, danes so pridni, radi delajo. Kljub visoki starosti sem kar zdrava, le želodec mi malce nagaja. Če bi bila še enkrat mlada, bi poskušala narediti več.

Anton Sršen – življenje se spreminja, pri nas v Loki na boljše, pa vendar se človek rad spominja svoje mladosti. Otroci iger, s katerimi smo se igrali mi, skoraj ne poznajo, ostajajo na dvoriščih in cestah, v Loki zanje ni drugega prostora.

Najbolj pogrešamo asfalt, saj vozniki sedaj vozijo po makadamu celo hitreje, kot prej. Bolj bi morali skrbeti za okolje, ne pa da ljudje odpadke mečejo kar v Pšato, ki je včasih prav svinjska.

Feliks Segatin – kje so časi, ko se

Čistilna naprava v Loki pri Mengšu lahko povzroči tudi težave upravljavcem in je svojevrstna nevarnost za okolje. Čudno, vendar je res!

Pšata, naša (kdaj boš čista) reka? Ločani si čiste vode skozi vas močno želimo!

Mi smo pa iz Loke! Ali bo na temle mestu kdaj igrišče tudi za nas?

Seveda pa se Cirila Ules iz Loke pri Mengšu tudi sama rada obleče v narodno nošo.

NAŠE SREČANJE

Cirila Ules, izdelovalka oblačil za narodne noše

Pumparce ali »revca«, untarca – široko spodnje krilo, vrhnja kikka, »fertia« ali predpasnik, ušpete, ruta, sklepenc, ketna, nogavice, avba, pri gorenjski narodni noši še broška in ketna za vratom, tudi urica ne sme manjkati, nam je kot »iz topa« našla dele narodne noše izdelovalka narodnih noš iz Loke CIRILA ULES. Je prava Ločanka, ki vam po želji naredi vse dele za narodno nošo, le nogavice ji »štrika« soseda. Sešije oblačila za fante in dekleta. Svoje delo ima rada in v sleherni narodni noši pusti del svoje ljubezni do ohranjanja tradicij.

Kje je že tisto davno leto, menda bo že blizu 30 let, ko je za svojo dveletno hčerko naredila prvo nošo, se spominja. »Iz veselja, kar sama od sebe,« se smeji, ko jo vprašam, kje se je naučila šivati narodno nošo, ki zahteva veliko truda in potrpljenja. Prvi noši in prvi hčerki, je sledila druga in tako naprej in vsi v njeni družini imajo narodno nošo in ko pogledaš sliko številne družine v narodnih nošah ter zadovoljni obraz gospe Cirile, ki sedaj šiva že za svoje vnuke, del tega zadovoljstva in ponosa preide tudi nate.

Tako se je začelo. Po spraševanju, kdo je pa tebi naredil narodno nošo, je ime gospe Cirile postalo znano in vsi, ki so želeli narodno nošo, so se oglašali pri njej. »Oblekla sem celo žlahtno,« se smeji. »Naročil pa je sedaj manj. Pa ne da bi ljudje ne želeli imeti narodne noše, bi bi, le denarja ni.«

Blago v glavnem kupuje v tujini, največ v Nemčiji, tudi za moške se blago dobi le zunaj. Koliko ur potrebuje za izdelavo celotne narodne noše, ne ve, ker ni nikoli delala podrobnih zapiskov, samo

za vrhno kikko pa je že porabila tudi 15 ur, veliko spretnosti in potrpljenja pa zahteva tudi izdelava avbe. Si predstavljate, koliko ubodov je potrebnih, da so vse bleščice na svojem mestu! 300 ur ali pa še več je treba. Je pa sedaj lažje, ker so ploščice plastične, včasih je bila kovina, so prsti še bolj trpeli.

Narodne noše se sedaj nosijo manj, kot včasih, nam pove. Sama narodno nošo rada obleče in to stori vedno, če je le priložnost za to. Le kje vse še ni bila v njej! V lanskem letu je sodelovala kar na 48 prireditvah v domovini in tujini. Rada gre. Spremlja jo mož, ki tudi rad obleče narodno nošo (lahko trikrat ugibate, kdo mu jo je naredil!). Pa je skupina narodnih noš čedalje manjša in čedalje manjkrat se pojavlja. Le zakaj, jo vprašamo. »Ko narodno nošo slečeš, jo je treba oprati, »poštirkati«, to pa je zamudno delo, ki se ga ženske branijo. Le kdo bi jim zameril, saj imajo vse dovolj dela,« pravi in se svojega dela veseli. Oblekla je že tudi svojih 7 vnukov in najbrž še ni »rekla« zadnje besede.

Kot svoje delo ima gospa Cirila rada tudi Loko, v kateri živi od rojstva. Spremenila se je ta njena Loka, po vojni zelo razširila in napredovala, pa vendar še marsikaj manjka. Pa še vse bo, je optimistična, ko sede k mizici, na kateri jo čaka že začeta avba. Zopet bo šivala bleščice. Le kdo bi vedel, koliko jih še manjka. Nje to sploh ne zanima. Z vsakim njenim skrbnim ubodom je narodna noša bolj izdelana. V vsakem njenem izdelku je delček tradicije, ki bo ostal in ohranjal njeno delo pa tudi bogato narodovo izročilo.

VERA VOJSKA

RADOMLJE SE PREBUJAJO

Veseli gasilski kviz je vsestransko uspel

Nekdaj bogato društveno delovanje na kulturnem in zabavnem področju v Radomljah je v zadnjih letih kar malo opešalo. Seveda pa so izjema prizadevni gasilci z vsakoletno veselico in Foto-kino klub Mavrica, ki pripravljata stalne kulturne prireditve.

Vse kaže, da za radomeljsko kulturo le prihajajo boljši časi. Moški pevski zbor Radomlje bo za svojo dvajsetletnico priredil samostojni koncert. Krajevna skupnost pa je podpisala pogodbo, da tako prijazna radomeljska dvorana ne bi več samevala. Stekle bodo redne kino predstave, za naprej pa se bodo vrstile tudi različne kulturne predstave, razvedrilna srečanja, koncerti narodno-zabavnih ansamblov, lutkovne predstave, različna predavanja, posvetovanja in podobno.

Nekakšno uverturo v to prenovu so nam pripravili radomeljski gasilci s svojim v vseh pogledih odlično izpeljanim 6. veselim kvizom. Društvo je s svojim predsednikom Ivanom Vavpotičem v občini med najbolj uspešnimi. K vsestranskemu delovanju pa veliko pripo-

more sposoben poveljnik Ciril Kosmač s Škrjančevega. Tudi ob tem kvizu je prav on nosil »težo in vročino dneva« in bil rdeča nit skozi pripravo programa, celotno organizacijo in samo prireditve. Že začetno sejo, ko je šlo za to, ali naj prireditve bo ali ne, je spretno izpeljal. Seveda pa je s tako široko prireditvijo, kjer sodelujejo tri društva, Homec, Rova in Radomlje, veliko dela, organizacije in priprave. K temu je veliko pripomogel znani menžeški fotograf Vido Repanšek, ki je za prireditve pridobil še dva tuja ansambla ter živahnega podokničarja Franca Pestotnika s sodelavko Ivico Oštir. Prav on je s svojim zabavnim vodenjem pripomogel, da so se lahko nasmejali prav vsi gledalci.

Nastopajoče je sprejel lepo okrašen oder; na prireditvi pa so sodelovali: tekmovalne ekipe z Rov, Homca in iz Radomelj, ansambla Jasmin in Trio Svetlin, kantavtor Matija Pogačar, Trio Galebi iz OŠ Radomlje, Foto-kino klub Mavrica Radomlje ter seveda humoristi in soigralka.

Na odru so se za mizo usedli trije sodniki; Rova je predstavljal Lado Petrovac, Homec Igor Šarc in Radomlje Tine Žabnikar. Glavni sodnik je bil Ciril Kosmač. Za drugimi mizami so bile tričlanske ekipe po-

sameznih društev, za mikrofonom pa seveda glasno doneči glas Podokničarja.

Prireditve je bila živahno in posrečeno izpeljana. Med posameznimi točkami, ko so tekmovalci odgovarjali na vprašanja ali se skušali v gibčnosti, urnosti in priročnosti, so bili glasbeni vložki. Dvakrat pa je bilo treba oder sprazniti, da so mavričarji zavrteli film o 60-letnici GD Radomlje.

Tekmovalne ekipe so si z vprašanji kar belile glave. Res, da so bila nekatera na prvi pogled enostavna, kot na primer ali je gospodinjski plin težji ali lažji od zraka – a le niso vsi pravilno odgovorili. Prav zabavna je bila točka oblačenja v gasilske delovne uniforme. Prva je nastopila homška ekipa. Težave je imel trinajstletnik, saj ga je bilo premalo za široke članske hlače brez pasu, ki kar niso in niso hotele ostati tam, kjer je treba. Večkrat so mu ušle dol, minute so pa tekle. Prav po vojaško oziroma teritorialno-obrambno so se izkazali Rovljani. Homški tekmovalci so se hlače pri oblačenju zaradi koničastih pet na škornjih dokaj zatikale, rovski tekmovalci so se pa znašli. Čevlje so si na ena dve sezuli in že so bili v hlačah. Povezovalc je pripomnil: »Ali so gasilci boski?« Urno je dobil odgovor: »Gasilci so

v škornjih, kje jih pa imate?« Zmenjeno. V eni minuti in trinidesetih sekundah so bili oblačeni v hlače, bluzo z zapetimi gumbi in zapetim pasom, na glavi pa šlem s spuščnim ščitnikom. Skoraj tako hitri so bili tudi Radomljani, saj so za Rovljani zaostali le za dve sekundici.

Zanimivo je bilo tudi prelinjanje »vode« iz posode v posodo, ko je šlo za gibčnost in priročnost.

Bele številke na šolski tabli (povezovalc je rekel, da je to računalnik) so se kar prepletale. Zdaj so bili boljše Homčani, zdaj Radomljani, nazadnje pa so zmagali rovski gasilci in kot glavno nagrado prejeli prehodni pokal v trajno last. V rovski ekipi so bili Rajko Novak, Andrej Pavlič in Branko Urbanija. To skupno zmago pa so Rovljani dosegli s tem, da so na šestih kvizih trikrat zmagali. Drugi so bili Radomljani in tretji Homčani.

Veseli večer sta začinila Podokničar in sodelavka z dvema solo točkama.

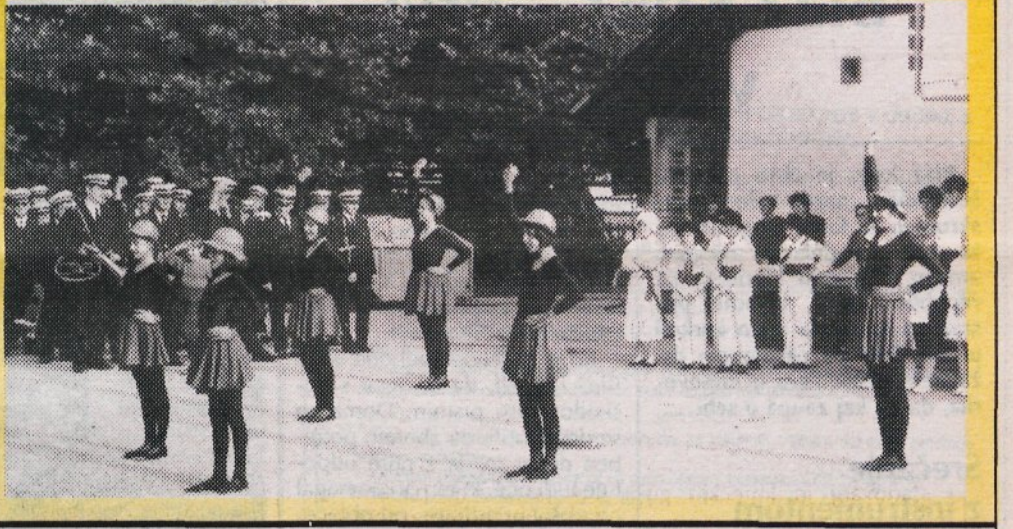
Nazadnje lahko rečemo, da smo po dolgem času v Radomljah spet imeli lepo, bogato in veselo kulturno-zabavno prireditve. Edina pripomba, ki jo je bilo slišati med gledalci, je bila, da so glasbene točke ob vse večjih in močnejših zvočnikih iz leta v leto za nekaj decibelov ali fonov glasnejše. Le kje se bo to končalo? Ali bodo šipe v oknih še vzdražale, ko že na ušesa ne pomislimo!

Radomeljski gasilski kviz so s praktičnimi darili za tekmovalce in nastopajoče podprli nekatera okoliška podjetja in obrtniki.

Sicer pa še enkrat vse pohvalno za radomeljske gasilce, ki so vsestransko uspešno izpeljali 6. veseli gasilski kviz. Takih in podobnih prireditve si Radomljani in okoličani še želijo. FRANCE CERAR

Tradicionalni večer plesa

Na tradicionalnem VEČERU PLESA, ki ga je v Kamniku pripravil Mladinski center Kamnik, so uspešno nastopila tudi dekleta iz plesne šole Mickey Mouse iz Doba (na sliki), ki jih vodi Saša Kosten in dekleta iz plesne šole Pandore iz Domžal, ki jih vodi Vanja Komazec. V. V.

Rok Ravnikar – veselošolec

Rok Ravnikar je odličen učenec 7. razreda osnovne šole Martin Kozelj v Dobu. Je tudi odličen veselošolec, saj je letos na občinskem tekmovanju osvojil 3. mesto, v prejšnjih letih pa je bil enkrat že občinski prvak, dvakrat pa tretji. Lepi uspehi za fanta, ki tekmuje tudi za Vegovo priznanje, ki pravi, da mu je najbolj všeč kemija, da znanje za veselo šolo pridobiva z rednim branjem PILA in da mu pri pripravi veliko pomaga tovarišica MIRA

POTRBIN. Tekmuje že od svojega 9. leta, pridobljeno veselošolsko znanje pa pridno uporablja tudi pri vsakodnevnem učenju šolskih predmetov. Pravi, da zaenkrat še ne naredi manj napak kot Pepe Napak, da pa bi on med vprašanja v veseli šoli uvrstil več vprašanj na temo lov in ribolov. Za konec pa še malce nenavaden konjček za sedmošolca: V prostem času najraje bere knjige in zbira starine. Veliko uspeha še naprej, Rok! V. V.

ŽAGA KRAŠNJA

Na zalogi imamo lepo žamanje za kurjavo centralnih in kmečkih peči. Po dogovoru dostava na dom. Cena ugodna. Štefan Levičnik, Krašnja 68

Spet se bodo šivali slamniki

V Domžalah ni moč kupiti slamnika! To je žalostno dejstvo ob znanem in razvpitem podatku, da je slamnikarstvo in seveda slamniki doma v Domžalah. Kako so zapisali v časopisu »Jutro« št. 184 leta 1925 na 11. strani:

In kaj počenjajo ti dobri in pridni ljudje? Hišno izdelovanje slamnikarstva je v Domžalah zelo udomačeno že nad 100 let. Upegljalo se je po naključju, preneseno po nekem domačinu iz Fiesol pri Firenci, kjer se je mož kot avstrijski vojak naučil pletenja kit in slamnikarstva. Domžalski in okoliški hišni izdelki so se kmalu pričeli tržiti tudi preko kranjske meje, posebno na Tirolsko, odkoder se je končno priselilo več podjetnežev, ki so se slamnikarske obrti lotili na širši podlagi. Pravo veliko obratovanje se je pričelo okrog leta 1867, ko so začeli delati s stroji. Ne le Tirolci, temveč tudi domačini so se zdaj z izredno vnemo oprijeli te obrti. In kmalu so si domžalski izdelki pridobili sloves na evropskem trgu.

Slamnikarstvo pravzaprav obsega dvojno obrt: kitarstvo in slamnikarstvo. Kitarstvo obstoji v pletenju kit iz pšenične slame ali ličja, dočim slamnikarstvo iz

teh kit izgotavlja slamnike in druge izdelke. Kite se še vedno pletle na roko doma. Slama za kite se izbere takoj po žetvi iz najlepših pšeničnih snopov. Kite so dolge tudi po 24 metrov. Domžalske tovarnice za slamnike zaposlujejo v zimski seziji okrog 200 moških in ženskih delovnih sil.

Navzlic raviti industriji in tovarniškem življenju v Domžalah ljubezen do zemlje in nje obdelovanje ni ponehala. Poljedelstvo je tukaj še v polni časti. To posebno zato, ker je slamnikarstvo delo sezonsko. Ne izvršuje se celo leto, ampak v mesecih največjega poljskega dela preneha. Tovarniško delavstvo pa v tem času dela na polju, kar je velike važnosti tudi za zdravje. V Domžalah ni je skoraj hiše, pri kateri ne bi bilo vrta. Kako dobro dé to očem. Če ne verjameš kar piše, pridi v Domžale in si jih oglej.

Tip Domžalčana je Gorenjska korenina; trda skorja, mehko debljo. Domžalci so veseli ljudje. Imajo namazana grla, jeziki še bolj. Držijo pa »vsj vkup« in tako odpravljajo vsako nevšečnost tega zemskega življenja. Ko jim je najhuje pa rečejo: »Sej veš koko«.

MILOŠ LIKAR

LETNA KONFERENCA DRUŠTVA NEKADILCEV DOMŽALE

Ne kadimo, zdravo živimo!

Društvo nekadilcev v Domžalah deluje nekaj manj kot pet let, njegovo delo pa je usmerjeno predvsem v delo z mladimi, katere naj bi s propagandnimi akcijami in njihovim konkretnim sodelovanjem v obliki pisanja spisov in likovnih del, seznanjali o škodljivosti tobaka.

Sredi aprila so se tako člani društva zbrali na letni konferenci, ki pa je bila prav s strani članov zelo slabo obiskana. Po prijetnem uvodnem nastopu učencev osnovne šole Šlandrove brigade, katerim se društvo najiskrenejše zahvaljuje, je o delu društva spregovoril predsednik Anton Dolenc. Predstavil je opravljeno delo in pri tem opozoril na vrsto neuspešnih prizadevanj vseh 5 društev nekadilcev v Sloveniji. Tu gre za pobude o prepovedi kajenja na javnih mestih, o opremljenosti tobačnih izdelkov z obvestili o škodljivosti kajenja, za pobude o ureditvi tega področja v za-

konodaji, pa tudi za čisto konkretne akcije, ki navadno izvenijo v neuspešna prizadevanja. »Izgovorov, da so take aktivnosti poseg v svobodo kadilcev, ne sprejemamo. Ne more biti svobode v stvarih, ki ljudem škodujejo. Nasprotno. Mi vemo, da je kajenje poseganje v svobodo otrok in nekadilcev, ker

ne morejo svobodno dihati zdravega zraka,« je poudaril predsednik društva.

Ob koncu je opozoril na nekatere konkretne aktivnosti domžalskega društva. Društvo je vsem osnovnim šolam posredovalo kaseto s filmom o škodljivosti kajenja, razpisalo je nagradni natečaj za naj-

boljše literarne in likovne prispevke na temo boja proti kajenju, posebne aktivnosti pa naj bi izpeljali tudi ob 31. maju – svetovnem dnevu brez tobaka.

V razpravi je bil izpostavljen problem škodljivosti kajenja ter predlagana vrsta pobud in koristnih predlogov, ki jih bo društvo v sodelovanju z Zvezo društev nekadilcev Slovenije tudi skušalo uresničiti.

Ob koncu se je Društvo nekadilcev Domžale iskreno zahvalilo za sodelovanje Zdravstvenemu domu Domžale, Skupščini občine Domžale, ki je društvo namenila del potrebnih sredstev v proračunu, ter učencem in kolektivni osnovne šole Šlandrove brigade Domžale. Ostalim šolam ter podjetjima TOSAMA in HELIOS in Občinskemu odboru Rdečega križa Domžale pa se za njihovo prizadevano sodelovanje društvo zahvaljuje po tej poti.

Obenem vabi vse somišljenike, da se društvu pridružijo.

V. V.

Mi ne kadimo! Posnetek z občnega zbora Društva nekadilcev v Domžalah

Uspehe ekipe in posebej dveh posameznikov izjavlja priznanja za vse, ki so v delu, da je do tega uspeha prišlo, sodelovali.

Velik uspeh mladih glasbenikov Glasbene šole Domžale

Od 18. do 21. aprila 1991 je potekalo v črnogorskem mestu Herceg Novi XX. jubilejno tekmovanje učencev in študentov glasbe Jugoslavije. Kljub nalezljivim političnim razmeram v nekaterih republikah, se je tekmovanje udeležilo veliko

glasbenih talentov iz vse Jugoslavije kot, da bi mladi hoteli dokazati, da glasba ne pozna meja.

V tej hudi konkurenci sta učenca Glasbene šole Domžale klarinetist Blaž Knez iz Doba in flavtistka Kristina Mlakar iz

Domžal dosegla zavidljiv uspeh. Blaž si je priboril I. nagrado z 91,8 točke od stotih možnih v I. kategoriji (starost), Kristina pa je tudi v I. kategoriji osvojila II. nagrado s 84,6 točkami. Omenjena učenca sta se uvrstila na zvezno tekmovanje po osvojenih I. nagradah na republiškem tekmovanju, ki so ga letos marca organizirali v Glasbeni šoli na Vrhniki.

Učitelj klarineta Karel Leskovec je povedal, da je bilo tekmovanje v Herceg Novem izredno težko posebej še, ker si je Blaž nekaj dni pred poletom pri telovadbi poškodovale palec na roki. Vendar se je vse srečno izteklo. Kristinina mentorica prof. Marija Grasselli je dejala, da je bila pri flavtistkah konkurenca izredno huda, saj je npr. na Vrhniki samo v I. kategoriji tekmovalo kar 44 učencev flavte. V Herceg Novem pa je bilo ocenjevanje do določene mere pristransko, kajti nagrade na jugu veliko veljajo. Korepetitorji sta bili pianistki prof. Mila Živulović in Romana Bizjak-Saje.

Čeprav Glasbena šola Domžale ne deluje v idealnih razmerah, pa je rezultat vrhunskega dela v polni meri dokazan.

Vsem udeležencem iskrene čestitke.

TONE SAVNIK

KLARINETIST DRŽAVNEGA FORMATA

Blaž Knez – prvi v državi

Blaž Knez je čisto preprost šestšolec, morda celo preveč skromen za fanta njegovih let. Ko sem izvedela za njegovo zmago v igranju klarineta na republiški ravni, ni hotel pristati na to, da o njem karkoli pišem. Šele po osvojenem državnem naslovu sva se dogovorila, da mi kaj zaupa o sebi...

Srečanje z instrumentom

Prvi stik s klarinetom je Blaž doživel ob svojem četrtem letu starosti. Ko je poslušal strica, ki tako lepo igra na ta instrument, se mu je porodila želja, da bi tudi sam zaigral nanj. Najprej je začel z učenjem blok flavte, šele po dveh letih je dobil v roke klarinet. Sedaj obiskuje 4. razred klarineta in 3. razred harmonike pri učiteljici Veri Kuster. Igra tudi v manjšem harmonikarskem orkestru, ki že uspešno nastopa. Že drugo leto igra pri Godbi Domžale. Da ne bi slučajno mislili, da je to vse kar mladi glasbenik zmore!? Daleč od tega!

Prvi v državi

Na tekmovanju, ki je potekalo od 18. do 21. aprila 1991 v Hercegnovem, je osvojil I. mesto z osvojenimi 91,8 točkami od 100 možnih. Iz domžalske Glasbene šole se je tekmovanje udeležila tudi učenca flavte Kristina Mlakar, ki je dosegla prav tako zavidljivo drugo mesto. Blaž pripoveduje, da je tekmovanje potekalo vse dopoldneve, popoldne pa so si privoščili ogled mest. Najbolj mu je ostal v spominu ogled Kotora.

Poškodba: pa ravno prsta

Ker pa nesreča nikdar ne počiva, je tudi Blažu prekržala pot nekaj dni pred njegovim prvim poletom s »pravim« avionom. Pri rokometni tekmi si je poškodovale prst na roki. Kaj pomeni prst pri igranju klarineta, ve vsak laik. K zdravniku ni upal, ker se je bal, da bo dobil mavec. Tako je zadnje dni pred nastopom »pestoval punčko«, namesto, da bi vadil. Rešilo ga

je njegovo trdo delo v preteklih mesecih, saj je povprečno vadil dve do tri ure dnevno. Ob tem mu je zvesto stal ob strani njegov glasbeni učitelj Karel Leskovec, ki ga poznamo tudi kot uspešnega zborovodjo.

Ko je prišel dan odhoda, se je Blaž odločil, da bo igral s poškodovanim prstom. Doma so se dogovorili, da zberejo potreben denar in da z njim odpotuje tudi oče, ki mu bo pomagal pri nošenju prtljage, pri oblačenju...

Kdor hoče – tudi zmore!

Blaž nastopa tudi na gledaliških odrih (Mali strah Bav-bav, Prijatelj), poje v šolskem pevskem zboru, hodi pa tudi k učenju nemščine. Kljub temu mu ostane še dovolj časa, da skrbi za svoj zelenjavni vrt, kjer mu že uspevajo jagode in redkvice. Ima tudi svoje kokoške, s katerimi preživlja del svojega prostega časa, pred kratkim pa je dobil tudi mlade mucke.

Pa pomislimo, saj doma pa potem res nič ne naredi. Pospravljajo za njim in mu stre-

Klarinetist Blaž Knez je dosegel I. mesto v državi. Njemu, Karlu Leskovcu in glasbeni šoli Domžale gredo ob uspehu iskrene čestitke

žejo... Motimo se, zagotavlja njegova mamica. Blaž sam vidi svoje delo in kar je najlepše, nikdar mu ničesar ni treba reči dvakrat. Potem se res ne gre čuditi, od kod mu tak uspeh.

Ob koncu iskrene čestitke za omenjene dosežke obema: tako Kristini Mlakar kot Blažu Knezu; glasbeni uspehi bodo še prišli. Kot sta zastavila: vemo, da jih smemo pričakovati.

DARINKA GRUM

LEPA GLASBENA PRIREDITEV:

Mozart »na obisku« v Mengšu

V četrtek, 11. aprila so pripravili v Kulturnem domu v Mengšu pravi Mozartov večer. Program je predstavil Simfonični orkester Domžale-Kamnik, ki ga je vodil dirigent Tomaž Habe. Z orkestrom so nastopili še solisti Fran Javornik, Edi Bizjak, Eva Bohte in tercet MKM. Koncert so obiskali učenci osnovnih šol iz Mengša in Doba.

Program je bil zanimiv in razgiban. Dirigent nam je najprej predstavil Mozartovo življenje, potem pa je vsako skladbo pospremil s kratkim uvodom. Kot prvo točko smo slišali Tri nemške plesne, v zadnjem so se oglasili celo kra-

guljčki. Naslednji je bil na vrsti Koncert za rog in orkester. Edi Bizjak, dijak 3. letnika Srednje glasbene šole v Ljubljani, je izvedel 2. stavek, ki sicer ni tako značilen za rog. Sledila je orkestralna izvedba Male nočne glasbe, in sicer 1. stavek, v katerem se prepletata dve temi. V koncertu za klavir in orkester se je predstavila Eva Bohte, ki obiskuje 4. letnik Srednje glasbene šole v Ljubljani. Zaigrala je 2. stavek; Romanca. Tercet dečkov iz Čarobne piščali so nam zapela M. Arnež, K. Habe in M. Pirnat. Basist ljubljanske Opere je zapel ariji Figara in Sarastro. Povabil nas je na ogled nove premiere Mozartove opere Così fan tutte. Kot

zadnjo skladbo je orkester odigral uverturo iz opere Don Juan. Pred koncertom je dirigent pripravil zanimivo popostritev programa – kviz. Tekmovali so trije fantje iz Doba in tri dekleta iz Mengša, ki so prvi prišli na oder. Napenjalni so možgančke in iskali odgovore na pet zanimivih vprašanj. Boljši fantje so se za nagrado sladkali z Mozartovimi ploščicami.

Izbor skladb je bil zelo raznolik in je pritegnil mlade poslušalce. K temu je pripomogla tudi zavzetost vseh sodelujočih. Mozartova vedra glasba je ustvarjala prijetno vzdušje.

ANA ŠTEBE, 7. a r.
Osnovna šola Mengeš

NENAVADNA AKCIJA TRZINSKIH ŠOLNIKOV NA OŠ EDVARD KARDELJ TRZIN

Umetniki za športna igrišča

Trzinski šolniki so že pred časom pozvali znane slovenske likovne ustvarjalce, naj se odzovejo povabilu, da s svojimi likovnimi izdelki pomagajo pri zbiranju sredstev za gradnjo športnega parka pri osnovni šoli. Pozivu so se odzvali: Arsen, Jaka Bizel, Janez Bernik, Jože Ciuha, Ciril Erbežnik, Črtomir Frelj, Danilo Fugger, Bogoslav Kalaš, Majda Lužar, France Mihelič, Mario Petrič, Janez Praprotnik, Ida Rebula, Jože Tisnikar, Vera Trstenjak Jovič, Dušan Turšič, Bernarda Zajec, Leon Zakrajšek in Vinko Železnikar.

Prodajno razstavo likovnih del (trajala je od 23.–26. aprila 1991) so odprli s priložnostno priredi-

tivo 23. aprila ob 18. uri. Na njej pa je spregovoril ravnatelj šole Franc Brečko.

Osnovna šola v Trzinu je bila dograjena leta 1985, tako da teče pouk in druge dejavnosti v njej že šesto leto. V omenjenem obdobju so delavci šole skupaj z učenci dosegli lepe rezultate tako na področju vzgoje in izobraževanja, kakor pri izvenšolskih dejavnostih. Ves čas pa kot črna packa na papirju izstopa nedokončana zunanja podoba šole, še posebno nedograjeno športno park. V njem naj bi bilo igrišče za roket, košarko in odbojko, atletska steza, naprava za skok v daljino in višino ter met krogle, teniška igrišča in igrišča z ustrezno opremo – za najmlajše. K zunanji ureditvi sodi še gradnja učilnice v naravi, pa šolski vrt s sadovnja-

kom in še nekaj drugih prav tako pomembnih del. Žal pa za vse našeto tako šola kot družba nimata dovolj denarja. Še posebno v sedanjem nadvse neugodnem družbenoekonomskem položaju, v katerem smo se znašli.

Veliko del so že opravili s prostovoljnimi delovnimi akcijami učencev, staršev in drugih krajanov ter delavcev šole. Za nabavo materiala in opreme pa so potrebna tudi znatna finančna sredstva, ki jih zbirajo na najrazličnejše načine: s prostovoljnimi prispevki staršev, zasebnikov in delovnih organizacij, svoj prispevek pa je dala tudi skupščina občine Domžale.

S prošnjo so se obrnili na več znanih likovnih umetnikov. Niso naleteli na gluha ušesa. Z izkupičkom od prodanih del bodo precej pospešili gradnjo športnega parka, s čimer bodo dvignili kvaliteto ur telesne vzgoje, omogočili mladim več športno rekreativnih dejavnosti in nenazadnje bodo na njem našle prostor tudi starejše generacije željne telesno-kulturnih aktivnosti. Morda bo prav ta razstava vzbudila tudi druge, da sodelujejo v dograjevanju športnega parka.

Umetniki za športna igrišča v Trzinu, ravnatelj Franc Brečko ob otvoritvi prireditve, s katero so razstavo odprli...

Razstava fotografije Mojce Iglič

Mojca Iglič, agronomka iz Arbetuma, je ena najaktivnejših članic Foto-kino kluba Mavrica iz Radomelj. Naredila je izbor svojih najboljših fotografij in se z njimi 26. aprila predstavila v domžalski knjižnici.

V uvodu so se z diaeseji pred-

stavili Janez Kosmač, Toni Iglič, Lojze Popelar in razstavljalka. Potem pa je Vlastja Simončič, mednarodni mojster fotografije, spregovoril o ustvarjalnem in umetniškem razvoju Mojce Iglič ter odprl razstavo.

Obiskovalci, ki so do zadnjega

kotička napolnili knjižnično dvorano, so s prisrčnim aplavzom nagradili prireditev ljubiteljskih ustvarjalcev, mnogi pa so se z avtorico fotografij zadržali še v dolgem kramljanju.

IGOR LIPOVŠEK

BALETNI STUDIO LJUBLJANA: ŠOLA BALETA V DOMŽALAH Vabijo na začetni tečaj baleta

BALETNI STUDIO LJUBLJANA smo ustanovili z namenom, da omogočimo otrokom in mladini izven Ljubljane baletno izobraževanje. V šolskem letu 1991/92 načrtujemo tri tečaje, in sicer začetni tečaj baleta od 1. IX. do 30. XI. ter nadaljevalna tečaja I in II od 1. XII. 1991 do 31. III. 1992 in od 1. IV. do 20. VI. 1992. Tečaji bodo trikrat tedensko (po želji staršev in glede na otrokove

psihofizične sposobnosti – nadarjenost – lahko tudi petkrat tedensko) v zgodnejših popoldanskih urah.

Takoj po končani šoli načrtujemo eksperimentalni začetni baletni tečaj od 17. julija do 12. julija, v kolikor se bo na tečaj prijavilo najmanj 15 otrok oziroma mladine.

Razrede bomo oblikovali glede na psihofizične zmožnosti, nadarjenost in starost otrok. Izredno nadarjene otroke bomo razvrstili v posebne skupine (razrede). Po končanem začetnem tečaju bomo opravili prvo selekcijo in nadaljevalni tečaj prilagodili njihovemu znanju. Ker baletni studio svobodno oblikuje učni program in ga lahko svobodno prilagaja nadarjenosti posameznih otrok, bomo, v primeru, da se na tečaj prijavi najmanj deset izredno nadarjenih otrok, zanje oblikovali poseben učni program.

V okviru začetnega tečaja in obeh nadaljevalnih bomo skušali predelati program, ki je predpisan za prvi razred nižjih baletnih šol.

V kolikor bo dovolj zanimanja za baletno izobraževanje in v kolikor bomo odkrili dovolj izredno nadarjenih otrok bomo skušali pridobiti tudi tuje pedagoge in strokovnjake. Po predelanem programu v prvih treh tečajih bomo najbolj nadarjene usmerjali na mednarodne poletne šole ugledne. Vodstvo Baletnega studija bo tudi v času izpopolnjevanja v tujini sprem-

ljalo njihovo izobraževanje. Vpisovanje v eksperimentalni tečaj in začetni tečaj baleta bo v prostorih KOMUNALNEGA CENTRA DOMŽALE 16. in 21. maja ob 16.00 do 17.00 ure. BALETNI STUDIO LJUBLJANA

Dodatne informacije na tel.: 556-677 in 575-644 od 19. do 21. ure; prijave pošljite na naslov Stela KORBUN, DOMŽALE, Trubarjeva 9

Salon EXPON v Dobu

Celi vrsti bolj in manj znanih salonov se je pred kratkim v Dobu pridružil nov SALON EKSPON, v katerem, verjeli ali ne, gre za Expresno Popravljajo Osebnostnih Napak, predvsem pa gre za sproščeno zabavo, ki so jo dobskim otrokom in odraslim ponudili mladi igralci Gledališča Tone Čufar z Jesenic. Brez Prosvetno kulturnega društva Jožef Virk iz Doba, ki je predstavo organiziralo, pa tudi ne bi šlo.

Zabavali so se vsi: igralci, pravljici bitja, ki jih otroci do-

bro poznajo, in gledalci, ki bi jih bilo lahko malce več. Lastnik Salona Expona je skušal pomagati vsem: trem prašičkom, da bi z gimnastičnimi vajami pridobili primeren stas, čaravnici, da ni bila več tako grda, Ostržku, da je izgubil predlog nos, polepšal pa je tudi Pepelko in pomladil palčke. In ko je mislil, da so vsi brez teh svojih osebnostnih napak najsrečnejša

bitja na svetu, se je izkazalo obratno in svoje je opravilo sodišče – v splošno zadovoljstvo vseh – ne preveč strogo.

Bilo je prijetno nedeljsko popoldne: obilo dobre igre, prijetne glasbe ter pesmi (delo Tomaža Habeta) in hvaležno občinstvo, ki je igralce nagradilo z glasnim aplavzom in si takih predstav v dvorani na Močilniku še želi. V.V.

VRHPOLJE PRI MORAVČAH

Zajčkova hišica na Vrhopoljah

V začetku meseca aprila so učenci domače podružnice osnovne šole uprizorili igrice v treh dejanjih ZAJČKOVA HIŠICA. V njej so nastopali lutkari: Nuška – medved, Tjaša

– lisica, Robi – ježek, Tamara – volk in Irena – zajček.

Priprave na lutkovno igrice so trajale kar dva meseca, učili so se vsak dan zjutraj, pred poukom, po pouku, razen ob ponedeljkih in sre-

dah. Pred nastopom so vadili tudi v soboto in nedeljo. Lutkarji so na vaje hodili redno, vodila jih je Fanika Pačnik.

Občani so napolnili dvorano in prisluhnili igrici, pa tudi različnim plesnim točkam mladih krajanov v starosti od 3 do 11 let. V plesni skupini je kar 20 plesalcev obeh spolov, ki so zaplesali: polko, valček, kavbojsko polko in druge. Plesne vaje sta vodili učenki Osnovne šole Jurij Vega Moravče Andreja Svetlin in Nada Cerar.

Na Vrhopoljah se tako vedno kaj dogaja, pa vendar je dvorana še vedno premalo izkoriščena. Živimo v upanju, da bodo prišli nastopati tudi od drugod. Vsi boste sprejeti z veseljem in radi vas bomo prišli pogledat.

Na priloženi fotografiji so nastopajoči v lutkovni igrici in v plesnih točkah.

JOŽE NOVAK

Vrhopolje – učenci domače osnovne šole so pod vodstvom svoje tovarišice pripravili igrice Zajčkova hišica

SPODNJI TUŠTANJ PRI MORAVČAH

Ohranjena kulturna dediščina so tudi stare hiše

Na Jerenkovi hiši v vasi Spodnji Tuštanj, tik ob glavni cesti Vrhopolje–Tuštanj–Krašče, je zidna freska – slika križanja.

Sedanja lastnica te, nad 400 let stare kmečke hiše, je upokojenka Vida Svetlin. To je že peti rod, od kar hiša stoji. Hiša je zidana iz kamna. V njej je črna kuhinja, kamra, kmečka soba s krušno pečjo, štibelic in veža. Streha je bila še pred nekaj leti krita s slamo. Zaradi dotrajanoosti so streho prekrili z opeko. Imela je tudi leseni »gank«, s katerega si lahko opazoval bližnji grad v Zg. Tuštanju. Pod njim so baje nevidne freske, ki bi jih bilo potrebno restavrirati. Ker omet odpada bi bilo potrebno obnoviti tudi notranjost hiše. Vse to pa sama lastnica ne

more, ker za to nima finančnih sredstev. Tudi sama freska (kri-

Jerenkova hiša v Spodnjem Tuštanju je doživela prenovo in polepšanje. Ko bi bilo tako še kje...

žanje) je iz leta v leto slabše vidna in bi jo bilo potrebno obnoviti. Po izjavi Vide Svetlin je hiša spomeniško zaščitena in pod varstvom Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju.

Kulturni spomeniki so lahko zelo privlačni za okolje, v katerem živimo. Zato naj pristojni prisluhnejo, da nam ne bodo propadli.

Besedilo in slika: Jože Novak

KNJIŽNICA DOMŽALE

Ure pravljic v maju

V maju bodo pravljicne ure vsak torek ob 17. uri na Mladinskem oddelku. Poslušali boste lahko naslednje pravljice:

torek, 14. maja – Janez Bitenc: **ZAJČEK KAZIMIRČEK**
torek, 21. maja – Polonca Kovač: **MUFIJEVE SANJE**

torek, 28. maja – lutkovna igrica **JANA STRAŽINAR: POVODNJAK IN MAKOV ŠKRAT** večnamenski prostor; vstopnina 50 din

Lutkovna igrica bo hkrati tudi zaključek programa v tem šolskem letu. Pripravili smo vam več kot 50 različnih prireditev, veseli pa smo bili tudi vašega velikega zanimanja in obiska.

Nasvidenje spet jeseni!

Lutkovna pravljica Jane Stražinar

Jana Stražinar je ena najbolj priljubljenih slovenskih lutkaric. Svoje lutkovne pravljice je izdala tudi v knjigah in prav gotovo ste že slišali za Zaljubljenega zmaja, Kapljico, Dogodovščine zmaja Jana pa Povodnjaka in makovega škrate. Lutkarico Jano smo povabili tudi v Knjižnico Domžale in s predstavo **POVODNJAK IN MAKOV ŠKRAT** nas bo obiskala v **torek, 28. maja ob 17. uri** v večnamenskem prostoru.

Stražinarjeva vključuje v svoje pravljice bajeslovna bitja (zmaje, čarovnice, škrate, povodnega moža, vile), sama oblikuje lutke in v predstave aktivno vključuje tudi otroke. Lutkovna pravljica o Povodnjaku in makovem škrtu se dogaja v ribniku, ki je poln umazan in temen. V njem živi povodnjak Voltek, ki je osamljen in nesrečen, rad pa ima tudi rožice. Toda ne more živeti na travniku, zato pa Makovemu škrtu s travnika ugrabi Marjetico in jo odpelje na svoj povodni grad. Toda vse se razreši in na koncu so vsi zadovoljni. Kako – no, to pa boste lahko videli, če si boste prišli igrice ogledat.

Starši, podarite vašim otrokom nepozabno pravljico doživetje.

CVETA

Nova domžalska skupina, ki si je za ime izbrala značilen pozdrav mladostnikov v izbrani slovenščini med nastopanjem.

PREDSTAVLJAMO VAM MLADE, ŠE NEUVELJAVLJENE GLASBENE SKUPINE IZ NAŠE OBČINE

Kva j' dej

Skupina KVA J-DEJ je stara približno dva meseca, prej so bili v nekoliko spremenjeni zasedbi poznani kot OAZA. Igrajo oz. preigravajo popularno pop in rock glasbo domačih in tujih izvajalcev. Premorejo tudi nekaj lastnih skladb, ki pa jih še ne izvajajo v javnosti. Menijo, da jih je boljše malo obdelati in dodelati ter nato lansirati med poslušalce kot veliki slovenski glasbeni hit. Skupino KVA J-DEJ sestavljajo: Blaž Maselj – vodja (klaviature), Fredo Horvat (bobni), Primož Kovič (kitara), Primož Romšak (vokal) in Tadej Capuder (bas). Njihova povprečna starost je 18 let. Nastopali so že na neka-

terih osnovnih in srednjih šolah, nato v hali Komunalnega centra v Domžalah (pustna prireditev za mladino) ter v diskoteki LIFE, ki sedaj vsak četrtek daje možnost nastopa mladim, obetavnim skupinam. Za vse informacije o skupini KVA J-DEJ se lahko obrnete na njihovega »bossa« Blaža. Na njegovem domu fantje nekajkrat tedensko tudi vadijo. Naslov lahko dobite v uredništvu Slavnika. Pričakujemo pa tudi informacije o delovanju novih mladih skupin, kajti prepričan sem, da skupina KVA J-DEJ ni edina nova skupina v naši občini. Mladi glasbeniki, javite se!

JANEZ STIBRIČ

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

RAZPIS

ZA VZDRŽEVANJE IN OBNOVO KULTURNIH OBJEKTOV V OBČINI, ki se sofinancirajo iz finančnih sredstev občinskega proračuna.

I. Na razpis se lahko prijavijo lastniki in upravitelji kulturnih domov in letnih gledališč ter več namenskih objektov, ki so namenjeni tudi za kulturne prireditve.

II. Vsaka prijava vzdrževalnih in obnovitvenih del mora vsebovati:
– naslov prijavitelja ter kulturnega objekta,
– opis kulturnih prireditev v letu 1990 ter program kulturnih prireditev v letu 1991, ki so se oziroma se bodo izvajale v kulturnem objektu,
– program vzdrževalnih in obnovitvenih del za leto 1991 ter načrti obnove v prihodnjih letih,
– finančno konstrukcijo vzdrževalnih in obnovitvenih del za leto 1991, (lastna sredstva, prostovoljni prispevki, pričakovani delež občinskega proračuna itd....).

III. Prijavitelji vzdrževalnih in obnovitvenih del na kulturnih objektih naj svoje predloge pošljejo na naslov: **OBČINA DOMŽALE**, Sekretariat za občno upravo, Ljubljanska 69, DOMŽALE. Prijave bomo sprejemali do 31. 5. 1991.

RAZPIS

ZA PRIPRAVO KULTURNIH PROGRAMOV za programsko leto 1991, 1992, ki se sofinancirajo iz občinskega proračuna.

I. Kulturne programe lahko prijavijo podjetja in zavodi s področja kulture, občinska društva in druge družbene pravne osebe, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo, ter samostojni kulturni delavci.

II. Prijavljeni programi bodo podlaga za oblikovanje občinskega kulturnega programa od septembra 1991 do junija 1992 na področju likovne, založniške, gledališke, glasbene, plesne in drugih dejavnosti, ki se bodo v celoti ali delno financirale iz finančnih sredstev občinskega proračuna.

III. Vsak prijavljen kulturni program mora vsebovati:
– naslov kulturnega programa,
– organizatorja kulturnega programa,
– priimek in ime vodje kulturnega programa,
– vsebino in avtorje kulturnega programa,
– čas in kraj dogajanja kulturnega programa,
– finančno konstrukcijo stroškov kulturnega programa.

IV. Predlagatelji kulturnih programov naj predloge pošljejo na naslov: **OBČINA DOMŽALE**, Sekretariat za občno upravo, Ljubljanska 69, DOMŽALE. Prijave bomo sprejemali do 31. 5. 1991.

RAZPIS

RAZISKOVALNIH NALOG, ki se bodo v letu 1991 sofinancirale iz proračunskih sredstev.

I. Raziskovalne naloge lahko prijavijo podjetja in zavodi, obrtniki in samostojni inovatorji ter druge pravne osebe.

II. Vsaka prijavljena raziskovalna naloga mora vsebovati:
– naslov raziskovalne naloge,
– naslov prijavitelja raziskovalne naloge,
– priimek in ime vodje raziskovalne naloge, ter njegove sodelavce,
– izhodišča in namen raziskovalne naloge,
– predvideno uporabnost naloge glede na strokovne in znanstvene dosežke,
– pričakovane gospodarske in ekonomske učinke,
– predlog strokovnjakov, ki raziskovalno nalogo lahko recenzirajo,
– predlog finančne konstrukcije.

III. Prednost pri izbiri raziskovalnih nalog bodo imeli:
– projekti v občinskem interesu (infrastruktura, varstvo okolja, energetika),
– projekti za potrebe razvoja posameznih gospodarskih nalog,
– projekti za odpiranje novih delovnih mest,
– projekti za izkoriščanje odpadnih surovin,
– projekti za racionalizacijo porabe energije,
– projekti za usposobitev sistema prenosa informacij.

IV. Praviloma bomo iz občinskega proračuna sofinancirali raziskovalne naloge največ do višine 40% vrednosti raziskovalne naloge. Izjemoma bomo pokrivali celotne stroške le tistih raziskovalnih nalog, ki so splošnega družbenega pomena za občino Domžale.

V. Predlagatelji raziskovalnih nalog naj svoje predloge pošljejo na naslov: **OBČINA DOMŽALE**, Sekretariat za občno upravo, Ljubljanska 69, DOMŽALE. Prijave bomo sprejemali do 31. 5. 1991.

TOVARIŠICA IN MALČKI

Moravska mladost na izletu po svojem kraju

V vrtec Vojke Napokoj hodi letos 76 otrok, ob tem pa sta še dva oddelka otrok priprave na šolo. Za vse to je zaposlenih 10 delavcev. Vrtec obiskujejo otroci iz Moravč, stari so od dveh do skoraj štirih let.

Lepega pomladnega dne sta v dopoldanskih urah vodili skupnico sedemnajstih otrok po svojem kraju tovarišica Marija Gotar in varuhinja Jana Podmenik. Na kratek klepet sem povabil Marijo Gotar, ki mi je povedala:

»Z otroki delam 11 let. Vsak otrok nam prinaša posebno radost. Za ta poklic je potrebno veliko idealov in ljubezni do otrok. Kdor tega nima, mu je tako delo muka; prej ali slej mora poklic zapustiti. Otroci so sicer vedno otroci, vendar se razvijajo tudi oni: vse bolj so telesno razviti in duševno razgibani. Še nekaj: v naši ustanovi so trenutno kadrovske problemi, skušali jih bomo rešiti. Vse ostalo pa je v redu,« je končala prijazna Marija.

Malčki moravskega vrtca Vojke Napokoj s tovarišicami na sprehodu po sončnih Moravčah

Tekmovanje AMD Domžale – cestno-hitrostne dirke v Portorožu

AMD Domžale je v nedeljo, 21. aprila, uspešno organiziralo cestno-hitrostne dirke na slovenskih tleh in to kar 18 let po tistem, ko so bile zadnje dirke v Sloveniji leta 1973 v Škofji Loki. Prizorišče prvenstva Slovenije je bilo letališče Portorož v Sečoveljah. Tekmovali so v štirih kategorijskih razredih in sicer: 125 ccm, 250 ccm, 750 ccm (superbike) in prikoličarji. Za dirke se je prijavilo 34 tekmovalcev. Dirke so na okoli kilometer dolgo progo privabile nad 5000 privržencev tega športa. Nastopajoči so s svojimi voznjami navdušili, kar posebej velja za najbolj drzne voznike. Posebno atraktivne so bile voznje v razredu prikoličarjev. Čeprav progna na letališču za

Pomenek dveh poškodovanih v tekmovalstvu: Pavliča (na levi) in Šraja (na desni)

Na dirkališču v Portorožu se je ob dirkah zbralo skoraj 7000 ljudi.

dirke ni bila posebej pripravljena, so vozniki menili, da je asfalt dovolj grob za regularnost tekme. Tudi tokrat ni šlo brez padcev. Na treningu je padel Martin Šraj, zaradi česar se je odrekel nastopu na dirki, medtem ko jo je najbolj skupil Novomeščan Alojz Pavlič, ki si je na sami dirki v razredu do 125 ccm zlomil ključ-

Rezultati:

Razred I – 125 ccm:

1. Gorec 20 točk (1. voznja 15 točk + 2. voznja 15 točk),
2. Pintar 17 točk (12 + 12),
3. Štern 15 točk (8 + 8),
4. Jerman 13 točk (5 + 10) – vsi Domžale;

Razred II A – 250 ccm:

1. Mihič 20 točk (12 + 15),
2. Lampe 17 točk (15 + 10) – oba Domžale,
3. Uhernik 15 točk (10 + 8) – Novo mesto,
5. Gustinčič 11 točk (0 + 6) – Domžale;

Razred II B – 250 ccm:

1. Konjedic 20 točk (15 + 15) – Nova Gorica,
2. Jeršin 17 točk (12 + 12) – Mel,
3. Majcen 15 točk (10 + 10) – Djurdjevac;

Razred III – superbike:

1. Dimitrijevič 20 točk (15 + 15),
2. Lipnik 17 točk (12 + 12) – oba Domžale,
3. Malec 15 točk (10 + 10) – Matulji,

Razred prikoličarjev do 1000 ccm:

1. Ribar-Tomič 20 točk – Velenje,
2. Kraševac-Pirnat 17 točk – Domžale,
3. Remše-Bunderla 15 točk – Velenje.

nico. Najhitrejši krog je dosegel Domžalčan Gregor Gorec (honda), ki je krog prevozil v 30,82 sekunde. Povprečna hitrost tekmovalcev je bila približno 115 km/uro, medtem ko so na ravnem delu proge najhitrejši vozniki presegli 180 km/uro hitrosti. Doseženi rezultati v posameznih razredih so bili dokaj pričakovani. Po pričakovanju so dosegli največ člani organizatorja dirk AMD Domžale. Edina preostala zmaga pa je odšla v Velenje in to med prikoličarji. Na koncu lahko trdimo, da je AMD Domžale doseglo dvojni uspeh, prvič organizacijskega in drugič še tekmovalnega!

GREGA RIHTAR

Trzinci zaradi napake pri sestavi ekipe ob kolajno

Mestna strelska zveza Ljubljane je na novem strelišču na Dolenjski cesti izvedla državno prvenstvo v streljanju s serijsko zračno puško za člane in članice. Tekmovanja se je udeležilo preko 300 posameznikov in 57 ekip iz 92 strelskih druženj. Pokrovitelj tekmovanja je bila Skupščina mesta Ljubljane, rezultat odlične organizacije pa sta bila tudi postavljena dva državna rekorda. Našo občino so zastopali strelci Trzina in Domžal. Veliko smolo so imeli Trzinci, kateri so narobe sestavili ekipo, saj bi ob pravilni sestavi lahko osvojili ekipno drugo mesto. Sicer pa ima Trzin že pet kolajn iz državnih prvenstev

s serijskim zračnim orožjem. Posebej pa je treba pohvaliti mladega Trzince Urbana Gradišarja, ki se je uvrstil na 11. mesto, nekoliko pa je razočarala Irena Perne lanskoletna državna rekorderka.

Rezultati: Člani-ekipno: 1. Kamnik 1136 (DR), 2. Zrenjanin 1112, 3. Portorož 1111, 7. Trzin 1107, itd.; 381, 3. Bečić (Portorož) 380, 11. Gradišar 374, 15. Brečko 373, 45. Klopčič 369 (vsi Trzinci), 72. Kovič (Domžale) 366, 119. Perne (Trzin) 369, itd.; Članice-ekipno: 1. Novi Sad 1100, 2. Voždovac 1100, 3. Ohrid 1096, 23. Trzin 1040, itd.; Članice-posamezno: 1. Mogaš (Novska) 376 (DR), 2. Đekić (Beograd) 371, 3. Oražem (Portorož) 371, 53. Perne A. 359, 54. Perne I. 359 (obe Trzinci), 105. Komočar (Domžale) 343, 118. Bratovž (Trzin) 326.

MK

Katka Orkič, regijska šahovska prvakinja

19. marca 1991 sem pravzaprav odigrala na občinskem prvenstvu prvo »zaresno« partijo šaha, pove prijetna, živahna deklica Katka Orkič, učenka 5. c razreda osnovne šole Martin Koželj Dob. Letos je v šahu, ki se ga je naučila malo doma, malo pa v šoli, kjer obiskuje šahovski krožek, postala regijska prvakinja.

Šah ima rada, najraje partijo začne s potezo pred kraljem, sem in tja pogleda tudi po šahovski literaturi. Šahiste ima tudi doma, razen sestre sta tu predvsem mami in oči, ki ju je

Katka že oba premagala, očija manjkra, a vendar. Enaka usoda je doletela tudi večino njenih vrstnikov.

V šahovskem krožku, ki ga vodi mojster Vid Vavpetič, pomaga pa mu tudi Franc Kovačič, je dobila že veliko znanja, vendar bi šah morali jemati resneje, je prepričana.

Njene vzornice so slavne madžarske sestre Polgar, tudi sama si želi postati znana šahistka, do tedaj pa je še daleč in kdo ve koliko partij šaha bo treba še preigrati. Zato, srečno, Katka, in čimmanj matov!

V. V.

DOMŽALE SO POSTALE SLOVENSKI CENTER ZA TEKMOVANJE V KROSU

Šesti Dnevnikov kros je bil v Domžalah vzorno organiziran

V soboto, 20. aprila je Atletski klub Domžale organiziral v športnem parku že šesti Dnevnikov kros '91 za odprto prvenstvo regij »Alpe-Jadran« in prvenstvo osnovnih in srednjih šol Slovenije za posameznike in ekipe. Nekaj nad 500 tekmovalcev in tekmovalk iz Slovenije, Hrvaške in Madžarske je nastopilo v 19. kategorijah (sem spada tudi JLA). Na startu žal ni bilo predstavnikov iz Italije in Avstrije. Udeležba je bila množična v osnovnošolskih in srednješolskih kategorijah, česar pa ni mogoče trditi za kategoriji članov in članic.

Čeprav je v kategoriji članov nastopilo le 15 tekmovalcev, pa vseeno zasluži pohvale za zmago znani slovenski atlet Roman Kežar (ŽAK Ljubljana), ki je letos osvojil tudi naslov državnega prvaka v maratonu (42,195 km). Zmagovalci v posameznih kategorijah so prejeli pokale, najboljši trije kolajne, prvih šest pa še praktične nagrade. Glavna pokroviteljica krosa sta bila Neodvisni Dnevnik in Skupščina občine Domžale (odbor za telesno kulturo), ostali pokrovitelji pa so bili: Graditelj, Stol, Kočna, Tosama, Helios, Univerzale, Induplati, Trak, Ljubljanska banka – Banka Domžale, Zavarovalnica Ljubljana, Komunalno podjetje, Papirnica Količevo, Napredok Domžale, Termit, Titan, Utok, Restavracija Repovž in Obrtno združenje Domžale.

»Od šestih krosov za pokale Dnevnikov je bil tokrat že tretji v Domžalah, kar pomeni za nas neko tradicijo.

Enkrat smo organizirali tudi kros za pokale časopisa Delo.

Obisk je bil velik kljub pričakovanju slabega vremena. Pomembnost krosa je v tem, da šteje za prvenstvo regij »Alpe-jadran«. Glede na omejene možnosti zasluži Atletski klub Domžale vse pohvale za vzorno organizacijo krosa.

Jože Zevnik, predaja medalje in priznanja najboljšim v eni od kategorij.

Kros pomeni še večjo uveljavitev športa v Domžalah.

To je izjavil Jože Zevnik,

predsednik odbora za telesno kulturo pri Skupščini občine Domžale.

Rezultati:

Mlajši pionirji: – 5. razred osnovnih šol: rojeni 1979 in mlajši) – 1000 m:

1. Sinanovič (OŠ V. Vlahovič Velenje) 3:30,9,
2. Grešak (OŠ Griže) 3:33,8,
3. Fridrih (OŠ Pohorski odred Slovenska Bistrica) 3:35,0,
24. P. Peterka in 28. U. Peterka (oba OŠ Moravče),
37. Trdin (OŠ Janko Kersnik Brdo),
43. Gregorič (OŠ Šlandrove brigade),
44. Perc (AK Domžale),
45. Reberšek (OŠ Matije Blejca Mengeš),
50. Smolnikar (OŠ Martin Koželj Dob),
52. Mežnar (OŠ Šlandrove brigade),
53. Račić (OŠ Martin Koželj Dob),
55. Lorber (OŠ Matije Blejca Mengeš),
58. Vrhovec, in 60. Mahkovec (oba OŠ Josip Broz Tito Domžale),
61. Mlakar (OŠ Radomeljske čete Preserje),
62. Novak (OŠ Jurij Vega Moravče),
64. Zupanič (OŠ Matije Blejca Mengeš),
67. Molk (OŠ Josip Broz Tito Domžale),
68. Mlakar (OŠ Vencija Perka Domžale).

Mlajše pionirke – 5. razred osnovnih šol: (rojene 1979 in ml.) – 1000 m:

1. Kitek (OŠ Griže) 3:40,5,
2. Pugalj (OŠ Miha Pintar Toledo Velenje) 3:42,6,
5. Vojska (OŠ Martin Koželj Dob) 3:47,2,
10. Pungarčar (OŠ Šlandrove brigade Domžale),
14. Starovašnik (OŠ Josip Broz Tito Domžale),
21. Selšek, 23. Štirn, 24. Robnik, 28. Banič, 31. Pirš (vse OŠ Šlandrove brigade Domžale),
40. Cerar (OŠ Janko Kersnik Brdo),
51. Lovše in 52. Čolnik (obe OŠ Josip Broz Tito Domžale).

Mlajši pionirji – 6. razred: (rojeni 1978 in ml.) – 1000 m:

1. Kravšič (OŠ Pohorski odred Slovenska Bistrica) 3:23,9,
2. Novotni (Hrvaška) 3:24,6,
3. Berlič (OŠ Pohorski odred Slovenska Bistrica) 3:25,1,
4. Avbelj (OŠ Janko Kersnik Brdo) 3:27,0,
13. Mušič (OŠ Matije Blejca Mengeš),
14. Cerar (OŠ Jurij Vega Moravče),
19. Dekleva (OŠ Josip Broz Tito Domžale),

Konec lepe a naporene poti – naposled cilj...

26. Kos (OŠ Janko Kersnik Brdo),
30. Ladink (OŠ Josip Broz Tito Domžale),
37. Limoni (OŠ Šlandrove brigade Domžale),
39. Kaše, 44. Savič, 45. Ogrinc (vsi Osnovna šola Josip Broz Tito).

Mlajše pionirke – 6. razred: (rojene 1978 in ml.) – 1000 m:

1. Skale (OŠ Franja Maglaja Sentjur) 3:35,1,
2. Džogič 3:36,5,
3. Moravec (OŠ Idrija) 3:37,1,
12. Kržan (OŠ Vencija Perka Domžale),
15. Suštar (OŠ Janko Kersnik Brdo),
20. Orehek (OŠ Martin Koželj Dob),
27. Todorovič (OŠ Šlandrove brigade Domžale),
34. Smolnikar (OŠ Martin Koželj Dob),
37. Arh (OŠ Šlandrove brigade Domžale),
38. Cunder (OŠ Matije Blejca Mengeš),
47. Paladin (OŠ Radomeljske čete Preserje),
49. Urbanija (OŠ Josip Broz Tito Domžale).

Starejši pionirji – 7. razred osnovne šole: (roj. 1977 in ml.) – 1000 m:

1. Balgač (Hrvaška) 3:03,2,
2. Škočič (OŠ V. Vlahovič Maribor) 3:04,4,

PET MINUT S ŠPORTNICO:
BARBARA BRLEC

Srebrna Barbari- na kolajna na mladinskem svetovnem prvenstvu

Barbara BRLEC je bila rojena 14. 4. 1972 v Ljubljani. Je dijakinja 3. letnika Srednje pedagoške šole v Ljubljani. Njen oče Peter je trener svetovnega kotalkarskega prvaka Sama Kokorovca, mati Marija pa je mednarodna kotalkarska sodnica. K pogovoru sem povabil Barbaro, ki je pred dnevi na Norveškem, na SP za mladinke, osvojila v veleslalomu 2. mesto in srebrno medaljo.

Kdaj si se odločila za tekmovalno smučanje?

Za tekmovalno smučanje sem se odločila z osmimi leti, ko sem se včlanila v Smučarsko društvo Domžale.

Zakaj si se odločila ravno za ta šport?

Sprva sem kotalkala in drsala ter plesala balet. V ta šport so me vključili starši zato, ker se jim je zdel zame najbolj primeren.

Kaj se ti zdi privlačno v tem športu?

Privlačijo me potovanja, tekmovanja, ljudje, hitrost ter skoki v smuku in superveleslalomu.

Si se že odločila, katerim panogam boš posvetila večjo pozornost?

Največ pozornosti bom posvetila veleslalomu in superveleslalomu, malo manj pa slalomu. Sicer pa vozim vse panoge.

Ze kot pionirka si bila med najboljšimi smučarkami pri nas.

Kaj je odločilo, da si bila tudi pri mladinkah med najboljšimi?

Odločilni so bili kondicijski treningi ter zagnanost pri delu. Predvsem moraš imeti ta šport rad oz. moraš imeti veselje do smučanja. Slab rezultat te ne sme odvrniti od nadaljnega dela. Vedno moraš imeti motivacijo do nadaljnega dela in se še bolj zagrizeno pripravljati za vnaprej.

Kateri so tvoji največji dosežki uspehi?

Na MSP na Norveškem sem bila druga v veleslalomu, 5. v kombinaciji, 15. v smuku, 19. v slalomu in 27. v superveleslalomu. Osvojila sem srebrno kolajno v veleslalomski razvrstitvi ter evropski pokal, v skupni razvrstitvi EP pa sem zasedla deveto mesto. Sicer pa sem dosegla še naslednje uspehe na državnem prvenstvu:

1. mesto v veleslalomu pri članicah in mladinkah ter v superveleslalomu pri starejših

mladinkah, 2. mesto v slalomu in kombinaciji pri članicah ter 4. mesto v superveleslalomu pri članicah. Vse te uspehe sem dosegla v letošnji smučarski sezoni.

Koliko MSP imaš za seboj?

Tri. Leta 1988 sem nastopila v Madonni di Campiglio v Italiji, leta 1989 na Aljaski v ZDA. MSP 1990 v Zinalu v Švici se žal zaradi poškodbe nisem mogla udeležiti. Letošnje MSP na Norveškem pa mi bo ostalo v najlepšem spominu.

Sedaj si dala slovo mladinski reprezentanci in boš prihodnje leto nastopala v članski konkurenci. Kaj pričakuješ od tvoje prve sezone pri članicah?

Pričakujem nastope za svetovni pokal, upam pa tudi na uvrstitve v reprezentanco za nastop na zimskih olimpijskih igrah 1992 v francoskem Albertvillu.

Zaželimo Barbari veliko uspehov. Srečno v novi sezoni, Barbara!

GREGA RIHTAR

Obvestili

Planinskega društva Domžale

Izlet

Planinsko društvo Domžale namerava v letu 1991 izvesti organiziran pohod po Domžalski poti. Prijubljena pot pelje po lepih, a številnih še nepoznatih krajih občine od Domžal preko Trojice, Murovice, Limbarske gore, Trojan, Špilka, Male Lašne, Kolovca, Gobavice do Dobena oziroma Rašice. Pot je razdeljena na pet etap. Po eno etapo na mesec, začeniš z majem, bomo prehodili pod vodstvom izkušenega vodnika.

Prijave s podatki (priimek in ime, naslov in starost) pošljite na naslov Planinsko društvo Domžale, 61230 Domžale, Kopalniška 4, ali pa sporočite Petru Primožiču na telefonsko številko 721-412.

Vabljeni!

Članarina 1991

Članarina za leto 1991 je naslednja:

člani
mladinci
šolski in predšolski

100 dinarjev
60 dinarjev
30 dinarjev

Članarino lahko vplačate vsak dan od 8. do 19. ure v slaščičarni Kalimero v kolodvorski ulici v Domžalah ali na sedežu Planinskega društva Domžale v Kopalniški ulici 4 v Domžalah (zraven gostišča Repovž) vsako sredo od 19. do 20. ure.

Upravni odbor
Planinskega društva Domžale

NAMIZNI TENIS:

Regijsko tekmovanje v Mengšu

V soboto, 20. 4. 1991, je namiznoteniška sekcija Partizana Mengeš organizirala regijsko tekmovanje v namiznem tenisu za mlajše pionirje. Nastopilo je 113 pionirk in pionirjev iz 12 klubov ljubljanske regije: Vesna, Kovina-Olimpije, ŽNTK, Ilirija, Kajuh-Slovan vsi iz Ljubljane. Kemičar Hrastnik, NTK Rakek, ŠD Podpeč-Preserje, NTK Trbovlje, NTK Logatec, ŠD Krašnja in EDIGS Mengeš.

S pomočjo pokrovitelja Brigita Market iz Mengša, ki je prispeval darila za najboljše in sopokroviteljev Kovinske galerije Majde Gostiša iz

Mengša, Kovita iz Ljubljane in Foto Repanška, so amaterski delavci namiznoteniške sekcije tekmovanje odlično pripravili, tako da so imeli tekmovalci kar najboljše pogoje za tekmovanje.

REZULTATI:

UČENCI 1. – 2. razred:

1. mesto: Žitnik Blaž – Kovina-Olimpija
2. mesto: Legiša Gregor – Podpeč-Preserje
3. mesto: Srebačič Gašper – EDIGS Mengeš

UČENKE 1. – 2. razred:

1. mesto: Pečkaj Špela – NTK Logatec
2. mesto: Knuplež Alenka – EDIGS Mengeš
3. mesto: Koroša Nataša – Kovina Olimpija

UČENCI 3. – 4. razred:

1. mesto: Smrekar Jure – Vesna Zalog
2. mesto: Kogoj Tadej – NTK Logatec
3. mesto: Jamšek Gregor – Edigs Mengeš
Pervinšek Stefan – ŠD Krašnja

UČENKE 3. – 4. razred:

1. mesto: Glavač Senta – Kemičar Hrasnik
2. mesto: Vujin Marina – Ilirija Ljubljana
3. mesto: Močnik Franja – ŠD Krašnja

MLAJ

3. Ščančar (OŠ Beltinci) 3:16,2.
6. Slatnar (OŠ Josip Broz Tito Domžale) 3:21,2.
19. Pančur (OŠ Šlandrove brigade).
24. Sedeljšak, 30. Trdin (oba OŠ Janko Kersnik Brdo).
38. Zalokar (OŠ Josip Broz Tito Domžale).
47. Kranj (OŠ Janko Kersnik Brdo).
49. Zabret (OŠ Olge Avbelj Domžale).
51. Lipovšek (OŠ Josip Broz Tito Domžale).
52. Armeni (OŠ Janko Kersnik Brdo).
53. Jazbec (OŠ Josip Broz Tito Domžale).

Starejše pionirke – 7. razred: roj. 1977 in ml. – 1000 m:

1. Pražnikar (OŠ Bratov Mravljakov Velenje) 3:34,9.
2. Hajšek (OŠ Pohorski odred Slovenska Bistrica) 3:35,4.
3. Pevec (OŠ Revirski borci Trbovlje) 3:38,8.
6. Malovrh (OŠ Šlandrove brigade Domžale) 3:40,6.
16. Čehič (OŠ Radomeljske čete).
19. Kokalj (OŠ Janko Kersnik Brdo).
29. Živič (OŠ Josip Broz Tito Domžale).
34. Urankar (OŠ Olge Avbelj Domžale).
35. Brezovar (OŠ Martin Koželj Dob).
36. Kerč (OŠ Šlandrove brigade Domžale).
37. Breznikar (OŠ Edvard Kardelj Trzin).
41. Vodnjov (OŠ Šlandrove brigade Domžale).
42. Ravnik, 433. Marčun, 44. Lovše, 45. Stare (vse Osnovna šola Josip Broz Tito Domžale).

Starejši pionirji – 8. razred OŠ: roj. 1976 in ml. – 1000 m:

1. Kolar (OŠ Rogašovci Murska Sobota) 2:58,2.
2. Lišušček (OŠ Idrija) 3:02,9.
3. Guštin (OŠ Pohorski odred Slovenska Bistrica) 3:04,7.
21. Kavka (OŠ Šlandrove brigade).
31. Hribar (OŠ Josip Broz Tito Domžale).
37. Kosec (OŠ Matije Blejca Mengeš).
38. Orešek (OŠ Olge Avbelj Domžale).
39. Zorž (OŠ Šlandrove brigade Domžale).
40. Urbanija, 42. Rojnik (oba OŠ Josip Broz Tito Domžale).
45. Dominko (OŠ Vencija Perka Domžale).

Starejše pionirke – 8. razred (roj. 1976 in ml.) – 1000 m:

1. Pungaršek (OŠ Franja Malgaja Šentjur) 3:32,9.
2. Šola 3:33,9.
3. Kolaric (OŠ Ivan Cankar Maribor) 3:35,6.
6. Sovinc (OŠ Šlandrove brigade Domžale) 3:46,6.
12. Nadu (OŠ Edvard Kardelj Trzin).
14. Ružnič (OŠ Šlandrove brigade Domžale).
15. Flerin (OŠ Matije Blejca Mengeš).
16. Hameršak (OŠ Šlandrove brigade).
19. A. Flerin (OŠ Matije Blejca Mengeš).
29. Ahčin, 34. Dimc, 35. Keržan (vse OŠ Martin Koželj Dob).
36. Šuštar, 38. Hančič (obe OŠ Josip Broz Tito Domžale).

JLA – 3000 m:

1. Matič (VP Ljubljana-Polje)

Mlajši mladinci – 1. letnik srednje šole:

roj. 1975 in ml., 2000 m:

1. Steiner (Gimnazija Celje), :17, 7.
2. Barič 6:22,3.
3. Majstorovič 6:23,1 (Železniška srednja šola Ljubljana – atletski odd.)
16. Rode (Srednja kovinarska šola Domžale)

Mlajše mladinke – 1. letnik srednje šole: roj. 1975 in ml. – 1000 m:

1. Mačus 3:33,4
2. Škorjanc (obe Železniška srednja šola Ljubljana – atletski odd.) 3:35,4.

Mlajši mladinci – 2. letnik srednje šole: roj. 1974 in ml., 2000 m:

1. Kožar (Center srednjih šol Velenje) 6:14,8.
2. Mihajlovič (Železniška srednja šola Ljubljana – atletski odd.) 6:16,7
3. Podržavnik (Srednja šola tehniško naravoslovne in pedagoške usmeritve Ravne) 6:18,8.

Kros v Domžalah je postal že tradicionalen. Tekmovalci že vedo povedati: Kros je doma v Domžalah. Zasluga za to gre prizadevnim atletskim delavcem trenerjem in sodnikom...

Na startu krosa (glej fotografijo) so še vsi enaki. Potem pa...

Mlajše mladinke – 2. letnik srednje šole roj. 1974 in ml. – 1000 m:

1. Kranjc (Srednja ekonomska šola Celje) 3:37,6.
2. Kržan (Gimnazija Ledina Ljubljana) 3:40,5.

Starejši mladinci – 3 letnik srednje šole: roj. 1973 in ml. – 3.000 m

1. Zovko (Hrvatska) 9:32,0.
2. Štern 9:34,9
3. Brezovnik (oba Srednja šola tehniško naravoslovne in pedagoške usmeritve Ravne) 9:40,2
9. Pančur, 10. Grat (oba Srednja kovinarska šola Domžale).

Starejše mladinke – 3. letnik srednje šole roj. 1973 in ml. – 2000 m

1. Baltorič (Hrvatska) 7:42,3
2. Raner (Center srednjih šol Velenje) 8:16,8.
3. Markič (Srednja vzgojiteljska šola Ljubljana) 9:08,3

Starejši mladinci – 4. letnik srednje šole: roj. 1972 in ml. – 3000 m:

1. Prelog (Srednja elektro šola Ljubljana) 9:28,0
2. Šinko (Šolski center Iskra Kranj) 9:31,5.
3. Kmetič (Srednja elektro in računalniška šola Maribor) 9:53,8
8. Štupar (Srednja kovinarska šola Domžale).

Starejše mladinke – 4. letnik srednje šole: roj. 1972 in ml. – 2000 m:

1. Djedovič (Center srednjih šol Velenje) 7:43,6.

Člani:

roj. 1971 in st. – 5000 m:

1. Kejžar (ŽAK Ljubljana) 15:16,4
2. Hrapič 15:25,4.
3. Ivšek (oba AK Velenje) 15:44,5.
15. Vilič (AK Domžale)

Članice (roj, 1971 in st.):

1. Golik (Hrvatska) 11:04,0.
2. Živko (AK Koper) 11:06,8.
3. Poznič (AK Velenje) 11:46,7.

Vsekipni vrstni red za osnovne šole:

1. OŠ Pohorski odred Slovenska Bistrica 543 točk.
2. OŠ Idrija 519.
3. OŠ Josip Broz Tito Domžale 430.
5. OŠ Šlandrove brigade Domžale.
8. OŠ Janko Kersnik Brdo 189.
12. OŠ Martin Koželj Dob 181.
19. OŠ Matije Blejca Mengeš 124.
35. OŠ Moravče.

Vsekipni vrstni red za srednje šole:

1. Srednja šola tehniško naravoslovne in pedagoške usmeritve Ravne 277.
2. Kadetska šola Tacen 273.
3. Železniška srednja šola Ljubljana – atletski oddelek 140.
- 6.–7. Srednja kovinarska šola Domžale in Srednja elektro šola Ljubljana 68.

Z leve stojijo:

Pomočnik trenerja Janko Mandelj, Grega Žirovnik, Igor Škrjanc, Dušan Kovačič, Predrag Radović, Tomaž Zemljič, Bojan Brodnik in trener Martin Gorenc.

Čepijo:

Dušan Trifunović, Matjaž Cimperman, Marjan Košak, Luka Jovanović, Jože Žitnik, Rado Trifunović, Grega Zdovc, Matjaž Volkar

Košarkarji Heliosa – republiški prvaki

Košarkarji Heliosa so imenitno zaključili tekmovalno leto v SKL. Z odličnimi igrami so si že v prvenstvu priigrali prvo mesto, s tem pa tudi najboljši izhodiščni položaj za končnico, kjer so v polfinalu ugnali Ježico, v finalu pa še Koper in se uvrstili v 1. B ZKL.

Skoraj deset let je minilo, odkar so domžalski ljubitelji košarke zadnjič spremljali košarkarske tekme na zvezni ravni. V letih 1981/82 so Domžalčani z Andrejašičem, Maronom, Ostermanom, Kotnikom, B. Kržanom, Koširjem, Kovačičem in drugimi, predvsem zaradi slabih iger na svojem igrišču izpadli iz takrat še druge zvezne lige – zahod.

Po neuspehu so v klubu, ki ga je takrat vodil neumorni dr. Mitja Šircelj, pošteno zasukali rokave. Posvetili so se predvsem delu z mlajšimi kategorijami, odlično organizirali delo po domžalskih osnovnih šolah, ki je bilo v bodoče črpališče za sestavljanje pionirskih in kadetskimi ekip, ki so od leta 1983 dosegale najvidnejše rezultate v republiškem merilu.

Načrtovano delo pa je trenerjem, ki jih je vodil eden najboljših slovenskih košarkarskih strokovnjakov Lado Gorjan, kmalu prineslo velik uspeh. Na mladinskem državnem prvenstvu so mladi Domžalčani dosegli enega največjih klubskih uspehov. V finalu so v nabitosti telovadnici OŠ V. Perka, klonili le proti Zadru, ki je imel ta čas v svojih vrstah celo državnega reprezentanta Ariana Komazeca in osvojil drugo mesto v državi.

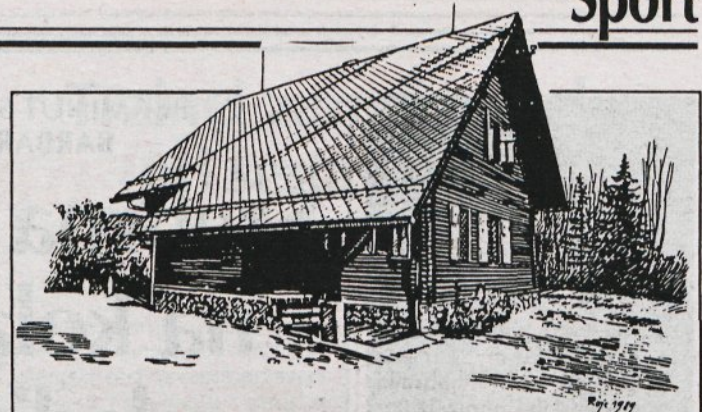
Po uspehu je kar sedem igralcev prešlo v člansko vrsto, kjer so po štirih letih nekateri že nosilci igre v prvem moštvu, (Žirovnik, D. Trifunović, Cimperman, Zemljič) s prihodom visokega Predraga Radoviča in odličnega strelca Bojana Brodnika pa se je začel zmagovalni pohod. Že pred začetkom prvenstva je bilo jasno, da bodo največji tekme Heliosa, Slovan, Ilirija in Ježica, obalni ligaš Koper pa je z okrepljenimi veljal za prvega favorita. »Prvo leto vodim moštvo, s katerim smo pred prvenstvom načrtovali uvrstitev med prve štiri, toda na koncu smo ponujeno priložnost izkoristili. Že v polfinalu smo opravili z odličnim moštvom Ježice, najprijetnejšim presenečenjem slovenske košarkarske lige.

Čeprav smo si priigrali s 16 zmagami in le šestimi porazi najboljši izhodiščni položaj pred finalom, je

bil Koper z »velikimi« okrepljenimi Šantljem, Vučeničem in Šiškom v prednosti. Toda v obeh tekmah smo zaigrali odlično, v Domžalah zmagali z 99:97, v Kopru pa za pol koša premagali odličnega tekmeča (80:81). Z moštvom smo se »ujeli« še v drugem delu prvenstva, kar je za kratek čas poznavanja povsem razumljivo. Prihod prekaljenega Brodnika se je več kot obrestoval. Navdušil me je kapetan Dušan Kovačič, naš najboljši igralec in prvi center v prvenstvu, priložnost pa so izkoristili tudi mlajši, med katerimi so Žirovnik, Zemljič, Rado Trifunović prihodnost ekipe. Za nadaljevanje je moštvo treba okrepiti z dvema ali tremi igralci in poizkusiti v zelo zahtevnem zveznem tekmovalstvu, pravi prvi trener, 35-letni Kranjčan Martin Gorenc.

Nasploh pa v klubu največ razmišljajo o dvorani, saj zdajšnji dom domžalskih košarkarjev telovadnica v OŠ Vencija Perka, nikakor ne ustreza strogim merilom KZJ. Po besedah predsednika Uroša Slavina si v klubu prizadevajo pridobiti v lastništvo in upravljanje dvorano Komunalnega centra, za katero je Elan že pred leti pripravil projekt za izdelavo večnamenskega prostora, primerne za športno kulturni in zabaviščni center Domžal. Razgovori so potekali tudi z občinskimi predstavniki, sam prostor ki zdaj ne služi pravemu namenu pa je v središču mesta vsekakor izredno primeren za omenjene dejavnosti.

Z uspehi, ki so jih košarkarji Heliosa dosegli v zadnjem desetletju, si več kot zaslužijo prenovljeno dvorano za uspešno nastopanje v 1. B ZKL, drugem najkvalitetnejšem jugoslovanskem razredu, v deželi olimpijskih in svetovnih prvakov. SANDI KRAŠEVEC

21. Tabor ljubljanskih planincev bo na mengerski Gobavici 26. maja 1991 ob 11. uri.

Rokovnjaški pohod s Trojan do Mengerske kočice na Gobavici

Meddruštveni odbor planinskih društev ljubljanskega območja, ki združuje 58 planinskih društev in šteje več kot 24.000 članov, organizira NOČNI POHOD, ki so ga poimenovali po zgodovinskih rokovnjačih iz Črnega Grabna:

1. Rokovnjaški pohod

Pričetek pohoda bo 25. maja ob 18. uri pred gostiščem Konjšek na Trojanah, potem pa bo pot vodila na LIPOVEC (788 m), mimo ŠIPKA-SERJANCA na ŠPILK, ter od tu na RAKITOVEC (909 m) in nato v zaselek RAKITOVEC-LASENO, v vas PŠAJNOVCA (659 m) kjer bo počitek. Vsi pohodniki bodo prejeli tu toplo malico.

Od tod bo vodila pot do KUMERČEVEGA MLINA in navzgor proti MALI LAŠNI-VELIKI LAŠNI (630 m), mimo VRANJE PEČI-SPODNJIH PALOVCV navzdol proti KOLOVCU mimo SPODNJEGA RUDNIKA v RAJSKO DOLINO, kjer je zopet predviden kratek predah, nato pa mimo zaselka HUDO, RADOMELJ in MENGŠA na cilj – na MENGEŠKO KOČO, kjer bo v nedeljo 26. maja 21. tabor ljubljanskih planincev s kulturnim programom in planinsko veselico.

Dolžina poti je 45 km, hoje pa bo za okrog 12 ur. Pohoda se lahko udeležijo vsi, ki se čutijo kondicijsko dovolj pripravljeni; da bodo upoštevali navodila vodnikov in spremstva; da bodo ustrezno opremljeni za nočno hojo in nepredvidljive vremenske razmere. Organizator priporoča pohodnikom, da imajo baterijsko svetilko z rezervnimi baterijskimi vložki, láhko, že vhojeno obutev, mezačo z jedilnim priborom ter osebno opremo za sredogorje.

Prijave sprejemajo na Planinski zvezi Slovenije, Ljubljana, Dvorčakova 9 ali pa telefonsko na št. 312-553 pri gospe Racman Jani. Prijave oddajte do 20. maja 1991.

Prijavite se lahko tudi pri vašem planinskem društvu, ki bo prijave posredovalo na PZS.

Prijavnina znaša 100,00 din, vplačate pa jo lahko tudi na startu pri prevzemu izkaznice.

Na cilj bodo pohodniki prejeli diplomu.

Vabimo vse planince in ostale, da se udeležijo pohoda.

PETER LAVRIČ

DRUŠTVO LOKOSTRELCEV DOMŽALE (DLD)

Lokostrelstvo – šport, a tudi rekreacija

V prazgodovini je bil vsak moški lovec. Lok in puščica sta krojila usodo človeka, med drugim seveda, in tako spremljala razvoj človeštva v civilizirano družbo. Oče modernega lokostrelstva in lova z lokom MAURICE THOMPSON je leta 1878 v knjigi »Čarovništvo lokostrelstva« v uvodnih besedah zapisal: »Kolikor časa bo luna svetila in na svoji poti oblikovala čudovit lok, toliko časa bo lokostrelstvo privlačilo ljudska srca.« Z njegovim bratom Wilom sta svoje izkušnje o lovu z lokom ter o lokostrelstvu sistematično posredovala širši javnosti Amerike. V istem času kot v Ameriki so tudi v Evropi začeli Skandinavci in Belgijci propagirati lokostrelstvo kot športno panogo. Vzpel so se celo tako daleč, da so lokostrelstvo sprejeli kot olimpijski šport na olimpijadi v Parizu leta 1900. Potem je bilo lokostrelstvo na olimpijskih igrah še leta 1904, 1908 in 1920. Leta 1972 pa so lokostrelstvo ponovno sprejeli v seznam olimpijskih iger v Münchnu.

Lokostrelstvo je šport, s katerim se lahko ukvarjajo vsi, moški in ženske, dečki in deklice, ne glede na starost. Z lokostrelstvom se lahko ukvarjamo kot s športom za rekreacijo ali pa tekmovalno. Turnirsko tekmovalje delimo na več vrst. To so FITA-turnir, Hanter and Field turnir, dvoranski turnir FITA, Flight, Clout in drugi. Vsi turnirji imajo pravila, ki jih je sprejela Mednarodna lokostrelska zveza (Federation International de Tir à l'arc – FITA). Posebna zanimivost oz. posebnost vseh lokostrelskih turnirjev je, da hkrati na istem tekmovalnem prostoru tekmujejo moški in ženske, dečki in deklice. Seveda pa so tekmovalci razdeljeni v starostne skupine in po spolu.

Turnir FITA je turnir na odprtem travniku – najbolj primerno je igrišče za nogomet. Strelišče ima poljubno število po pet metrov širokih tekmovalnih pasov, na koncu katerih sta po dve tarči. Vsi udeleženci streljajo v enem turnirskem krogu za štiri razdalje, na vsako po 36 puščic. Člani streljajo na razda-

lje 90, 70, 50 in 30 m, članice, mladinci in mladinke pa na razdalje 70, 60, 50 in 30 m, pionirji in pionirke pa na 50, 40, 30 in 20 m. Tako vsak ustrelji v enem turnirskem krogu, ki traja ves dan, 144 puščic. Premer lic na tarčah na daljši dve razdalji je 112 cm, na krajši dve pa 80 cm. Organizator razdeli strelce na A in B skupino. Obe streljata izmenično s strelne črte, za katero je najmanj še pet metrov nazaj črta čakanja.

Število slovenskih lokostrelcev strmo narašča – vodilni v Jugoslovanski AH reprezentanci smo izključno Slovenci. Začetki domžalskega lokostrelstva segajo v leto 1975. DANIJEL NARÓBE, JANEZ ŠKOFIC in MIHA KAVKA so bili prvi strelci kot Sekcija ljubljanskega lokostrelskega društva. Leta 1988 pa je bilo ustanovljeno Društvo lokostrelcev Domžale. Njegov predsednik je MIHA KAVKA. Društvo šteje okrog 25 članov, med katerimi je 10 aktivnih. Lokostrelstvo je družaben šport. Vsi tekmovalci po vsem svetu so prijatelji med seboj, vsi se tikajo in kličejo po imenih, čeprav so si na turnirjih še taki tekmeči: rivalstvo torej pri tem športu lahko odmislimo.

Glavni vzrok pisanja pričujočega članka je v anonimnosti dveh mladih državnih prvakov in ekipnih uspehov kluba DLD na nivoju prve zvezne lige ter ne na zadnje v uvrstitvi v državno reprezentanco za svetovno prvenstvo. Vsi člani društva so predvsem samoplačniki, sredstva TKS (Telesnokulturne skupnosti) zadoščajo samo za plačevanje telovadnice za tri zimske mesece. Zlasti za poodmledek DLD pričakuje tako moralno kakor tudi denarno podporo kot vzpodbudo za doseganje še večje množičnosti slovenskega lokostrelstva. Ali ni hvale vredno, da se mladi ukvarjajo s športom in si tako urijo telo in plemenitijo duha, kakor da se kakorkoli izživljajo brez ustrezne fizične in duhovne koristi.

Duša Lokostrelskega društva Domžale je JANEZ ŠKOFIC, starejši, ki se je uvrstil v državno reprezentanco za svetovno prvenstvo na Norveškem. Na tem mestu ni nevredno omenbe, da je TKS pripisovala na priporočilo župana Ervina Antona Schwarzbartla za stroške za udeležbo Janeza Škofica na svetovnem prvenstvu v športovnosti 1000 DEM.

V letošnjem letu marca je bilo državno dvoransko prvenstvo v Kranjski gori. Državna prvaka iz Domžal sta bila GREGOR PODGORŠEK in JANEZ ŠKOFIC, mlajši, ekipno pa je bilo DLD v konkurenci compound neomejeno – tretje. 14. aprila letos pa je bilo prvo odprto tekmovalje v sklopu slovenskega pokala american round v Senčurju. Od Domžalčanov so sodelovali Janez Škofic, Miha Kavka, člana compound, od mladincev compound Gregor Podgoršek in od pionirjev compound Janez Škofic. V Senčurju udeležba ni bila nič manjša kakor na državnem prvenstvu, kar pomeni – zelo velika. GREGOR PODGORŠEK je pri mladincih doslej trikrat osvojil državno prvenstvo, JANEZ ŠKOFIC, ml., pa pri pionirjih štirikrat.

Naslednje tekmovalje je v sklopu slovenskega pokala v Dragomeru pri Brezovici, zadnje nedeljo v septembru pa je tekmovalje tudi v Domžalah, tudi za slovenski pokal. Potrudimo se in moralno podprimo naše lokostrelce s številno udeležbo.

Društvo lokostrelcev Domžale, zlasti obema JANEZOMA ŠKOFICEMA, očetu in sinu, ter GREGORJU PODGORŠKU, s posebnim poudarkom še obema mladima državnima prvakoma lahko samo čestitamo ob visokih uvrstitvah in tekmovalnih uspehih. Intervju z njima ter posebej njuni fotografiji bomo objavili v prihodnji številki Slamnika.

IVAN KEPIC

LOVCI SO TEKMOVALI!

Samo v tarčo srnjaka

Kolovec: Ob vsakoletnem nastrepu pušk risanec je Lovska družina Domžale izvedla tudi družinsko prvenstvo v streljanju na tarčo srnjaka. Tekmovalje se je odvijalo pri Lovski koči na Kolovcu.

Rezultati: Veterani: 1. Krušnik Vili 31, 2. Markič Marjan 29, 3. Humar Štefan 26; Člani do 50 let: 1. Štante Brane 35, 2. Kovič Marjan 31, 3. Štihtar Andrej 27; Absolutna kategorija: 1. Štante Brane 67, 2. Kovič Marjan 66, 3. Štihtar Andrej 58;

M. K.

Zdrav, naporen, a lep šport

Po gramoznih kucljih z BMX kolesom

Pred dnevi, bilo je na soboto, 27. aprila 1991, so prizadevni športni delavci na Količevem na tam zgrajeni progi pripravili prvo letošnje tekmovalje. Na isti progi nameravajo pripraviti še štiri taka tekmovalja, ki bodo štela za lovoriko AVTOODPAD VRHOVEC. Srečo Vrhovec je lastnik firme, pa tudi pokrovitelj vseh pokalov in tekmovalj v letošnji sezoni. Tekmovalcev je bilo mnogo, tako da tekmovalja v tem športu postajajo iz leta v leto bolj množična, prav tako pa se povečuje tudi zanimanje gledalcev.

Nastope na BMX kolesih so pripravili v štirih kategorijah: Skupina do 8 let:

1. Zajc Jožko
2. Osolnik Maja
3. Repac Matic
4. Zajc Jure
- 5.-6. Sušnik Jure in Kovač Marko

Skupina od 8 do 10 let:

1. Repac Miloš
2. Pančur Luka
3. Kovač Stane
4. Zajc Aleksander
- 5.-6. Arnež Aleš in Kovač Marko

Skupina od 11 do 13 let:

1. Pančur Rok
2. Lipovšek Boštjan
3. Vrhovec Gregor
4. Jeras Tomaž
- 5.-6. Karner Stanko in Milanovič Peter

Skupina od 14 do 16 let:

1. Tomc Gašper
2. Bolhar Marjan
3. Bohinec Marko
4. Perci Bojan

V skupini za tekmovalce od 8 do 10 let so podelili tudi prehodni pokal, ki se ga prejme za dve zaporedni zmagi ali za tri zmage v sezoni. Pokal, ki ga je podaril starejši občan Jože Burja, je trenutno v lasti doslej najuspešnejšega tekmovalca MILOŠA REPACA.

Zanimivost tekmovalja je bilo tudi tekmovalje mlajših veterana-

nov, ki so z nekoliko več sape vendarle zmogli en krog zahtevne vožnje po kucljih tekmovališča. Borba za prvo mesto in osvežilni šampanjec je bila huda, doseženi pa so bili naslednji rezultati:

1. Jani Štihtar
2. Silvo Zajc
3. Vili Rebolj
4. Igor Smolnikar

Prvo naslednje tekmovalje, na katerega vas vabijo, bo 1. junija 1991 na VIRU.

Vas zanima vožnja z BMX kolesi na poligonu?

Lotite se zanimivega športa. V njem lahko najdete svoj užitek kot tekmovalca ali pa sprostitvev kot rekreativec. Vsi ste vabljeni: najmlajši, mladina, tudi starejši! Pridružite se nam! Radi vas bomo sprejeli, tudi če boste samo gledalec...

Prijavite se vodji vseh tekmovalj STANETU SUŠNIKU, AVTOELEKTRIKA, VIR, ZOISOVA 30, tel. (061) 713-137.

TABORNIŠKA PRIREDITEV V MENGŠU:

40 let v 400 minutah

Zveza tabornikov Slovenije je 22. aprila praznovala 40. letnico svoje ustanovitve. Da bi to dejstvo praznovali karseda slavno, so taborniki Odreda Mlinskih kamnov iz Radomelj, Odreda Upornega plemena iz Mengša in Odreda Skalnih taborov iz Domžal pripravili množično Domžalsko srečanje tabornikov in skavtov iz Slovenije pa tudi tujih. Srečanje je bilo v soboto, 20. aprila v Športnem parku v Mengšu.

Preko vsega dne so potekala različne aktivnosti s prikazi taborniškega dela in različnimi družabnimi igrami, spretnostmi, zabavo.

Po otvoritvi srečanja in dvigu zastave so se posvetili signalizaciji, to je ogledu prenosa sporočila iz kraja v kraj. Med seboj so se pomerili lokostrelci,

odredili so sestavili ekipe v košarki in odbojki ter se preizkusili med seboj. Udeleženci so

Tejle napravi, na kateri tekmuje tabornik se reče A. disciplina: šprint z a – jem

lahko vse do kosila nastopali v šaljivih tekmovanjih. Po nizki ceni so nastopajoči lahko kupili topel obrok, sledil pa je mnogoboj na progi v tarzanskem stilu z mnogimi preizkušnjami.

Popoldne so pripravili tudi cross country (Camel-Trophy – peš skozi mengeške pragozdove) in tekmo v scoutballu za pet članske ekipe, prav tako pa tudi tekmovanje v orientaciji.

Posebej odmevno je bilo tekmovanje – šprint z A-jem (glej fotografijo). Taborniki so se pomerili še v vlečenju vrvi, razvozlavljanju vozlov, večer pa so sklenili ob tabornem ognju s skeči, pesmim, z znano in lepo taborniško razigranostjo.

Ob koncu so si zaželeli: navsilenje, pa kmalu se spet dobimo!

Taborništvu in taborniki so navajeni, da se najprej dvigne zastava. Tudi v Mengšu se je!

Nogomet se da lahko igrati brez nog. Tole bi bil recimo »vrečebrc«

SKATERJI NA DOMŽALSKIH ULICAH

Vožnja in skoki na dilci in z dilco

Zato Domžalčani nismo več presenečeni če nas sredi mestnega vrveža prehitevajo fantje, ki skatajo po betonskih površinah, pa najsibo to pločnik, cesta ali parkirišče. Resnici na ljubo je treba zapisati, da jih preganjajo povsod, kjer se pojavijo, a mladost pomeni tudi iznajdljivost in hitro si najdejo nove površine za vožnjo in izvajanje likov z deskami na štirih kolesčkih.

Ta šport, ki se je kot energičen produkt urbanih središč razvil v osemdesetih letih, kot v Ameriki, je po filmu Trashin leta 1987 zašel tudi v Evropo in lani tudi v Slovenijo. Aprila 1990 so skaterji pod okriljem športnega društva Svoboda ustanovili prvi skaterski klub Skate core klub Ljubljana. V organizaciji tega kluba je bilo že nekaj uličnih tekmovanj, skate noč v klubu K4, pojavili pa

so se tudi na spomladanskem sejmu Alpe Jadran, kjer so predstavili svojo dejavnost na veliki leseni rampi.

Domžalski fantje, osnovnošolci in srednješolci so sledili trendom in lansko jesen začeli skatati: Jernej Gašperlin, Gregor Podgoršek, Roman Buhinjak, Boštjan Volmajer, Mitja Podgoršek in Damjan Novak so bili med prvimi, kasneje pa so se jim pridruževali vedno novi navdušenci. Za začetek so si nakupili skromno, neprofesionalno opremo, kasneje pa so postopoma prišli tudi do boljše.

Skaterjem lahko rečemo tudi rolkarji, a med njimi obstaja razlika, ki ga lahko razložimo nekako takole: vsi skaterji začnejo kot rolkarji, za vse rolkarje pa ni nujno, da bodo postali skaterji. Področje skatinga ima natančno

terminologijo in brez poznavanja te terminologije je težko razumeti, kaj ti fantje v resnici počnejo. Ločijo tri sloge vožnje: free – prosti, street – cestni in vert ali ramp. Učijo se jih s pomočjo filmov in video posnetkov, iz revij in od prijateljev. Domžalskim skaterjem je veliko pokazal njihov prijatelj Damjan Može iz Ljubljane. Toda vedeti je potrebno še to, da za razliko od ostalih športnikov, skaterji ni-

NOV IN ZANIMIV ŠPORT JE DOBIL SVOJE PRIVRŽENCE TUDI V DOMŽALAH – SKATERJI NA POHODU. FOTO: SAŠO NOVAK

majo trenerjev. Potem, ko obvladajo osnove, ki se jih naučijo predvsem drug od drugega, si nadaljnje kombinacije izmišljajo sami.

Domžalski skaterji pravijo, da je najprej potrebno ujeti ravnotežje, ga obdržati, potem pa so na vrsti osnovni triki, kot je derimo skok z rolko v višino – olly, ray slide – skok in drsanje z notranjim robom rolke po kovinski cevi ali betonskem robu, pa vrtenje skata med vožnjo, skok z obratom devetdesetih stopinj in še kaj. Nekateri liki in figure so prave akrobatske veščine, še posebej tisti na rampu.

Za profesionalne rampe, ki stanejo okoli 200 tisoč dinarjev naši skaterji seveda še nimajo denarja, zato pa si pomagajo s tesanjem manjših ponaredkov. Na enem takih smo jih posneli tudi v Verovškovi ulici, kjer so trenirali v začetku pomladi. Sicer pa domžalski skaterji kar z vozičkom prevažajo ramp z enega konca na drugi, da jim ga ne ukradejo ali razbijejo, kar se jim je že nekajkrat zgodilo. Sedaj so si našli primeren prostor ob športnem centru Ten Ten, asfaltirano ploščad, ki je v resnici slepa ulica. Tam jih za sedaj še nihče ne preganja, še več celo »neuradno« so jim do-

volili treninge. Da stvar jemljejo zares, je razvidno tudi iz njihove zagnanosti pri ustanavljanju kluba in za začetek razmišljajo predvsem o priključitvi enemu uveljavljenih domžalskih športnih klubov, kjer naj bi jim izkušenejši svetovali pri organiziranju dejavnosti.

V tujini se okrog skaterjev kopiči precej denarja. Na tekmovanjih zmagovalci dobijo po 5000 DEM, evropski profi skater na leto zasluži povprečno 25.000 dolarjev, njegov ameriški kolega pa 150.000 dolarjev. Toda mlade domžalske skaterje denar ne zanima. Radi bi ga le toliko, da bi si lahko kupili dobro opremo. Cena profesionalnega skata se giblje okoli 450 DEM. Skateboard je narejen iz lahke plastike, ki mora biti udrt, (konkavna), široka z nekoliko dvignjenim repom, podvoz pa je iz posebne magnetne litine. Zelo pomembni sestavni deli pa so še osi in kolesčka. K opravi spadajo še ščitniki za komolce in kolena, superge, ki ščitijo gležnje, čelada za ramp, hlače in majice živopisanih barv in posebne rokavice.

Če hočete poskusiti, si jim pridružite. Skating je, pravijo, način življenja.

SAŠO NOVAK

TRZINCI NAJUSPEŠNEJŠI NA REPUBLIŠKEM PRVENSTVU

Pionirke SD Trzin – republiške prvakinja

Ljubljana: Mestna strelska zveza Ljubljane je dne 23. in 24. marca izvedla republiško prvenstvo v streljanju s serijsko zračno puško za vse kategorije. Tekmovanja se je udeležilo preko 600 tekmovalcev. Najuspešnejši so bili Trzinski strelci kateri so osvojili kar tri medalje. Normo za nastop na državnem prvenstvu je izpolnilo kar 20 strelcev naše občine.

Rezultati: Člani-ekipno: 1. Kamnik 1119, 11. Trzin 1103, 36. Kolopčič 369, 34. Brečko 367, 35. Gradišar 367, 36. Perne 367 (vsi Trzin), 57. Kovič 366, 84. Jerman 362 (oba Domžale); Članice-ekipno: 1. Oražem (Portorož) 377, 8. Perne A. (Trzin) 363, 16. Komučar (Domžale) 357, 18. Perne I. 357, 27. Bratovž 331 (obe Trzin); Mladinci-ekipno: 1. A. Hokraut 1094, 9. Trzin 1066; Mladinci: posamezno: 1. Kandare (Brest) 376, 5. Gradišar 371, 46. Habat 349, 57. Mavrin 346 (vsi Trzin); Mladinke-ekipno: 1. Tabor 1082, 3. Trzin 1058; Mladinke-posamezno: 1. Oražem (Portorož) 382, 6. Perne 363, 19. Bratovž 354, 33. Brečko 345 (vse Tr-

zin); Pionirji-eipno: 1. Olimpija 517, 21. Domžale 476; Pionirji- posamezno: 1. Biderman (Rudnik) 176, 27. Strmšek 168, 77. Adlešič 159, 100. Kovič 148 (vsi Domžale); Pionirke-ekipno: 1. Trzin 516; Pionirke-posamezno: 1. Sorak (Partizan) 180, 3. Habjan 177, 15. Mušič 170, 18. Savšek 169, 43. Mavrin 150, 16. Fila 149, 55. Mučibabič 143 (vse Trzin)

Zadar: Strelska družina Zadar je na novem strelišču za zračno orožje »Mocire« izvedla državno prvenstvo v streljanju z zračno puško mednarodni program. Našo občino so zastopali mladi strelci Trzina in Domžal, sicer pa se je tekmovanja udeležilo preko 400 strelcev iz 32 strelskih družen, kot zanimivost moramo poudariti, da je člansko ekipo strelske družine Domžale zastopala kar družina Kovič, poleg očeta Marjana še sinova

Simon in Gregor. To je eden redkih primerov, če ni celo edini da je ekipa, ki je nastopala na državnem prvenstvu tako sestavljena. Sicer je pa normo za kategorizirane športnike izpolnilo pet naših strelcev. Rezultati: Mladinci-ekipno: 1. Partizan 1727, 10. Domžale 1631; Mladinci-posamezno: 1. Milenkovič (Partizan) 582, 11. Kovič S. (Domžale) 569, 18. Gradišar (Trzin) 563, 25. Kovič G. 554, 52. Šinko 518 (oba Domžale); Mla-

Kovič Simon uspešen

Sarajevo: Strelska družina Mile Vujevič Učo iz Sarajeva je na svojem strelišču v Olimpijski dvorani »ZETRA« izvedla peto kolo pokala SFRJ v streljanju s standardnim zračnim orožjem. Tekmovanja se je udeležilo preko 200 tekmovalcev v obeh disciplinah in kategorijah. Nastopil je tudi najboljši mladi strelac Slovenije Simon Kovič član strelske družine Domžale, ki je zasedel solidno

11. mesto v enotni članski konkurenci in se s tem priboril nastop na šestem kolu pokala, ki bo v mesecu maju v Novem Sadu.

Rezultati: Člani-puška: 1. Maksimovič (Partizan) 593, 2. Vignjevič (Solun) 584, 3. Fazlija (Sarajevo) 581, 11. Kovič (Domžale) 574, 15. Kandare (Brest) 572, itd.

Trzinke za las ob medaljo

Osijek: Na strelišču Pampas v Osijeku je bilo v soboto 6. aprila 1991 Državno prvenstvo pionirjev in pionirk v streljanju z zračno serijsko puško. Našo občino so zastopale mlade trzinske strelke, ki so se uvrstile na izvrstno četrto mesto, medalja jim je ušla samo za dva kroga. Med posameznicami, pa je letošnja republiška prvakinja Habjan Mojca zasedla solidno osmo mesto.

Rezultati: Pionirke-ekipno 1. Zenica 537, 2. Tabor (Ježica) 526, 3. Olimpija 525, 4. Trzin 523; Pionirke-posamezno: 1. Stojanovič (Zenica) 184, 8. Habjan (Trzin) 178; MK

Slogani o pivu!

Na svoji se poti ustavi, s čašo našega piva nazdravi!

Nič ni bolj iskriivo kot Domžalsko hladno pivo!

Ob čaši našega piva vsak žejen uživa...

Pivo sladkogrenko zate in za ženko!

Pijte naše novo pivo bo življenje radoživo!

Našega piva kozarec vsaki žejji udarec!

LEVSTEK ZLATKA
Ravnikarjeva 7
61235 Radomlje

Ko vročina se začne, Janez sodčke brž odpre – to nam je domžalsko pivo...

»Adam Ravbar super pivo!«
NUŠKA TROJER
61230 Domžale, Sejmiška 35

Pivo, pivo, pivčička, naša prva pivnica, se v Domžalah je rodila in si svet bo osvojila!

JANEZ JEREB,
61230 Domžale, Nikola Tesla 9

Veliko po svetu sem hodila, marsikje sem pivo pila, pa še k Janezu zavila... in res rečem jaz lahko, da Rodiško pivo po grlu steklo je sladko.

VRHOVNIK RENATA,
61230 Domžale, Nikola Tesla 7

Z etiketo »ADAM RAVBAR« piti pivo, je počutje ugodno, neminljivo!

Kdor pripoveduje dobre vice, prav gotovo pije pivo iz Rodice.

Povem vam po pravici, da najboljšje pivo varijo na Rodici

Franc Kmetič

Čprav zunaj ni vroče, telo Ravbar pivo hoče.

Veselje, radost vliva čaša Ravbar piva.

Pijača vedno vaša – dobrega piva čaša!

Ko v tebi žeja se oglša, potolaži jo piva čaša.

Pivo dan na dan, močno kot Krpan.

Pivo Ravbar vsi pijemo radi, zato to pivo pri nas je v navadi.
BOJAN AJDIČ
Ljubljana

Dve pesmi Zlatke Levstek

Pomladna

Pomlad je, večer mrak vodi v temo, prižgo se občutki, ki burijo slo.

Ob sebi te čutim dotik moje sreče, zakaj le trepečem, k tebi me vleče,

Postoj za trenutek, ustavi ta čas, poljubi me čutno, razdaj, kar imaš.

Radost

Radost je živeti, žarek vsak ujeti, temo pozabiti, srečo le deliti.

Radost sanje piti, vsak dan srečen biti, lepe pesmi peti, ljubega imeti.

Radost ljuben biti nežnosti odkriti, ljubeča objeti, žeje razumeti.

V MENGEŠKI »OBČINSKI« HIŠI SAMOPOSTREŽNA BLAGOVNICA

Mengšani imajo naposled svojo Mini blagovnico

V domžalskem Napredku so že pred časom ugotovili, da Mengšani potrebujejo svojo blagovno išo. V prostorih zarje v Mengšu, kjer je na voljo cca 200 m² prostora, so dosedanje ponudbe bogato razširili. Od prejšnje ponudbe so ohranili oblačila, perilo, nogavice, metrsko blago, pozamerterijo ter šolski program.

Dopolnili pa so ponudbo z drogerijskim blagom, z gospodinjstskimi potrebščinami, konditorski izdelki in hladilno omaro s sladoledom, trafiko, oddelkom s čistili (velika večina iz uvoza) ter drugim.

Blago z oznako »Akcija«

Posebno so se potrudili, da iz celotne Napredkove dejavnosti izluščijo kvalitetno blago s posebej atraktivnimi znižanimi cenami. Kupec bo vedno našel nekaj, kar bo poceni, vendar kvalitetno. Obljubljajo, da bo vedno na voljo 20 izdelkov po posebej ugodnih cenah, vendar še vedno zelo kvalitetnih. Nasilni bodo oznako »Akcija«, našli pa jih boste na posebej vidnih mestih v ponudbi.

Trgovina, ki je bila odprta v začetku aprila, že deluje po

samopostrežnem sistemu, ki je posebno prijeten za ogledovanje in izbiranje blaga potrošnikom. Trgovina je odprta vsak dan od 8. – 19.30 ure, ob sobotah od 7.30 – 13. ure. Mengšani in okoličani, ki doslej svoje blagovnice niso imeli

lahko sporočijo svoje želje po izbiri blaga tudi po telefonu 737-044.

Prijazni kolektiv, ki ga vodi poslovodkinja domačinka Marta Avbelj in šteje 6 zaposlenih, se bo potrudil, da bo ustregel željam potrošnikov. Navsezadnje je pomembno sledeče, kar so nam v trgovini tudi povedali: Kaj bomo ponujali je v veliki meri tudi stvar želja in odločitev potrošnikov. Posebna ugodnost je tudi v ugodnih potrošniških posojilih in plačilu na tri čeke...

Se boste teh ugodnosti poslužili?

Izbira v mengeški blagovnici je res velika...

Mengšani so se na novo ponudbo v nekdanji Zarji že navadili, nekateri pa po iste stvari še vedno hodijo drugam. Pa jim ponujajo v domačem kraju...

OBČINA DOMŽALE

Uprava za inšpekcijske službe

razpisuje prosta dela in naloge

1. Opravljanje sanitarnih inšpekcijskih pregledov, za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Pogoji za zasedbo:

- visoka (VIS VII) ali višja (VŠ VI) izobrazba zdravstvene smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- strokovni izpit za inšpektorja
- aktivno znanje slovenskega jezika

2. Opravljanje tržnih inšpekcijskih pregledov, za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Pogoji za zasedbo:

- dipl. inž. živ. tehnologije (VIS VII) ali inž. živ. tehnologije (VŠ VI)
- 3 leta delovnih izkušenj
- strokovni izpit za inšpektorja
- aktivno znanje slovenskega jezika

3. Opravljanje veterinarskih inšpekcijskih pregledov, za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Pogoji za zasedbo:

- dipl. veterinar (VIS VII)
- 5 let delovnih izkušenj
- strokovni izpit za inšpektorja
- aktivno znanje slovenskega jezika

4. Opravljanje požarnih inšpekcijskih pregledov, za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Pogoji za zasedbo:

- dipl. varnostni inženir (VIS VII) ali varnostni inženir (VŠ VI)
- 3 leta delovnih izkušenj
- strokovni izpit za inšpektorja
- aktivno znanje slovenskega jezika

Izbrani kandidati bodo imenovani za dobo 4 let in bodo po poteku te dobe lahko ponovno imenovani. Določeno je tri mesečno poskusno delo.

Prijave z življenjepisom ter dokazili o izpolnjevanju pogojev, pošljite v 8 dneh po objavi kadrovske službi upravnih organov in strokovnih služb občine Domžale.

Ljubljanska banka

Ljubljanska banka
Banka Domžale d.d.
Domžale

NOVA PONUDBA BLAGAJNIŠKI ZAPISKI LJUBLJANSKE BANKE – BANKE DOMŽALE D.D., DOMŽALE

Od 5. aprila 1991 dalje izvaja Ljubljanska banka – Banka Domžale d.d. vpise blagajniških zapisov za podjetja in druge pravne osebe ter občane.

KAJ JE BLAGAJNIŠKI ZAPIS?

je vrednostni papir, izdan na podlagi Zakona o vrednostnih papirjih z določenim rokom dospelosti in določeno obrestno mero, s katerim se izdajatelj obvezuje, da bo prinosniku izplačal določenega dne na blagajniškem izpisku naveden znesek.

IZDAJATELJ BLAGAJNIŠKEGA ZAPISA je Ljubljanska banka – Banka Domžale d.d.

PREDNOSTNI NAKUPA:

- VALUTNA KLAUZULA (blagajniški zapis se izplača v dinarski protivrednosti prinosniku na dan zapadlosti glavnice in obresti po srednjem tečaju tuje valute, ki je navedena na blagajniškem zapisu).
- OBRETNOSTNA MERA: 12% letna, obračunana na konformni način.

ZAPADLOST:

Rok zapadlosti blagajniških zapisov je 90 dni od dneva vpisa.

INFORMACIJE O VPISIH BLAGAJNIŠKIH ZAPISOV:

Informacije o vpisih blagajniških zapisov lahko dobite:

- za pravne osebe in podjetja v Domžalah na Ljubljanski 62, telefon: 721-731, int. 255
- občani v vseh ekspoziturah Ljubljanske banke – Banke Domžale d.d., Domžale
- v vseh enotah tudi prodajamo obveznice Republike Slovenije
LB – Banka Domžale d.d.

Na sprehodu

Noči in dnevi

Lepega zimskega dne sem šla na sprehod. Občudovala sem pokrajino, ki je bila pokrita s snegom. Vsa lepa in čista je bila pripravljena na božične in novoletne praznike.

Proti večerju sem srečala nekega starčka. Mimo so prišli fantje, ki so se kepal. Nek fant je s kepo zadel ubogega starčka v obraz. Starček si je z rokami potegnil sneg z obraza. Fantje so se mu smejali in mu zopet vrgli kepo v obraz. Starček je pobesnel. Jezen se je odpravil domov.

Naslednji dan je šel ponovno na sprehod. Iz radovednosti sem se tudi jaz odpravila za njim. Ob sprehajalni poti so ga že čakali fantje. Na starčka se je vsulo na stotine kep. Ves v strahu in bolečinah se je

sesedel na tla. Ker nisem mogla gledati strahotnega fantovskega početja, sem se fantom uprla in pomagala starčku vstati. Hvaležno se mi je nasmehnil. Fantje so me od začudenja gledali. Vprašali so, zakaj pomagam starčku, ki ga ne poznam. Odgovorila sem jim, da zato, ker sem mu dolžna pomagati. Rekla sem jim še, da naj se mu lepo opravičijo. Fantje so se mu res opravičili in odšli po svoji poti naprej, midva s starčkom pa sva odšla domov.

Še v postelji sem premišljevala o starčku in fantih. Njegov hvaležni nasmeh, ki ga imam še vedno pred očmi, mi pomeni zmago dobrega nad objestnim.

MARJETA PEČNIK, 5. b
OŠ Matija Blejca-Matevža,
Mengeš

BISTER, OSTER, JASEN, ČIST BO POGLED SKOZI BRIGITINA OČALA:

Optika Brigite Hajdič na Viru

Na Bukovčevi 30 na Viru – to je tam nekje nasproti gostilne Ribič, je Brigita Hajdič v novo-gradnji tik ob cesti odprla nove poslovne prostore »OPTIKA«.

Kaj vam ponujajo v lepih, svetlih in sodobno urejenih prostorih?

Vse, kar zadeva vaše oči!

Posebno: vsak četrtek med 15. in 17. uro je na voljo zdravnik – okulist iz Ljubljane, ki bo strani vašega vida pogledal s strokovne plati.

Sicer pa boste v lokalu dobili očala vseh vrst, dioptrij, okvirjev, različnih stekel. Na voljo imajo kontaktne leče, tekočine in čistila zanje.

Našli boste modne izvedbe različnih okvirjev (tudi za nekoliko bolj zahtevne stranke) sončna očala, trakove za očala v modnih barvah, etuije in škatle, pribor za čiščenje in še marsikaj.

S tretjim gledajo na vas v OPTIKI BRIGITA!

Morda bi pa poklicali: 711-870? Čakajo vas!

Mali oglasi

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662.

POCENI IZDELUJEM IN MONTIRAM ORIGINALNE POLICE ZA TELEFON. Pri- mož KOSMAČ, Preserje, VI. ulica št. 5, Radomlje, tel. 727-199

POMOČ V GOSPODINJSTVU na svojem domu išče upokojenec iz Količevega. Ostalo po dogovoru. Informacije na tel. 737-633.

VESTNO žensko za čiščenje gostilne v dopoldanskem času in osebo za pomoč v gostilni honorarno zaposlimo. Interesentke naj se javijo na tel. 721-577, 712-878

INŠTRUIRAM matematiko za osnovne in srednje šole. Telefon 737-336.

PRODAM fižol bio pride-lave in domača jajca, kokoši so spuščene! Tel. 714-937 popoldne ali zvečer.

IŠČETE GARAŽO V CENTRU? V centru Domžal SPB-1 prodam novo garažo. Prevzem takoj! Telefon 713-546 – zvečer.

INŠTRUIRAM matematiko in angleščino za osnovno šolo. Romana, tel. 724-100.

IŠČEM varstvo za enoletnega dečka od 1. junija 1991 dalje na relaciji od Doba do Trzina. Sporočite na telefon 714-206 ali 712-646.

PRODAM motorno kolo MZ ETZ 250, letnik 87. Motor je registriran do 3. avgusta 1991. Eno leto ni bil vožen in je dobro ohranjen. Ogleđ na Viru, Rožna 11, telefon 711-624.

FRIZERKO s prakso v Kamniku zaposlim. Telefon 815-352.

TOVARNA TEKSTILIJ ZA NOTRANJO OPREMO
Kamnik, Ljubljanska 6, Jugoslavija
telefoni: 061/831-365, 832-410
tekoči račun 50140-601-32746
telex 31734 IDEJA YU

IDEJA iz Kamnika išče 400m² prostorov za mirno proizvodno dejavnost. Tel.: 813-365.

SERVIS KOLES RAKUN

Trzin, Za hribom 11b, tel.: 714-374

Odprto od ponedeljka do petka
od 16.30-19.30.

Se priporočamo!

AMD LUKOVICA

vabi vse člane in ljubitelje motocrosa

na letno skupščino,
ki bo v petek, dne 24. 5. 1991 ob 20. uri
v združnem domu v Lukovici 46

Posebno vabimo na konferenco vse naše aktivne in nekdanje tekmovalce, katere vabimo, da se pridružijo vodstvu in z novimi idejami in močmi pripomorejo k izboljšanju delovanja društva.

Vsem tekmovalcem želimo obilo športnih uspehov. Vsi člani in ljubitelji pa ste na sejo VLJUDNO VABLJENI!

Predsednik AMD Lukovica
FRANCI AVBELJ

Instalacije in servisiranje centralnega ogrevanja

Marko Urbanija, 61235 Radomlje,
☎ (061) 815-755, 727-910

M M – mojster Marko pride na dom

Marko Urbanija je mladenič, ki je mojster desetine poklicev. Radomljan, ki ga lahko pokličete po telefonu 727-910, vam bo lahko opravil – če ga boste naročili – vsa naslednja dela:

- adaptacijo kopalnice, zamenjavo odtokov, zamenjavo školjke, sistem za izpiranje,
- montiranje in servisiranje oljnih gorilcev,
- izdeluje cisterne za olje,
- izdeluje in montira naprave za sončno ogrevanje,
- izdeluje in montira talno ogrevanje,
- popravlja vodovod, opravlja grobo in fino montažo vodovodnih naprav in druga vodovodna dela,
- opravlja druge potrebne servisne storitve v stanovanjih in stanovanjskih hišah.

Želite pravega mojstra v hišo?

M M – mojster Marko prihaja!
Le pokličite ga – 727-910

Blagovna hiša Šport Napredek vabi

V Napredkovi blagovni hiši »Šport« vam je vsakodnevno na voljo celotna VIDEO PONUDBA, ki jo nudi po nizkih cenah VIDEOTEKA ŠPORT SLOVENIJA.

Kaj vse ponujajo? Kaj vse je na voljo?

- filmi s športno vsebino in slovenskimi podpisi,
- filmski hiti – uspešnice,
- najnižje cene (izposoja 1 kasete že od 12din naprej) – brez članarine,
- presnemavanje prinesenih kaset na vse obstoječe sisteme,
- razna nagradna žrebanja za stranke z bogatimi nagradami,
- snemanje družinskih jubilejev, porok, svečanosti, srečanj in drugih dogodkov, ki jih želite imeti zabeležene kot trajni spomin.

Prijazno vas bodo postregla mlada dekleta. Pridite in si ogledjte ponudbo!

»SMREKA« d.o.o.
MARKETING PODJETJE
na Usnjarski 1
v Domžalah

Vam priporoča vse vrste oken, vrat, strešnikov, keramike, gradbenega materiala – vse po ugodnih cenah.

Nudimo strokovno pomoč in dostavo na dom.

Delovni čas je evropski,
telefon 712-993

Obrtna zadruga

ZORA, DOMŽALE p. o.

61234 MENGEŠ, Prešernova 33, telefon: n.c.
(061) 737-224

Gradite ali obnavljate stanovanjsko hišo?

- vpišite se v našo poslovno enoto **stanovanjske zadruge**
- nudimo vam različni **gradbeni material**
- nudimo vam **storitve** s področja **gradbeno zaključnih del.**

Obiščite nas v Mengšu, Prešernova 33 ali nas pokličite na telefon 737-224.

SERVIS, TRGOVINA, REZERVNI DELI

ZELENI VAL d.o.o.

SERVIS – TRGOVINA, Domžale, Masljeva 6 (za Kurivom) ponuja:

SERVIS za
KOLESA – SMUČI – VEZI – TENIS – VRTNE KOSILNICE

Rešujemo reklamacije za:
KOLESA – SMUČI – VEZI itd.

TRGOVINA za:
– REZERVNE DELE
– RABLJENA ŠPORTNA OPREMA (kolesa – smuči itd.)

ODPRTO: 9.–12. ure in 15.–18. ure. Naš telefon je 714-083.

SE PRIPOROČAMO!

elektromontaža in servis

ROMAN AVBELJ

Delavnica: Obrtniška 6, 61230 Domžale
Stanovanje: Krakovska 10–b, 61230 Domžale

Montažo in servis vseh vrst avtoradiokasetofonov in ostale avtoakustične opreme (zvočnikov, anten, CD Player, itd.)

Montažo avtoalarmnih sistemov. Posebna ponudba alarmov »Ricar« (Italija), ki uspešno varuje vaš avto pred krajo, vlomi, itd.

Nudimo tudi daljinsko zaklepanje vrat, elektr. zapiranje oken, elekt. sirene.

NOVO ● NOVO ● NOVO ● NOVO

Enostavno, toda osupljivo odkritje, ki prihaja iz Amerike, se imenuje

Rust Evader®

Elektroski preprečevalnik rjavenja avtomobila.

Cena z montažo 2.900,00 din.

SERVIS in MONTAŽA
GOSTINSKE OPREME

PETERKA

Domžale tel (061) 723 047

Bojan pride tudi na dom!

Bojan PETERKA je domačin. Lotil se je zanimive storitvene obrti – servisa popravil in montaže gostinske opreme. Tako popravi oz. servisira pomivalne stroje KOVINASTROJA GROSUPLJE in EL-MONDA Bled. Enako vam strokovno servisira električne in plinske kotle, kiperje, friteze, žare, štedilnike, tople kopeli in ostalo grelno tehniko.

Gostinci, lastniki omenjenih strojev in opreme: Oglasite se na tel. 723-047. Bojan vas bo obiskal v najkrajšem času!

Na dom pride!

Imate staro, oguljeno pohištvo? Tapetnik Peter Sever vam ga obnovi

RABITE MORDA TAPETNIŠKE STORITVE?

Izdelava, predelava sedežnih garnitur (oblazinjenega pohištva). Notranja dekoracija prostorov, tapisom, itison, tapete, zavese.

PETER SEVER TAPETNIŠTVO – DEKORACIJE, Šmarca, telefon: 813-951.

SGA

Servisiramo in montiramo gostinske in gospodinjske aparate, stroje in naprave. Pomagamo vam tudi pri izbiri in nakupu novega gostinskega aparata.

Izvajamo vse vrste električnih instalacij.

Franjič Matjaž, 61234 Mengeš
Trzin, Jemčeva 8, tel.: (061) 714-553

FERMI RADOMLJE

izdelava in obnova zavornih in sklopnih elementov obvešča

vse stranke:

Imamo novo telefonsko številko
727-894!

STARŠI!

Prijava za 1. razred osnovne šole za šolsko leto 1992/93

Vse osnovne šole občine Domžale vabimo k prijavi šolskih novincev, ki bodo v šolskem letu 1992/93 obiskovali 1. razred osnovne šole, v šolskem letu 1991/92 pa pripravo na šolo (malo šolo).

V skladu z Zakonom o osnovni šoli morate starši:

- **obvezno** prijaviti vse otroke, rojene v času od **1. 3. 1985–28. 2. 1986,**
- **pogojno** pa lahko prijavite tudi otroke, rojene od **1. 3. 1986–31. 3. 1986.**

Otroke prijavite v prostorih centralnih šol v vašem šolskem okolišju in sicer:

- v petek, 7. 6. 1991 od 8.–12. ure in
- v soboto, 8. 6. 1991 od 8.–12. ure.

S seboj prinesite fotokopijo izpiska iz matične knjige rojstev, zdravstveno izkaznico s potrdili o cepljenju in enotno matično številko občana (otroka), če ni že vpisana na rojstnem listu.

Otroka pripeljite s seboj!

Osnovne šole bodo vpisovale otroke le po opredeljenih šolskih okolišjih posameznih osnovnih šol!

OSNOVNE ŠOLE OBČINE DOMŽALE

Republika Slovenija
OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za obč. upravo

OBVESTILO

graditeljem stanovanjskih hiš in poslovnih prostorov, – izločanje gradbenih načrtov

Tudi v letošnjem letu se nadaljuje ustaljena praksa izločanja gradbenih načrtov individualnih graditeljev stanovanjskih hiš in delavnic, ki jim je preteklo 10-letni rok hrambe, kot določajo predpisi.

Letošnje leto se bodo izločali načrti za leto 1981 (začetek postopka). Obveščamo vse zainteresirane občane, da lahko prijavijo in prevzamejo svoje načrte v roku 15 dni od objave v »Slamniku« (bivši Občinski poročevalec) v glavni pisarni ali pri arhivarju Skupščine občine Domžale.

Po tem roku bomo načrte uničili.

SEKRETARIAT ZA OBČO UPRAVO
OBČINE DOMŽALE

In videl sem, kje so življenja prodi
in da je kratka pot in da vse mine
in kratka slast in dolge bolečine
in da nikdo ne ubeži usodi.

(A. Gradnik)

ZAHVALA

Za vedno so nas zapustili naši dragi: Vidergar Viktorija, Martina Gorjup in Matjaž Gorjup
Zahvaljujemo se vsem, ki so jih imeli radi, ki so njihov grob zasuli s cvetjem in jih pospremili tja od koder ni več vrnitve.

Njihovi domači!

Ni več trpljenja
ne bolečine,
življenje je trudno
končalo svoj boj.

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, oče in dedek

CIRIL MRČUN

Koželov ata
iz Sp. Dobrave pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala delovnemu kolektivu Termit Moravče, Zvezi borcev, guberniku za poslovilne besede, pevcem za zapete žalostinke in gospodu župniku za opravljeni pogrebni obred.

Vsem, ki ste nam nudili kakršnokoli pomoč, se še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Vsi njegovi

S cvetjem zdaj ti grob krasimo,
v ljubezen trajno in spomin!
S solzami cvetje ti rosimo,
je v srcu polno bolečin!

V SPOMIN

STANE ŠUBELJ

V teh dneh mineva pet let, odkar smo ostali brez tebe, naš dragi mož, ata, stari ata. Globoka rana nam je ostala s tvojo izgubo, ki je ne moremo preboleti, hkrati pa tudi lep spomin nate, ki si nam pomenil vse. S svojim poštenim in delavnim življenjem nam ostaja vzornik za čase, ki jih moramo živeti brez tebe.

Zahvaljujemo se za vsako lepo misel nate, za vsako prižgano svečko v tvoj spomin; hvala vsem tistim, ki ohranjate našega Staneta v svojih srcih.

Nikdar te ne bomo pozabili!

Šubljevi

TAL AVTO ŠOLA d.o.o.
Vir, Aljaževa 10
tel. 723-326

»TAL« VABI BODOČE ŠOFERJE...

Cenjene stranke obveščamo, da imamo od 8. aprila 1991 pisarno za svoje stranke odprto v ponedeljkih, sredah in petkih od 16. do 18. ure.

Vsak tretji ponedeljek v mesecu organiziramo brezplačen tečaj CPP na Osnovni šoli Josip Broz Tito Domžale. Na tečaju dobite brezplačno literaturo, organiziramo tečaj prve pomoči in skupne zdravniške preglede. Cene ur so pri nas konkurenčne – 190 din. Naši inštruktorji vas za vožnjo pridejo iskat na željeno mesto, čas vožnje prilagodijo vašim željam.

Posebna ugodnost:

Kandidatom nudimo plačevanje ur na obroke!

Vse informacije dobite po telefonu na št. 723-326 ali osebno v času uradnih ur v naši pisarni v ponedeljkih, sredah in petkih od 16. do 18. ure.

Vsem voznikom in našim kandidatom želimo varno in srečno vožnjo!

TEKAVEC – LONČAR

ZAHVALA

Umrli je naša draga mama, babica in prababica

MARIJA ŠINKOVEC,

roj. Kavka,
Mediškova mama iz Depale vasi.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, izrečena sožalja in darove za svete maše.

Hvala osebju Zdravstvenega doma v Domžalah, pevcem za zapete žalostinke, gospodu kaplanu in dobrim sosedom za vsestransko pomoč ob izgubi naše drage mame.

Hvala tudi vsem, ki ste našo mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Solze, žalost, bolečina
te zbudila ni,
tvoja, mirna je gomila,
kjer počivaš ti.

V SPOMIN

4. aprila je minilo žalostno leto, odkar nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi

FRANC KOCJANČIČ

iz Podstrani 5 pri Moravčah

Zahvaljujemo se vsem, ki stojite ob njegovem grobu in prižigate sveče. Hvala vsem, ki ste ga ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Tiho nas je zapustila v 83. letu starosti, draga mama, stara mama, babica in prababica

ANGELA SUŠNIK

rojena Petek
iz Zg. Kosez pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste jo imeli radi in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti ter ji poslednji dom zasuli s cvetjem. Iskrena hvala tudi g. župniku za lepo opravljen obred in pevcem za zapete žalostinke ter izvajalcu za zai-grano »Tišino«.

Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni!

Odšla si brez vrnitve,
zdaj v tistem grobu mirno spiš,
a v srcih naših še živiš!

ZAHVALA

V 80. letu starosti nas je 23. 4. 1991 tiho zapustila naša skrbna, zlata žena, mama, stara mama, sestra in teta

REZKA TRŠKAN

(roj. Zalaznik)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za podarjeno cvetje, izrečena sožalja ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Lepa hvala zdravniku in osebju UKC Ljubljana, gospodu župniku za lepo opravljen obred in pevcem. Hvala lepa tudi darovalcem za dobrotelne namene in maše.

Žaljuči mož Lojze in drugo sorodstvo.

SONJA LENČEK

Ljubljanska 87,
61230 Domžale
Telefon: (061) 715-033

Spoštovane, želite
biti lepe, urejene,
mladostne in
samozavestne

BEAUTY CENTER

vam nudi:

- * striženje vseh vrst evropskih pričesk
- * barvanje las
- * žlahtno prepletanje modnih pramenov
- * trajno ondulacijo
- * kozmetika
- * s francoskimi preparati »MATIS«
- * nega obraza in dekolteja
- * myolift
- * odstranjevanje celulita
- * limfna drenaža
- * depilacija nog
- * zdravljenje aken
- * pedikura

DELOVNI ČAS
od 11.00 do 20.00 ure
Vaša cenjena naročila sprejemamo tudi po telefonu: (061) 715-033

In jaz živim v ljubljenih osebah,
kakor živeli oni so z menoj
v minulih letih

ZAHVALA

Izgubili smo najdražjega moža, očeta, brata, strica in zeta

JANEZA KOSCA

(roletarskega mojstra)
iz Mengša

V neutolažljivi bolečini za njim izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, njegovim dobrim delavcem, sosedom, osebnim in poslovnim prijateljem, obrtni zadrugi »Zori« za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, darove za sv. maše in cerkev ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Prisrčna hvala g. župniku Francu Juvanu za lep obred, izrečene besede v slovo in nam v tolažbo, pevcem za prelepo zapete pesmi in g. Francu Komparetu za odigrano Tišino. Iskreno se zahvaljujemo tudi g. Francu Štuparju ter direktorju obrtne zadruge »Zore« Domžale g. Jožetu Tomelju za izrečene besede slovesa.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej prisrčna hvala.

Vsi njegovi

Pomlad je na tvoj vrt prišla,
sedla je na rosna tla,
zajokala je, ker tebe ni...

ZAHVALA

V 88. letu življenja nas je zapustila naša draga mama, stara mama, prababica in teta

MARIJA SKOK,

po domače Hrastarjeva
mama iz Mengša

Ob boleči izgubi naše drage mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje in izrečena sožalja. Posebno se zahvaljujemo dr. Marti Rižnar, patronažni sestri Ivi Kralj, gospodu župniku za pogrebni obred in mengeškimi pevcem za ganljivo zapete pesmi.

Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Dotrpel je naš dragi mož, oči, deda, tast, brat, stric in svak

STONE PIRC

iz Vira

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, sodelavcem za izrečena ustna in pisna sožalja, za podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala dr. Pevcu za njegove obiske na domu. Najlepša hvala pevcem Tosame za ganljivo zapete pesmi.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

10. aprila nas je za vedno zapustila naša draga mama, babica in prababica

PEPCA BLEJC

iz Mengša

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, številno darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo podjetjem Induplati, Trak, Hidrometal in Osnovni šoli Mengeš. Hvala ZZZ Mengeš in tov. Zibelniku za poslovilne besede. Hvaležni smo tudi dr. Vasletu za nudeno pomoč v maminih najtežjih trenutkih.

Njeni

ZAHVALA

V 78. letu nas je zapustila naša draga in skrbna mama, stara mama in prababica

MARIJA URBANIJA

iz Lukovice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za številna izrečena sožalja, darovane svete maše, cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Posebna hvala gospodu župniku za lep poslovilni obred, guberniku in praporščakom.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljube žene

FRANČIŠKE

RESNIK

roj. Majhen

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom in sosedom za pomoč in izrečena sožalja, darovano cvetje in svete maše. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred in pevcem. Zahvaljujem se vsem, ki stojite ob njenem grobu in ji prižigate sveče.

Žaljuči mož Jože

Izvir sreče je v žrtvi, a ne v užitku,
v ljubezni, a ne v uživanju.

Henri-Dominique Lacordaire

OB OBLETNICI SMRTI

FRANC BARLIČ

posestnik iz Blagovice

Dne 25. marca 1991 je minilo 12. leto, odkar si odšel. Dolgo časa nismo verjeli, da te ne bo več. Bolečina je bila tako huda, da je nismo čutili. Upali smo, da si nas postavil samo na preizkušnjo in, da se boš spet vrnil. Iskali smo te, čakali smo kdaj se nam boš spet nasmešnil. Verjeli smo v to.

Toda dejstvo je postalo kruta resnica. Usoda ti ni namenila tudi pobiranja sadov tvojega neizmerljivega razdajanja. Ko stojimo ob tvojem grobu, smo v mislih s teboj. Poizkušamo se zblížiti s teboj, čutiti tvojo bližino. Iščevo tvoje zavetje, tvojo mirnost, s katero si nas naplnil, mirnost, s katero si nas usmeril. Kako globoko si se zarasel v nas spoznavamo šele sedaj, spoznavamo, da smo eno. Dal si nam duh tvojega in našega rodu. Čeprav razdvojen med današnjo krutostjo in življenjsko resnico si se odločil za pravo pot. Bil si vesel, da si nas imel. Nisi od nas zahteval, verjel si v nas in nam zaupal. Nismo bili sposobni razumeti tvojih nasprij, ki si jih tiho skrival in mirno prenašal. Živel si za nas in se nam razdajal. Tega se žal prepozno zavedamo.

Hvaležnost za vse je premalo, kar ti lahko vračamo. Poizkušamo nadaljevati tvoj pot, ki si jo neviljivo vcepil v nas, pot, katero smo ob tebi spoznavali in jo nezavedajoč sprejemali. Čeprav je že toliko časa, se zdi, kot da je bilo včeraj. Radi bi šli s teboj v gozd, na njivo, na travnik. Radi bi se s teboj pogovarjali.

Toda življenje je hotelo drugače. Solza, ki ob tej misli spolzi po licu nam pove, da smo s teboj lahko samo še v mislih. Pogrešamo te!

Tvoji

Ljubila si življenje,
ljubila si svoj dom
in tiho brez slovesa
si odšla od nas...

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustila naša draga žena, mami, babica, hčerka in sestra

IVICA PAVLI

po domače Klemenova z Vira

Ob tej boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, hvala za podarjeno cvetje, izrečena sožalja, denarno pomoč ter darovane svete maše in številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo oktetu Tosama za zapete žalostinke, gospodu Dolencu za poslovlilni govor, Klubu upokojencev Tosama in poenterkam. Zahvaljujemo pa se tudi gospodu kaplanu za opravljen poslovlilni obred in izrečene besede slovesa.

Žaljujoči: mož Ivan, sin Janez, sin Marko z ženo Marjeto in vnukinja Kristina, mami in sestra z družino.

V 92. letu nas je zapustila naša drama mama, stara mama, prababica in teta

CECILIJA KOŠAK

roj Starin iz Trzina

Posebej se želimo zahvaliti osebju Doma počitka Mengeš za skrb, nego in pomoč v zadnjem obdobju njenega življenja.

Iskrena hvala g. župniku in g. patru Mihi Vovku za lepo opravljeni pogrebni obred.

Hvala sestram usmiljenkam in sestram Skupnosti Lovola.

Hvala članom gas. društva Trzin za spremstvo na njeni zadnji poti.

Vsem sorodnikom, sosedom in znancem se iskreno zahvaljujemo, ker ste jo v velikem številu pospremili k večnemu počitku. Hvala vsem za darovano cvetje, darove za dobrodelne namene in za izrečena sožalja.

Še enkrat vsem iskrena hvala.

Košakovi

Srca trpljenje več ne bo rnilo,
spokojno se pri Bogu bo spočilo.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame in prababice

JOŽEFE VELEPEČ

iz Ihana 58,

se najlepše zahvaljujemo vsem za darovano cvetje, svečke in spremstvo na njeni zadnji poti.

Najlepša hvala vsem Pajerjevim!

Hvala g. župniku iz Ihana za pretresljiv poslovlilni govor in lep pogrebni obred!

Hvala vsem!
žaljujoči vsi njeni

Ihan, 21. aprila 1991.

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi mož, oče in stari oče

JERNEJ SEVŠEK

iz Vira pri Domžalah

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih in nam stali ob strani ter nam izrazili sožalje.

Hvala gospodu kaplanu iz župnije Dob za lepo opravljeni pogrebni obred, praporščakom, predstavnikom gasilcev Gasilskega društva Vir, pevcem okteta Tosama za ganljivo zapete žalostinke. Zahvala velja tudi obema govornikom za poslovlilne besede v imenu sosedov in delavcev ter KU Tosama Domžale in pa vsem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi mož, ata in stari ata

JERNEJ GORIŠEK

s Trojan

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja, pomoč, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala gospodu župniku za opravljen obred, gospodu Cirilu Smrkolju za besede slovesa in pevskega zboru Lipa za zapete žalostinke v slovo našemu atu.

Zahvaljujemo se tudi vsem delavcem Doma upokojencev v Domžalah za vso nego in skrb.

Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Z nami boš živel
v srcih še naprej,
ker ljubezen trajna
nima mej.

ZAHVALA

V 85. letu starosti naju je zapustil dragi mož in oče

KAROL RAHNE

iz Ihana

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom za nesebično pomoč, ki so nama jo nudili in stali ob strani v teh težkih dneh. Hvala vsem prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se gospodu župniku za opravljen obred, ihanskim pevcem za zapete žalostinke in govorniku gospodu Andreju Zajcu za besede slovesa. Hvala tudi praporščakom za spremstvo in izkazano mu zadnjo čast. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žaljujoča žena Mici in hčerka Dana.

Odšla si brez vrnitve,
zdaj v tihem grobu
mirno spiš,
a v srcih naših še živiš.

V SPOMIN

V mesecu aprilu mineva deset let, odkar nas je za vedno zapustila

ELIZABETA
BREZNIK

roj. Capuder
iz Rafolč

Hvala vsem, ki se je še vedno spominjate, prinašate cvetje in sveče na njen prerani grob.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Meseca aprila nas je v 88. letu starosti zapustil

PETER

ŠORN

iz Brezij 12 pri Dobu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom in sorodnikom, ki so nam v kakršnikoli obliki pomagali v težkih trenutkih.

Hvala vsem, ki so nam izrekli sožalje, podarili cvetje in ga v velikem številu pospremili na zadnjo pot. Prav tako se zahvaljujemo gospodu župniku za lep poslovlilni obred.

Vsi njegovi

Sredi noči, ko bori završijo,
ko se drevesa iz sanj
prebudijo,
kadar gre veter čez polje
se prebudi moje srce...
(S. Kosovel)

21. aprila nas je v svojem 80. letu zapustila naša draga sestra in teta

MILENA
DURJAVA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so jo imeli radi in ji izpolnjevali in lajšali njen vsakdanjik. Zahvaljujemo se Društvu upokojencev in vsem, ki so ji darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala tudi dr. Kokačevi in osebju Zdravstvenega doma za njihovo skrb in pozornost v času njene dolge bolezni.

Vsi njeni

ZAHVALA

Boleča in prerana je izguba našega dragega moža, očeta, sina, tasta, brata in strica.

Umrli nam je naš

VINKO SLEVEČ

iz Preserij

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za ustno in pisno izrečena sožalja, za denarno pomoč, darovano cvetje ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala sodelavcem, pevcom in duhovnikom za lepo opravljen obred ter govorniku za poslovlilne besede.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Vsi njegovi

IN MEMORIAM

Milan
Pintarič

Malokatera stvar je na svetu tako nedoumljiva kot je skrivnost življenja in smrti. Znanost in tudi neznanstvene vede se ukvarjajo s temi skrivnostmi, ki bi jim želele priti do dna. Vendar zaman! Skrivnost ostaja skrivnost. Zlasti skrivnost smrti.

Prav tako ne moremo nikoli doumeti z razumom in pametjo nepredvidljivega namiga usode, ko se le-ta odloči, da nas enega za drugim potegne iz vrtince našega prejšnjega in sedanjega življenja. Prijatelji in sodelavci zato tudi ne moremo doumeti, kako da se je tako nenadoma utrnilo kratko življenje Milana Pintariča s katerim smo živeli in delali v Napredku dolgih 20 let.

Dve desetletji dela in skupnega prizadevanja ustvariti si naš vsakdan boljši in lepši, je staklo ne le tesne službene vezi, človek se na človeka naveže tudi čustveno, to pa je tisto, kar našemu bivanju in soobstojanju daje globlji človeški pomen.

Te vezi, ki jih je narava stakala, je usoda, ki je posegla po drugi naravni zakonitosti – smrti spremenila v spomin. Sodelavca ni več, spomin pa ostaja. Ta spomin bo tudi v prihodnjih časih ohranjal lepo misel na človeka samotne poti, kakršne je hodil Milan Pintarič. Naj mu bo lahek počitek v domači zemlji! Spominjali se te bomo, dragi sodelavec.

sodelavci Napredka

Spomin na mamo pokopano –
komu ni drag, komu ni svet?
Umrje mama vsem prekmalu
četudi sto dožije let.

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustila naša draga, nadvse doobra in skrbna mama ter stara mama

MARIJA GABRIČ

iz Rodice,
Slomškova 18

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam ob teh težkih urah stali ob strani, izrazili sožalje in delili z nami bolečino slovesa.

Predvsem se zahvaljujemo dr. Pevcu za večletno zdravljenje, dobrim sosedom, sorodnikom, znancem in prijateljem za izkazano pomoč ter darovano cvetje, gospodu župniku iz Jarš za lepo opravljeni verski obred, gospe Ani Testen za ganljiv govor slovesa, pevcom iz Domžal za občuteno zapete žalostinke, praporščakom in vsem, ki ste jo imeli radi in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti ter s cvetjem prekrili njeno gomilo.

Vsem skupaj in vsakomur posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

Suscipe, Domine, universam meam libertatem...

IN MEMORIAM

Andrej
Marinšek

29. aprila smo se na pokopališču na Pšati pri Domžalah množično poslovili od pokojnega Andreja Marinška v 92. letu starosti. Številna gasilska udeležba je dala njegovemu slovesu med drugim posebno obeležje.

Pokojni Andrej Marinšek, po domače Škotinov ata s Pšate, je z namenom služiti človeku v stiski, stopil v gasilske vrste. Ob ustanovitvi Gasilskega društva Pšata 6. junija 1923, h kateremu so kasneje začeli pristopati tudi Dragomlani, je bil njegov načelnik, danes bi rekli predsednik, kasneje pa je opravljal blagajniška in tajniška dela ter druge naloge. Na zadnjem gasilskem občnem zboru je bil celo njegov overovatelj. Vse od ustanovitve društva dalje je bil vzoren in aktiven njegov član; dosegel je tudi naziv gasilskega podčastnika. Za svoje vestno in pošteno delo na gasilskem področju je prejel številna priznanja in odlikovanja tako na občinski, kakor tudi na republiški ravni, zlasti ob okroglih obletnicah nesebičnih dela in tudi med njimi.

Pokojni pa ni bil samo gonilna sila Gasilskega društva Pšata – Dragomelj, ampak je prispeval tudi nezamenljiv delež za napredek obeh krajev. To naj posebno poudarim, da je bil med pobudniki in realizatorji gradnje nove šole v Dragomlju, staro so namreč partizani požgali, da se ne bi v njej vršil pouk v nemškem jeziku. Poleg kmetijske dejavnosti se je med drugim ukvarjal tudi s sadjarstvom; prirejal je razne tečaje od obrezovanja, cepljenja, obiranja, skladiščenja... do stiskanja sadja.

Med prvo svetovno vojno je bil kot udeleženec Soške fronte ranjen, kar je imelo neljube posledice za njegovo zdravje. Pokojni Andrej Marinšek je bil nosilec Spomenice za severno mejo, najstarejši po stažu v domžalski občini. Na Spomenico je bil zelo ponosen in se je o tej temi silno rad pogovarjal. Danes v procesu osamosvajanja Slovenije nam je njegov svetel zgled domoljuba izredno dragocen. Po II. svetovni vojni so izvajali nanj velik pritisk, bil je politično zapostavljen, a je navkljub vsem vseskozi ohranil svojo pokončnost. Zaradi svoje neuklonljivosti in vplivnosti med krajski taktirni oblasti ni bil posebno pogodu.

Pokojni Škotinov ata izhaja iz trdne rodovine, njegova mati je dočkala skoraj 100 let, še sedaj ima pokojni živi dve sestri, stari: ena blizu 90 in druga blizu 100 let. Do lani se je vozil še s kolesom. V življenju sta ga doleteli dve posebno hudi preizkušnji, še večji od prestanih obeh vonj: pred približno 40. leti je utonila njegova okrog 20 let stara hčerka, pred kakšnim letom pa je izgubil sina, tako da je sedaj še šest živih otrok, vrednih posnemanja. Vdovel pa je star 60 let. Vse tegobe je tešil s svojo družabnostjo; da je prišel na svoj račun, je občasno obiskal eno ali drugo domačo gostilno. Njegovo napolito za gostilniške obiske je zelo spodbudno, zato ga na tem mestu tudi omenjam: Z glavo noter, z glavo ven.

Svoje zadnje upanje pa je pokojni iskal in, kakor upamo, tudi našel v Bogu, katerega ni zatajil tudi v najtežjih življenjskih okoliščinah. Za njegov zdrav patriotizem in za njegovo kljub pritiskom pokončno držo, mu posebej dolgujemo hvaležnost, ki nas globoko zavezuje v posnemanju njegovih vrlin.

IVAN KEPIC

* Sprejmi Gospod, vso
mojo prostost...

Popis 1991 – malo drugače

HVALA BOGU, POPIS JE USPEL!

»Tudi to je za nami,« je bila zadovoljna četa popisovalcev in precej manjša četica inštruktorjev okoli 20. aprila, ko so odpeljali neznanske količine popisanih obrazcev, iz katerih se je, pa po mnenju nekaterih približno tako, kot pri vedeževalki iz kavine usedline, odražalo tisoče in tisoče popisanih prebivalcev naše lepe občine, sto in stotine odličnih, manjodličnih in zasilnih stanovanj, stotine velikih in majhnih gospodinjstev ter dobro in slabo stoječih kmetijskih gospodarstev, da o vikendih ne izgubljamo posebej besed.

Namesto slamic pa tokrat nekaj veselih, pa tudi manj veselih dogodkov (kakor za koga), ki jih popisovalci, morda tudi popisovani, ne bodo tako zlepa pozabili:

Dober dan, saj veste, popis je, tudi vas bi radi popisali. Ste najbrž slišali že po radiu, popisujemo vse, ki imajo stalno prebivališče v vaši vaši, pa gospodinjstvo in stanovanje, morda tudi kmetijo, če jo imate... Bo šlo... In je šlo... vse do popisa nekdanjega zakonskega partnerja, ki pa je še vedno prijaven na tem naslovu. O njej podatkov ne bomo dali, je bila... ni bila... je bila... in tako naprej pol ure izpovedi o bivši snahi... pod-

prte z besedami, ki nimajo mesta v javnem glasilu. Popisovalec pa tiho, popisati mora še stanovanje, gospodinjstvo, saj bodo nehali. Jaz vam o njej ne povem ničesar, bom pa poklical sina, njenega moža, bo on povedal. In pride sin in spet pol ure: je bila... ni bila... je bila... konča se tako, da je ne bomo popisali, popisovalec pa od tokratnega obiska odnaša kopico podatkov o nekem življenju, ki to morda sploh ni bilo... HVALA BOGU, POPIS JE POPOLNOMA USPEL.

Čakamo gospodarja, gospodinjo meni, da je on tisti, ki bo dal prave podatke. Pripelje se s traktorjem in sedemo. Podatki kot iz topa, ve vse, kot iz rokava stresa podatke in pridemo do traktorja, še konjske moči povejte. Kakšne konjske moči, od kakšnega traktorja? Tistega, s katerim ste se pripeljali... Kaj pa vi mislite, saj ni moj, od sosedja je. Popisovalcu je nerodno, malce zaradi in hiti z vprašanji...

Trikrat lahko ugibate, h kateremu sosedu ga je vpisal. Pa nič zato, HVALA BOGU, POPIS JE POPOLNOMA USPEL.

Sedimo za mizo, na vprašanja hitita odgovarjati kmetica in njena hčerka. Kadar je mati hitrejša, jo začudeno gleda hči, kadar jo hči prehiti, jo doleti očitažoč materin

pogled... HVALA BOGU, POPIS JE POPOLNOMA USPEL.

Na dvorišču velike kmetije smo. Povabijo nas v hišo, prijazni so, kavica, morda sok in odgovori na vprašanja. Vse teče gladko, podatki so pripravljeni, želite posestni list, pripravili smo osebne izkaznice... Hvala. Verjeli ali ne, zataknilo se je pri številu kokoši in petelinov, menda je v celi vasi prejšnje dni kosila lisica in se mastila s kokošmi in petelini. Škoda, bi se raje mi, vendar HVALA BOGU, POPIS JE POPOLNOMA USPEL.

Popisovalec izpolnjuje popisnice. Preden začne spraševati po veroizpovedi, opozori popisovane, da jim ni treba odgovoriti. Kratak

odmor. Nato buren razgovor, če bi povedali, kakšne vere so, saj veste, menda v Nemčiji obdružujejo tudi versko izpoved... Kakor želite, pa se vendar zmenimo in gremo naprej. Še en intermecc, tokrat pri velikosti stanovanja: kar 60m² napiši, če bomo rekli več, nam bodo še koga iz Ljubljane poslali, tam sem bral, da jih je toliko, da nimajo kje stanovati, piši 60m²... HVALA BOGU, POPIS JE POPOLNOMA USPEL.

Dober dan, popisovalec sem... Ne bo nič, kar pojdite, vrnite se, ko mi boste vrnili tista dva hektarja zemlje, ki ste mi jo vzeli. Dvajsetletni deklič ugovarja, češ saj jaz... Nič, ko bo zemlja, bodo podatki... HVALA BOGU, POPIS JE POPOLNOMA USPEL.

Epigrami

Revščina duha

Kdor spomenike, znamenja podira, sam sebi zgodovino si zapira. Slovenska srca žalostna so in potrta, saj tolikera znamenja so jim bila podrtá.

(Med drugimi tudi znamenje sv. Notburge z Jelovškoviimi freskami v Grobljah)

Poslanca skrbi

Ksentijević: »Zdaj naša ZEMLJA bo trpela.« Naš kmet pa pravi: »Zemlja je vesela, ko orješ, branaš jo – čeprav trpi. Živi naj naša zemlja – ki nas redi.

Še večina slovenskih novinarjev

Partija jih je dojila, partija jih je vzgajala; partijsko pristransko naprej poročajo. Čas najboljši je zdravnik, čas je vsem ljudem vodnik, objektivnosti pa že dolgo čakajo.

FRANCE CERAR

SPET BOMO IMELI SLAMNIKE!

Pletice kit na plan

Da bi to dosegli, moramo najprej imeti domače kite iz pšenične oz. ržene slame. V akciji »Slamnika« in domžalskega Napredka ponujamo zasluzek vsem, ki bi želeli pletiti kite. Napredek jamči odkup!! Seveda pa se zainteresirani občani morate prej javiti pisмено na Uredništvo Slamnika glede dogovora.

Kite bomo torej imeli. Zato vabimo tudi vse tiste – sedaj nemara že starejše osebe, ki bi zmogle in znale na lastnih strojih šivati slavnike. Gre za starejše osebe, ki ste pred dolgimi leti šivale slavnike in pa vse, ki ste jih kasneje morda šivali v domžalski tovarni Univerzale.

Če ustreznih strojev nimate, jih bomo skušali priskrbeti. Tako se ponuja tudi šivalkam slavnikov znaten zasluzek. Vabimo tudi šivalke domačih ce-karjev, da jih ponudijo!

»Napredek« bo v Veleblagovnici uredil posebno slavnikarsko ponudbo slavnikov, ce-karjev in drugega, kar sodi

v avtentično ponudbo naše lokalne enotografije. Tujcem in drugim tako ne bo več treba prodajati – ko bodo israli domač, domžalski spominek – ljubljanskih zmajev in kamniških Veronik. Spet bomo imeli Slavnike...

Korajžne babnice – kot smo jih poimenovali – so pozdravile vas in nas s poti po Avstraliji

Novi Slamnik že v preši!

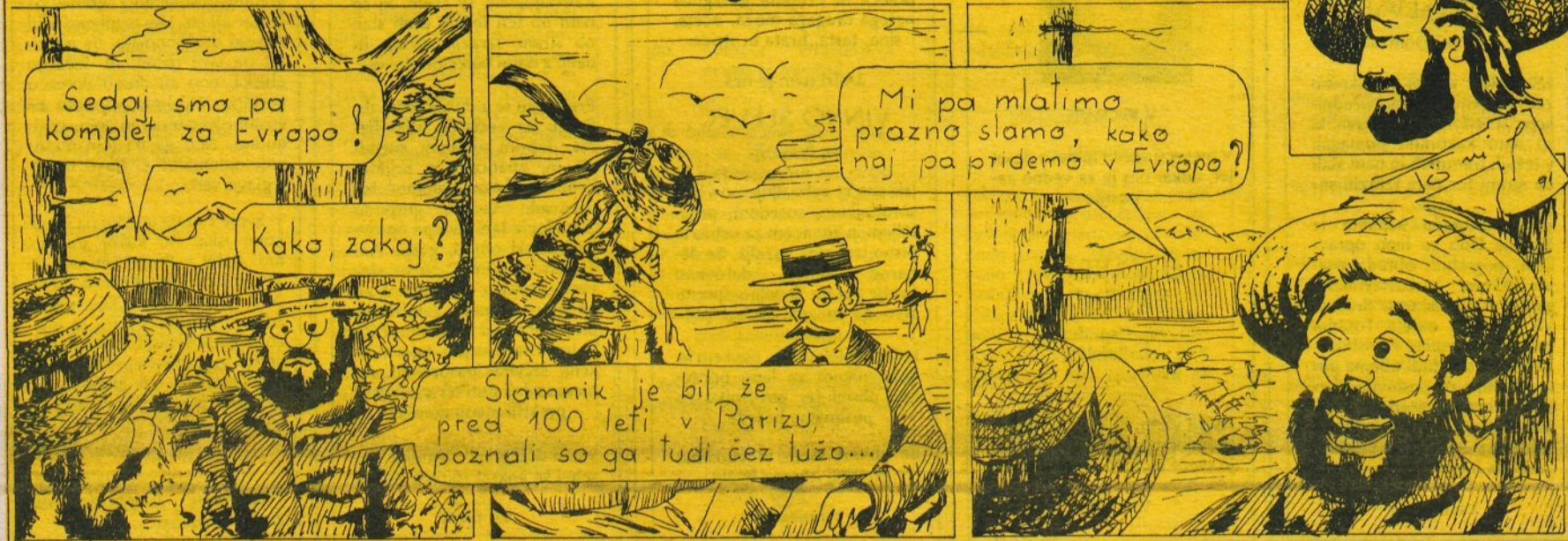
In padla že odločna je beseda: da SLAMNIKU zdaj tajnice ni treba! Naj urednik Sam delo vse si zmore, deležen le – moralne je podpore...

FRANCE CERAR

Smo primazali klofuto narodnemu heroju (na sliki) ali naši zavesti, kako ravnamo s tistimi, ki smo jih (morda celo isti) včeraj malikovali. Taki smo...

NAŠ ROKOVNJAČ ŽONTA

Slamice iz Slamnika

Še ena genialna ideja

Po dolgotrajnem razmišljanju, kako bi s sredstvi iz proračuna, ki je bil letos precej oklešen, z nekaj sto dinarji naredili asfaltirano vsaj kilometer dolgo cesto, ko jim je zmanjkalo idej, kaj pravzaprav s tem denarjem, jim mi ponujamo genialno idejo: Dragi naši investitorji, poizkusite z otvoritvijo ceste, za otvoritev je morda dovolj denarja.

Še druga genialna ideja

Verjeli ali ne, v okviru nekaj urne razprave o občinskem proračunu je bilo največ pozornosti namenjene posameznim amandmajem, med katerimi je bil tudi tisti, ki naj bi nekaj sto dinarčkov pripeljal na Trojico in pomagal, da bi bil dom dokončno urejen. S tem amandmajem pa se je stebel tisti, ki je zahteval, da gre teh par stodinarčkov na Veliko planino. Škoda, ker se delegati že sprejeli amandmaje, saj jim bi mi ponudili še bolj strašno lepo idejo; denar naj bi v skupni postavki namenili ureditvi Doma krajanov Žeje-Trojica na Veliki planini. Pa bi bil Dom krajanov sit in Velika planina cela.

Mi že vemo!

Preimenovali naj bi cel regiment ulic, eno malo brigado cest, menda pa tudi četica šol že čaka, da jo nekdo odveže za sedanost sila neprimernih imen. Zataknilo se je že pri zbiranju imen za člane komisije, kako bo z denarjem za nove hišne številke, za nove osebne izkaznice, potne liste in kdo ve še česa, kar spada v ta koš, ne ve še nihče. Vemo pa že danes, da bi menda že samo z denarjem, ki ga bodo nekateri porabili (beri zapravili) za preimenovanje in njegove posledice zgradili najmanj kotlovnico pri kakšni šoli, če bi že za prizidek morda kaj zmanjkalo.

Uradno nasilje: Navijaško nasilje 1:1

Navijači domžalskih športnikov so divjali po Škofijah in naredili precejšnjo škodo. Nasilja ulice se je bati, a srboriti mladci so se verjetno le zgedovali po ljubljanskem ministru Lesarju, ki je, meni nič, tebi nič, požagal obeležja ob ljubljanski Poti!

Neumni narodi zgodovino ponavljajo: ko se je stara oblast povzpela na tron, je podirala sakralna znamenja, nova pa dela takisto...

Speleološka zmeta

Kdor misli, da je Jamarski dom na Gorjuši dobil ime po železni ali Babji jami, je v hudi speleološki zmeti. Ime je dobil po jamah, ki so na poti iz Ihana proti Krumperku... Jame so zgedne, le kapnikov še ni. Jamarji pa so vsi, ki jih pot zanese iz te smeri proti Krumperku.

Kakšen datum!!!

Naš Uredniški odbor se je sestel prvič uradno požegnano v vsej svoji celovitosti in pravnomočnosti 1. aprila 1991.

Kašen datum! Kakšen datum, takšno delo – nam že sedaj »mečejo naprej« zlobneži...

Kaj ste storili!!!

Vzemite v roke novi SLAMNIK in črke v glavi časopisja pogledite! Saj je tako, kot bi jih povozil traktor z novimi gumami...

Kdo bi si mislil! Mi pa smo verjeli, da so črke v naslovu napisane s slamnatimi kitami!

Družba...

SLAMNIK

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajalo v letih 1925 (5 številke), 1929 (2 številke), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi:

- Stane STRAŽAR, glavni urednik,
 - Matjaž BROJAN, odgovorni urednik,
 - Janez STIBRIC, Slovenska demokratična zveza,
 - Matjaž VOVK, Slovenska demokratična zveza,
 - Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati,
 - Janez HRIBAR, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka,
 - Jurij BERLOT, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka,
 - Igor LIPOVŠEK, Stranka demokratične prenovе,
 - Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Stranka demokratične prenovе,
 - Milan PIRMAN, Liberalno demokratična stranka,
 - Martin GROŠELJ, Liberalno demokratična stranka,
 - France CERAR, neodvisni,
 - Ada LOVŠE, Socialistična stranka.
- Glavni urednik: Stane STRAŽAR, tel.: 721-289, odgovorni urednik: Matjaž BROJAN, tel.: 711-686, tehnični urednik: Janez DEMŠAR, tel.: 325-261, fotografije: Vido REPANŠEK, tel.: 737-492 (od 9.-12. ure in od 14.-18. ure)
- Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudska pravica Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale, p.p. 2. Poslanih rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.
- Osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave oddajte v tajništvo predsedstva Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69/1 – Mihaeli KEPIČ.
- Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodnje.